This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

ANDOVER-HARVARD LIBRARY
AH 3AR9 X
Harvard
Depository

Tornebusken

Harvard Divinity School

ANDOVER-HARVARD THEOLOGICAL
LIBRARY

Gift of
St. Olaf College

D ALL IS DONE.—BROWNING

CLASSIFICATION NO.

Digitized by Google

OLAF MORGAN NORLIE

Digitized by Google

Digitized by Google

Tornebusken.

En Samling
af
Kristelige Sange.

Ved
Thomas Brecken.

Syng Salmer, naar du trættes af,
Det gjør dig lykkelig:
En Sang gjør godt i Livets Kav,
Den mildner Tidens strenge Krav
Og kaster Lysning paa den Grav,
Som sidst skal gjemme dig.

Gir den ei Fred, saa knæl og bed
En vinget Bøn til Gud —
Suk varmt og smt om Lys og Fred,
Lad Sjælen bli af Nødsat bed —
Da strømmer mod dig Kjærlighed
Fra Faderhjertet ud.

E. E. Løbeck.

Minneapolis, Minn.
1897.

Digitized by Google

Entered according to Act of Congress, in the Year 1897, by
THOMAS BRECKEN,
in the Office of the Librarian of Congress at Washington, D. C.

Digitized by Google

Forord.

„Naar Vandringen i Verden synes tung Og Sorgens Mørke dig omringer, Gjør da som Fuglen ubi Buret: sjung; Thi Sangen giver Sjælen Vinger. Og vil du lære dit Kors at bære, saa løft dit Hjerte af Gruset, og lad din Vise hans Godhed prise, Som herlig førte dig til Lyset."

Lad det være dit Maal paa Vandringen. Løsne du Tungerne. Giv Udtryk for Taknemmelighedens Følelser, som bølger derinde i den befriede Sjæl.

Men drag ogsaa de mange Uvillige med dine himmelske, lokkende Toner.

Det skal være min Bøn.

Minneapolis i December, 1897.

T. B.

Digitized by Google

Tornebusken? Hvad derved menes,
Se, nogle Ord, som her forenes,
Dig kan forklare, hvad det skal være;
Det vil, kanhænde, dig noget lære.
Du vel erindrer, at Himlens Gud
Fra Tornebusken han talte ud,
Og at den brændte, men tog ei Skade;
Saa kan der siges om denne Bog.
Den mange Hjerter vil gjøre glade
Og mangen Synder til Herren drage,
Men altid blir den dog lige god.
Thi Herrens Lovsang skal altid høres
Saalænge Jorden og Himlen staar,
Og da, naar Himmelens Kræfter røres,
Skal Herren prises, saa det forslaar.
Naar denne Verden ei mer skal være,
Men dige Plads for den nye Jord,
Den samme Lovsang til Herrens Ære
Vil da istemmes af Himlens Kor.
Du ser saaledes, at den kan brænde
Som Tornebusken og ei forgaa;
Og ikke bare til Verdens Ende;
Thi evigt Lovsangen lyde maa.
Maa vi kun leve til Herrens Ære
Og her ham prise paa Barnevis,
Da skal vi hjemme hos ham faa være
Og evigt synge hans Navn til Pris.

Digitized by Google

Indhold.

Ved Mødets Aabning: Nr. 16, 91, 96 104, 139, 202, 203 227, 235, 268.

Bønnesange: 10, 12, 56, 61, 67, 77, 152, 161, 202, 203, 227, 235, 268.

Vækkelse: 4, 35, 45, 51, 117, 158, 173, 187.

Omvendelse: 4, 5, 23, 26, 36, 39, 43, 44, 68, 87, 129, 131, 149, 175, 188, 245, 247, 274.

Lovsange: 2, 3, 15, 21, 27, 38, 62, 70, 72, 88, 90, 95, 115, 122, 123, 125, 159, 160, 170, 171, 172, 196, 200, 205, 211, 214, 215, 221, 238, 248, 249, 222.

Vidnesbyrd: 8, 9, 11, 21, 25, 27, 33, 43, 46, 53, 57, 60, 64, 65, 69, 84, 86, 116, 120, 122, 123, 124, 125, 126, 217.

Pilgrimssange: 7, 14, 28, 29, 37, 40, 70, 78, 81, 83, 85, 106, 112, 115, 119, 180, 206, 241.

Mission: 20, 142, 207, 233, 269, 281.

Ved Kvindeforeninger: 20, 142, 192, 225, 233, 271, 280.

Ved Ungdomsmøder: 28, 29, 51, 74, 97, 98, 104, 138, 151, 166, 195, 262, 280, 283, 288, o. m. f.

Søndagen: 237, 255.

Søndagsskolen: 2, 3, 18, 39, 46, 58, 63, 73, 74, 102, 108, 110, 111, 130, 139, 151, 166, 171, 194,

195, 223, 258, 275, 276, 278, 279, 280, 282, 285.
Julesange: 114, 136, 141, 243, 267, 289.
Ved Juletræet: 114, 141, 194, 244, 267.
Nytaar: 89.
Paaskesange: 127, 137, 162, 236.
Afholdssange: 6, 30, 50, 52, 59, 150, 242, 272.
Afskedssange: 13, 24, 48, 49, 155, 165, 189, 199, 205, 210, 232, 234.
Ved Udflugter: 17, 22, 54, 55, 79, 252.
Morgen: 34, 41, 168, 177, 178, 287.
Aften: 41, 100, 121, 168, 178, 184.
Trofasthed: 16, 31, 47, 76, 82, 106, 113, 179.
Seier: 1, 34, 75, 82, 83, 93, 103, 105, 107, 109, 145, 169, 176, 182, 185, 193, 213, 224, 248, 249, 263, 264.

Digitized by Google

1. Ak, Lammets Blod, det dyrebare Blod, Som gav mig Liv, da jeg ved Korset stod, Det er min Trøst i al min Sorg og Nød, Min Tilflugt og min Ankergrund i Død.

2. Da en Ugudelig jeg blevet var, Udfattig Sjæl, som intet i sig har; Da fik jeg se det Blod, paa Korset randt, Og Lægedom for Sjælesmerten fandt.

3. Da lagdes i min Mund den nye Sang, Som nu mig følger under al min Gang, Om Lammet, som er slagtet og til Gud Har kjøbt mig med sit Blod fra Døden ud.

4. Og bliver Synden mægtig i mig end, Saa flyr jeg straks til Naadestolen hen; Thi har jeg daglig Synd, ja, lønlig Brøst, Saa gjælder Blodet end, det er min Trøst.

5. Og gaar det smaat, ja, stundom rent paatvers, Jeg nynner bare paa mit kjære Vers Om Lammet, som mig renser med sit Blod, Ja, med den Sang jeg gaar i Dødens Flod.

M. Giverholt.

Tone: Paa Gud alene.

2. Ak, lover Herren, I Folk paa denne Jord. O, giv ham Æren, som gav os Livets Ord, naar vi betænke, hvor god han er og var, Da bør vi skjænke ham al den Tid vi har; Hvad kan os krænke, naar vi har Gud til Far.

2. Hvor han os elskte, som gav sin Søn herned Til vores Frelse. O, store Kjærlighed! I gamle unge,

lov ham paa denne Jord, Med Hjerte, Tunge, for al hans Naade stor, Indtil vi sjunge, hist i hans Englekor.

3. Saa vil vi sige: Gud, Søn og Helligaand, Vor Tak tillige, med Hjerte, Mund og Haand, Syng til Guds Ære, som er saa mild og blid, Hans Pris frembære, med al vor Kunst og Flid, Snart skal vi være med ham til evig Tid. M. L. Wigsæteren.

3. Ak, hvem er saa lyklig som Englene er? Jo, den, som til Jesus har givet sin Sjæl.

Kor: Som Himmelens Engle saa lyklig den er,
Saa lyklig, saa lyklig, saa lyklig den er.

2. Jeg gav mig til Jesus og lyklig jeg er, Ak, hvem kan beskrive, hvor saligt det er?

3. Saa kom da til Jesus i hvo du end er, Han tager imod dig saa usel du er.

4. Og naar du er tvet i Frelserens Blod, Da er du som Englene hellig og god.

5. Og naar vi tilslut hjem til Himlen faa gaa, Der Synd eller Nød ei forstyrrer vor Ro.

Kor: Mer lyklig end Himmelens Engle vi blir,
Mer lyklig, mer lyklig, mer lyklig vi blir.

4. Ak, se Guds Lam paa Korsets Træ I Smerte vaande sig, Og se end mer den Purpurflod Som randt for mig og dig!

Kor: Ved hans Kors, ved hans Kors, I den purpurrøde Flod, Hvor der Rensning er fra

Synd, fra hver en Synd, Der jeg Livet fandt
Og min Synd forsvandt, Jeg er nu salig hver
en Stund.

2. Det var jo for vor Synd og Skam Sig Jesus ofre lod. Pris være ham, Guds dyre Lam, Som gav for os sit Blod!

3. Hvad skal vi give til den Ven, Som gav sit Liv for os? Vi give os til ham igjen Og tage op hans Kors.

4. O, kjære Ven, som endnu gaar Langt borte fra din Gud, For dig er Rum i Jesu Saar, Ak, hør det glade Bud. J. Watts.

5. Ak, hør min Bøn Og Naade giv til mig! Kom, Herre Jesus, kom! Min Sjæl af Dybet raaber efter dig, Kom, Herre Jesus, kom!

men vil nu vende om. Kom tag mig nu Jeg
K o r: Jeg vandret har langt borte ifra dig, I Synd,
beder inderlig, Kom, Herre Jesus, kom!

2. Min Synd er stor, Og træt og mat min Fod; Kom, Herre Jesus, kom! Jeg ser til dig, Som gav for mig dit Blod, Kom, Herre Jesus, kom!

3. Min svage Bøn, O, Herre, ei forsmaa, Kom, Herre Jesus, kom! Før du velsigner, kan jeg ei bortgaa. Kom, Herre Jesus, kom! Fra Engelsk.

Tone: Hvo ikkun lader Herren raade.

6. Ak! Drukkenskaben samler Skarer Af dyrekjøbte i sin Favn; Og der de glemme Livets Farer, Ja, trodse

Digitized by Google

høit Guds Bud og Navn, Vanære deres Værdighed Og synke under Dyret ned.

2. Den baaret har saa mangt et Hjerte, Som indgik i dens Ledebaand. Den siger: Her er Bod for Smerte, Oplivelse for nedstemt Aand. Men er kun Satans Trylleri, Dig drager ind paa Syndens Sti!

3. Ei længe tøver Lykkens Engel, Hvor hin har bundet Hus og Ly. Den knækket har saa mangen Stængel, Endog i Livets Morgengry. Og dog den fanger stedse fler, Som ei itide Faren ser.

4. Og du min Ven, med graanet Isse, Og som en Dranker tumler om! En Daares Løn du fik tilvisse, Om du nu stod for Herrens Dom; Thi dette Ord urokket staar: En Dranker ei Guds Rige faar.

5. O, Yngling flyv, før Kraften svinder, fra Drikkebrødres skumle Kro! Se, hvilke blege, gustne Kinder Hos dem, som der vil gjerne bo! Har du dit Liv og Lykke kjær, Saa vid, det snart vil tabes der!

6. Ak, flyv, ak, flyv de stærke Drikke, Lad ei dit Blik hen til dem se! Om du dem flyr, da vil du ikke Faa føle Drukkenskabens Ve! Hvor mange ved den stærke Drik, Sit Tab paa Liv og Lykke fik!

Tone: O, tænk, naar engang samles skal.

7 Ak, mon min Vei til Kanaan Endnu er meget lang? Kan jeg da naa det søde Land, :,: Som snubler Gang paa Gang? :,:

Digitized by Google

2. Min Fod er træt af Løbet her, Jeg er saa tidt forsagt; Men Kanaan jeg dog har kjær. :,: Men her maa bruges Magt. :,:

3. Naar ene jeg paa Veien gaar, Da rinder tidt min Graad. Jeg tænker: mon jeg Landet naar? :,: Og ved mig intet Raad. :,:

4. Men naar jeg smager Landets Frugt Og kjender den er god, Da er det mig en Livets Lugt, :,: En himmelsk Længsels Flod. :,:

5. Mit bange Sind er ræd i Strid; Jeg er saa let forsagt Og tænker: nytter vel min Flid? :,: Vil bort fra Bønnens Vagt. :,:

6. Her er ei Hvile nogen Gang; Thi Striden den er svar. Hvor var det godt, om den med Sang :,: Hos Herren endet var. :,:

7. O, Kanaan, du fagre Land, O, kunde jeg dig naa! Mit Hjerte staar i Længsels Brand; :,: O, kunde jeg dig faa! :,:

7. Kun fort, min Sjæl, bliv ikke træt! Du Kanaan kan naa. Kun fort, kun fort! Klenodiet :,: Du for dig fer jo staa! :,:

Olai Skullerud, f. 1829 d. 58

Tone: O, du store Seierherre."

8. Ak, nu er mit arme Hjerte Træt af Verdens Sorg og Lyst. Stille, stille, lad mig hvile Ved min Frelsers varme Bryst! Kun hos ham mit Hjerte finder Trøst og Fred for alle Savn. Stille, stille, lad mig hvile I vor Herres Jesu Navn!

Digitized by Google

2. Ak, jeg grundeb ſterkt og længe, Hvor jeg Hvile kunde faa. At den fandtes kun hos Jeſus, Kunde Hjertet ei forſtaa. Altid ſøgte jeg min Hvile — I min egen Kamp og Strid; men forgjæves var min ſøgen, Skjønt jeg brugte al min Flid.

3. Kun i Jeſu bitre Smerte, Kun i Jeſu Marterdød Var der ſalig Ro at finde Og en evig Hvile ſød. O, naar Syn jeg fik paa dette, At for mig han led og ſtreb, O, da fik mit arme Hjerte Salig Hvile, ſtille Fred.

4. Stille, ſtille, lad mig hvile Hos min Jeſus nu i Fred! Intet da ſkal Hjertet ængſte; Han er min Retfærdighed. Alle Lovens Krav forſtumme; Han har nu fuldkommet alt. Stille, ſtille, lad mig hvile! Han har al min Skyld betalt.

5. O, min Jeſus, lad mig hvile, Som Johannes ved dit Bryſt! Kjære, lad mit trætte Hjerte Finde der ſin bedſte Trøſt! Lad ſaa Synd og Satan true; Intet mig forſtyrre kan; Thi jeg har til alle Tider Lige trofaſt Frelſermand!

Hans Utbs, f. 1849, d. 75.

Tone: G. H. 397.

9. Al Verden var ſunket i Mørke og Nød, Men Verdens Lys det er Jeſus. Han bragte os Lys ved ſin ſeirende Død, Thi Verdens Lys det er Jeſus.

Kor: Kom til hans Lys, det lyſer for dig; Lifligt hans Lys har opgaat for mig; Før var jeg blind, men nu kan jeg ſe: Thi Verdens Lys det er Jeſus.

Digitized by Google

2. Vi gaa ei i Mørke, naar Jesus er vor; Thi Verdens Lys det er Jesus. Vi vandre i Lyset og følge hans Spor; Thi Verdens Lys det er Jesus.

3. Du arme af Synden forblindede Træl, Se, Verdens Lys det er Jesus. Dig Syn vil han give og frelse din Sjæl; Thi Verdens Lys det er Jesus.

4. Ei Sollys behøver Guds Herligheds Stol; Se, Himmelens Lys det er Jesus. Der Lammet er Stadens oplysende Sol; Se, Himmelens Lys er Jesus.

Tone: Jeg behøver dig, o, Jesu!

10. Aand fra Himlen, kom med Naade, Kom med Liv og Lys herned! Lad din Magt i Sjælen raade, Gjør os vis til Saligheb. Livets Ord du selv forklare, Lad det virke, hvad du vil, Saa vi her dets Kraft erfare; Fyld vor Sjæl med hellig Ild!

2. Søde Jesus, vi dig bede, Kom med Lægedom og Fred; Tal til os, som er tilstede Om din store Kjærlighed. Gaa til hvert bedrøvet Hjerte, Som paa Syndens Byrde bær, Løs dem ud af Angst og Smerte; O, tal Fred til Sjælen her!

3. Kom, o, kom, o, Herre kjære, Træng i vore Hjerter ind! Styrk vor Tro og giv os mere, Hellige vor Sjæl og Sind! O, du maa dit Øre vende Til vort længselsfulde Raab; Nu fra Himlen Ild du sende, Døb os her med Aandens Daab!

4. Hør vor Bøn, al Godheds Giver, Faber, Søn og Helligaand! Du, som var og altid bliver, Ubræk

Digitized by Google

nu din Almagtshaand! Kom til gamle, kom til unge,
I din Kraft og Herlighed, Saa vi jublende kan sjunge:
Herren er paa dette Sted.

Tone: Hvo ikkun lader Herren raade.

11. At saadan en som jeg fandt Naade, Det var et Under evigt stort. At jeg til evig Sjæle-Baade Er sluppen gjennem snevre Port, Det var et Naadens Underværk Af Seiersfyrsten evig stærk.

2. Ja, det var Herren, som besøgte Mit arme Hjerte, o hvor vel! Jeg vaagnede og maatte frygte, Da jeg mig saa som Synde-Træl, Det blev mig smerteligt at se Og føle Syndestandens Ve.

3. Men han som vakte mig af Døde, Han sønderbrød min Fængselsport, At Naadens lyse Morgenrøde Jeg skuede — o, det var stort! O, da fortrængtes Dødens Nat, Thi Jesus blev min Sol, min Skat.

4. Saa staar jeg nu i Naadens Rige Og har paa Himlen Borgerbrev; Min Barnearv i Himmerige Min Jesus naadig mig tilskrev; Formedelst hans Forsonings Blod Er denne Sag nu evig god.

5. O jeg skal mer og mer erfare, Min Brudgoms Kjærlighed gjør stærk, Ved Naadens Kræfter dyrebare Jeg trodser Mørkets Fyrstes Værk; Jeg bor i Naadens milde Ly Og spotter Mørkets Vaabengny.

6. Thi naar jeg ser den Syndens Lænke Nu ligge brusten for min Fod, Da maa jeg visselig betænke,

Digitized by Google

Hvor Gud mod mig var saare god, Da flammes op min Kjærlighed, Hver Synbelyst jeg træder ned.

7. Og alt, som jeg med Lyst begrunder, Hvad Gud har mod mig Arme gjort: Det Kjærligheds- og Naadesunder, Som jeg maa kalde evig stort; Jo mer jeg grunder paa den Sag, Jo mer jeg skatter Guds Behag.

8. Ak, ja, min Guds Behag at søge Er godt i Naadens dyre Tid, At bede Gud min Tro forøge, Mig styrke i al Troens Strid: Det har jeg nødigt, ja, jeg har; Thi Perlin min er dyrebar. Peder Sørensen.

Tone: Aldrig er jeg uden Vaade.

12. Aabne du, o Gud, vort Øre, For det Ord, vi nu skal høre, Tag vort Hjerte i din Haand, Salv os med din Helligaand.

2. Lad din Aand dit Ord forklare, Saa vi kan dets Kraft erfare; Lad dit Ord med Naadens Fred Sænkes dybt i Sjælen ned.

3. Herre Jesus, vor Forsoner, Du, som i det høie troner, Tænd din Ild og tal dit Ord Allevegne paa vor Jord!

E. Engh.

13. Amen! Jesus, han skal raade, Amen er hans Aand og Ord, Amen er hans Kraft og Naade, Amen er hans Daab og Bord, Amen er hans Liv og Død. Amen! han har end vor Nød!

2. Amen, Haabet ei beskjæmmer, Amen, Troen er vor Seir. Amen Kjærlighed istemmer, Amen i de

Digitized by Google

frommes Leir, Amen i Guds søde Ro, Amen, der er godt at bo.

3. Amen raabe hver en Tunge! Amen er vor Himmelsang, Amen skal vi evig sjunge, Amen blandt Guds Harpers Klang, Amen, her er Livets Flod, Amen, ak, hvor Gud er god.

Nils Brorson, f. 1690, d. 1757.

Tone: Vandringsmanden styrer Løbet.

14. Bort fra Jordens Strid og Møie, Op til Himlens stille Borg. Op til Evighedens Høie — Hvor ei findes Suk og Sorg. Did op staar mit Hjertes Længsel, Milde Jesus, o, hvor naar, Briste skal Støvhyttens Stængsel, Jeg mit Hjemland skue faar?

2. Men den mørke Dal og Floden Gjør mig ofte rent forsagt, Øiet græder, mat er Foden, Bævet for Dødsskyggens Nat, Jeg vil gjerne „overklædes," Straale udi Himlens Guld, Men ugjerne vil „afklædes," Stige ned i Gravens Muld.

3. Men min Jesus trøster, glæder, Giver Mod i bange Sind, Og mit syge Hjerte læger, Hvisker Taaren af mit Kind, Da mit Hjerte sødt sig fryder, Smile kan ad Død og Grav, Og en liflig Forsmag nyder Af det Land bag Dødens Hav.

4. O, min Sjæl, vær glad og stille, Jesus er dig altid nær. Om et ganske kort og lille Er du i dit Hjemland kjær; Skjønne Salem uden Lige, Til den Stad min Længsel staar; Kom mit Længsels søde lige — Salighedens Jubelaar!

Digitized by Google

5. Jesus, for din Angst og Smerte, For din Blodsved, Marterdød, Rens fra Synd mit arme Hjerte, Du mig frelste fra al Nød, Snart, ja, snart min Livsdag helder, Vandringsstav skal lægges ned, Men, o, Jesus, naar det kvælder, Hold min Sjæl for dig bered.

6. Herre Jesus, Frelser milde, Bøi dit Øre til min Bøn, Du, som er al Naadens Kilde, Og hvis Øie ser i Løn. Intet godt jeg kan dig give, Har kun Synder, Sorg og Skam, Men for evigt vil jeg blive Din, og prise dig, Guds Lam. E. Engh.

Tone: Lov, Pris og Ære være Gud.

15. Bryd ud, min Sjæl, med Glædeslyd; Mig Jesus hører til! Han er mit Liv, min Fred, min Fryd Og alt, hvad helst jeg vil.

2. Han er mig mer end Gods og Guld, Og mer end dagligt Brød. Min Synd han har forladt saa huld Og løst mig af al Nød.

3. Han er mig mer end Krop og Sjæl Og Jord og Himmel — Ja! I ham jeg har det evigt vel, Pris være Jehovah!

4. Han er mig mer, ja, meget mer End alt, hvad nævnes kan. Han tage eller give her, min Salighed er han.

5. Hav, Verden, kun din Fryd for dig, Den agter jeg ei stort. Min Lyst det er at fryde mig I hvad min Gud har gjort.

Digitized by Google

6. Jeg veed, at Jesus elsker mig, Og vil ei vide mer. Om end han stundom skjuler sig, Det til mit bedste sker.

7. Jeg veed, jeg Gud skal se med Fryd I Herligheden snart, Og hæve Seiersangens Lyd Og se hans Ære klart.

8. O, Jesus, kunde jeg nu blot For Naaden takke dig Og elske, følge dig, som godt Har ikkun skjænket mig!

9. Vel har du valgt en fattig Brud; Men Valget var jo dit; Jeg bær jo dog et Kongeskrud; Thi se, „alt dit er mit."

10. „Alt dit er mit", du Brudgom god, Gir ei Skilsmissebrev*) Da du med Strømmen af dit Blod Selv Pagten underskrev.

11. Pris være din Barmhjertighed, At du har gjort det saa! Og Pris ske dig i Evighed, At jeg fik Syn derpaa.

Lina Sandell

Tone: „Aftensolen smiler."

16. Brødre, lad os bede og ei blive træt, Bønnen er de frelste Sjæles Aandedræt.

2. Dybe Sukke lyder, medens Hjertet slaar Og paa Troens Vinger ind i Himlen naar.

3. Stanser Aandedrættet, slaar ei Hjertet mer, Da er Livet borte, visse Død man ser.

4. Ak, saa gaar det Sjælen, hvorfra mer ei lyd Bønnens hjertebanken, den for Gud er bød.

*) Es. 59,1. 61, 10.

Digitized by Google

5. Lad den onde Fiende Magt med os ei faa, Hvad han styr og haver, det juſt gjøres maa.

6. Brødre, lad os knæle ned for Gud i Løn, Fiendens Plan maa ſtrande paa hver ydmyg Bøn.

7. Kommer, lad os klage al vor Nød for Gud, Sikkert han os ſender ſkal et Trøſtens Bud.

8. Kun vor Bøn det ſande, rette Stempel har, Gjennem Ordet bringer Himmelbuen Svar.

9. Hvadſomhelſt vi beder om i Jeſu Navn, Til Gudfaders Ære og hans Smaa til Gavn,

10. Ja, og naar herinde lever Jeſu Sind, Alt, hvad vi begjærer, ſtrømmer til os ind.

11. Aanden bringer Glæde, Liv og Lys og Fred, Styrker og formerer Tro og Kjærlighed.

12. Hvert et himmelſt gode, jordiſk ligeſaa, Troen ved at nævne, vi ved Bønnen faa.

Tone: „Lover den Herre, den mægtige Konge.“

17 Brødre og Søſtre, velkomne fra Dal og fra Strande! O, vær velkomne herhid, hvor vort Møde ſkal ſtande! Kom i Guds Navn, Her finder Længſlen en Havn, Her rinder levende Vande.

2. Fager er Pinſe med Sommer og Sol i ſit Følge, Sødt klinger Sangen paa ſølvklare, ſmilende Bølge. Deilige Dag, ſpred nu din Sol paa vor Sag, O, lad din Glans ſig ei bølge!

3. Her ſkal vor Kjærlighed finde et ſignende Virke Her ſkal vi plante og vande og bygge Guds Kirke

Digitized by Google

Herre vor Gud, du giver frugtbare Skud, Lyse som vaargrønne Birke.

4. Her skal vi kjærligen trøste og lære hverandre, Her skal vi manes af Ordet til freidig at vandre, Ilende frem mod det forønskede Hjem; Aldrig vi Maalet forandre.

5. Her skal vi bede og synge og ydmyge bære Offer til ham, som i Naade vor Broder vil være; Her skal vi se Himlene smile og le, Naar vi ophøier Guds Ære.

6. Her skal vi hvile vor Sjæl efter kamphaarde Dage, Her skal vi styrke hverandre til ei at forsage; Her skal vi gaa just som de salige smaa, Og Jesu Kjærlighed smage.

7. Herre, lad Veiret fra Himlen i Hjerterne bruse; Aandelig døde lad vaagne, naar Vindene suse; Giv at de maa, Herre, just nu til dig gaa; Lad dog ei Satan dem knuse.

8. Vær da velkomne, o, Venner, i Jesu Navn, Amen. Her brænder solvarm og vinkende Kjærlighedsflammen; Herre, vor Gud, bred nu Velsignelsen ud; Kjære, hold Børnene sammen! Hans Utbye.

Tone: Brødre og Søstre! vi skilles nu ad.

1. Brødre og Søstre, vi skilles nu ad, Far nu med Jesus fornøiet og glad Hver sine lovlige Veie!

2. Amen, ja Amen, skal være vor Sang, Det vil vi synge med frydefuld Klang, Alle Guds Børn tilsammen!

Digitized by Google

3. Lammet, ja, Lammet, dets Vunder og Saar, Æren og Prisen i Evighed faar, Amen, Halleluja, Amen!

Tone: Naar Himlens Klokker ringer.

18 Børn i Søndagsskolen, syng med freidigt Mod, Pris vor Herre, Frelsermand og Gud, Han er til os kommen, klædt i Kjød og Blod, For at frelse os af Synden ud.

Kor: Ære være Gud i Evighed, Og paa Jorden vorde Fryd og Fred, For os er oprunden Salighedens Dag, Og paa os ser Gud med Velbehag.

2. Børn i Søndagsskolen, han vil hos os bo, O, hvad Fryd at faa en saadan Gjæst, Kongers Konge kommer, skjænker Fred og Ro, Byder os til Himlens Bryllupsfest.

3. Børn i Søndagsskolen, ham nu tag imod, Eders bedste Ven, Guds kjære Søn, Samles ved hans Krybbe og ved Korsets Fod; Han saa gjerne hører Eders Bøn.

Tone: Mig hjertelig nu længes.

19 De kristne Folk, de ere Dog ret et Sangens Folk; De alletider bære En Sang som Hjertets Tolk; De synger, hvor de vandre Omkring paa denne Jord; Med Sang de og hverandre Skal møde ved Guds Bord.

2. De synger i sin Glæde, De synger, hvor de gaa — Ja, da, naar de maa træde Paa Torne, og de faa

Digitized by Google

Saa mange Saar og Skrammer, Det hindrer dem dog ei: De midt i Nød og Jammer Gaar syngende sin Vei.

3. De synger midt i Farer; Med Sang de gaar til Dyst. De syngende fra snarer Flyr hen til Jesu Bryst. Slet intet kan dem kue; De synge vil og maa. Lad Satan, Verden, true — De syngende vil staa.

4. De synger i sin Lykke, De synger i sin Nød. Lad Angst og Fare trykke — De synger midt i Død. Ja, det er Svanesange! O, hvilken Trøst de bar Til deres Hjerter bange, Som sorrigfulde var.

5. Paa Jorden har de stammet Sin Guds og Jesu Vris, Skjønt Tungen tidt var lammet; Men hist i Paradis De juble skal med Glæde Den nye Sang og staa For Lammets Æresæde Med Seierskroner paa.

u.

Tone: Kirken den er et gammelt Hus.

20 Deiligt det er at tjene Gud, Deiligt for Mand og for Kvinde; Deiligt at kaste Garnet ud Hedningesjæle at vinde! Glæden i Himlen bliver stor, Herligen kvæde Englekor, Naar sig en Synder omvender!

2. Høsten er stor og Dagen kort; Her er ei Stunder at hvile. Se dog, mod Evighedens Port Tusinder Hedninger ile! Kristus, vort Liv, de kjender ei, — Haabløse gaar de bort sin Vei Ind udi Dødningeriget!

3. Op, da, med Hjerte, Mund og Haand! Intet i her burde spare. Hjertet lad fyldes af den Aand,

Digitized by Google

Som faldt paa Vidnernes Skare! Munden fortælle alle Mand: Nøden er stor i Hedningeland, Broderhaand burde vi række!

4. Og er du varm for Herrens Sag, Skulde du da staa tilbage! Snart kommer Dommens store Dag, Hvordan vil den dig behage? Tænk, om du skulde møde frem For at anklages haardt af dem, Som du ei her vilde hjælpe!

5. Sølvet og Guldet Herrens er, — Du er ei mer end Laantager. Nu kommer Gud med det Begjær: Giv mig, hvad selv du behager! Herre, min Gud, hvor du er mild! Tag du af Laanet, hvad du vil, Selv er du Rigdommens Kilde!

6. Kom, lad os kjæmpe nu i Bøn For de forvildede Sjæle: Jesus, du Guds udsignede Søn! Lad dem fornemme dit Mæle! O, aabenbar dit Jesunavn, Saa vi kan ile i din Favn Og dit Retfærdighed finde!

Hans Utbye.

Tone: Stridsmand er jeg.

21 Deiligst er min Ven af alle, Han min Synd tilgivet har. For Guds Dom jeg ei skal falde; Thi min Ven er mit Forsvar.

Kor: Jesus elsker mig, det ved jeg; Hvilken Kjærlighed og Naade saa stor! Ogsaa jeg nu elsker Jesus, Han ubi mit Hjerte bor.

2. Da jeg først hos Jesus søgte Hvile for beklemte Bryst, Straks hans milde Blik mig mødte, Gav mig Naade, Fred og Trøst.

Digitized by Google

3. Mange sig forundrer over, At jeg er saa glad og fro, Lykkelig jeg Herren lover, Frelst ved Jesu Kristi Tro.

4. Synder, du, som endnu vandrer Ubekymret for din Nød, Fly, o fly til Herren Jesus! Han vil ingen Synders Død.

Tone: Jeg vil mig Herren love.

22 Den Blomstertid nu kommer Med Lyst og Glæde stor, Den kjære, søde Sommer, Da Græs og Grøde gror. Nu varmer Sol i Lide Alt, som har været dødt, Med hver den Dag mon skride, Blir alting som gjenfødt.

2. De fagre Blomsterenge Og Agre Rad paa Rad, De grønne Urtesenge Og Skov, som skyder Blad, De skulle os paaminde, Hvor Gud han dog er from, Som Naaden lader rinde Og række Aaret om!

3. Vi høre Fugle sjunge Med mangehaande Lyd, Skal ikke da vor Tunge Lovsynge Gud med Fryd? Min Sjæl, ophøi Guds Ære Med Lov og Glædesang, Han vil os naadig være Nu, som saa mangen Gang!

4. Men, kjære Jesu Kriste, Vor Glædesol og Skin, Lad Hjerte-Isen briste Og smelte i vort Sind! Lad Kjærlighedens sæle og søde Aande gaa Igjennem vore Sjæle, At kvæge Blomster smaa!

5. Du Sarons rene Lilje, Guds Blomst i grønne Dal, Du vende dig til Vilje Mit Hjertes Attraa al;

Digitized by Google

Lad Dug af Zion komme, At min fortørred Aand Maa staa som Rosens Blomme I Lys paa Libanon!

6. Gud signe Aarets Grøde, Og frugtbargjør vort Land! Giv os nødtørftig Føde, Velsigne Land og Strand! Lad dine Budord følges, Og fød os med dit Ord, Lad Naadens Lys ei dølges For os paa denne Jord!

Svensk, fra 1690.

Tone: Op, alle, som paa Jorden bo.

23 Den Port er trang og smal den Vei, Som til Guds Rige bær! Dog er der Rum endnu for dig, For dig, ihvo du er. :,:

2. Se, Himlen er ei endnu fuld, End er der Rum for dig! I Jesu Navn, for Jesu Skyld, Dets Porte aabne sig. :,:

3. Skjønt tusind Gange tusind staa I hvide Klæder der, Af Herrens Naad' til dig ogsaa Et Rum forhvervet er. :,:

4. I Jesu Hjerte er der Rum, Og i hans Himmel — ak! Saa er Guds Evangelium; Gud være evig Tak. :,:

5. Gud være Tak, at ogsaa jeg Skal i den Stad faa bo, Den lange Evighedens Dag I uforstyrret Ro. :,:

6. I Fred og salig Rolighed, Hvor liflig Tanke her. Vel hver og en i Evighed, Som Borgerskab faar der. :,:

Lina Sandell.

Digitized by Google

Tone: Jeg vil mig Herren love.

24 Den Tid er alt oprunden, Da Afskedstimen slaar; Ret snart er Tiden svunden, Da jeg blandt Eder staar, Med Livets Ord at byde Til Lammets Bryllupsfest, Gid hver en Sjæl sig pryder Til værdig Himmelgjæst!

2. O, tænk, hvad Himmelglæde Er hist hos Gud at naa! Tænk, Kristi Veresklæde, Tænk, i Guds Rige gaa! Tænk, hvilken deilig Krone, Tænk, Palmerne at faa! Tænk, engang for Guds Trone Med Brudekrans at staa!

3. Hvem vil sig da forbybe I Verdens Støv og Muld? Hos Jesum kan vi nyde et evigt Sølv og Guld, Som Møl og Rust ei tære, Men evig varer ved. Kom, kristen Sjæl, og ære Din Jesu Herlighed!

4. Farvel, da, Venner kjære! Til Himlens Frydehjem! Skal vi ei samles mere, Før Dagen bryder frem, Da Brudgommen vil komme, Saa lad os rede staa, Og da med alle Fromme I Brudesalen gaa!

A. N. Haabe, f. 1809, d. 1867.

25 Der er en Kilde fyldt med Blod, Fyldt med Blod, fyldt med Blod, Der er en Kilde fyldt med Blod, Som flød fra Jesu Saar; Og Synderen i denne Flod, I denne Flod, i denne Flod, Og Synderen i denne Flod Fuldkommen Rensning faar!

Kor: O, herlige Kilde, der vil jeg bo, Og i dig for evigt al min Synd afto.

Digitized by Google

2. Og Røveren paa Korset fandt, Paa Korset fandt, paa Korset fandt, Og Røveren paa Korset fandt, Den Kilde paa sin Tid; Og der kan jeg, skjønt ond som han, Sjønt ond som han, skjønt ond som han, Og der kan jeg, skjønt ond som han, Fra Synden renses hvid.

3. O, du Guds Lam! dit dyre Blod, Dit dyre Blod, Dit dyre Blod, O, du Guds Lam! dit dyre Blod I Kraft ei taber sig; Til hele Skaren løst af Gud, løst af Gud, løst af Gud, Til hele Skaren løst af Gud Er herliggjort hos dig.

26. Der var nitti og ni, Som hjemme var I Fred inden Foldens Hegn, Men et langt bort sig forvildet har Til en øde og vildsom Egn; Langt borte ved Bjergets høie Fald, — Og hørte ei Hyrdens ømme Kald.

2. Herre, her har du jo nitti og ni, Er dette ei nok for dig? Men Hyrden svarede: I min Sti Et Faar der end fattes mig, Og ud i den øde Egn jeg gaar, At finde igjen mit tabte Faar.

3. Men ingen dødelig aner og ved, Hvilken Smertes Gang saa haard. De fatter aldrig, hvad Hyrden led For at finde det tabte Faar. Hans Tanker alene til Faaret er, Som gaar der hjælpeløst, Døden nær.

4. Herre, hvi er der Mærker af Dit Blod at skue langs hele din Vei? Paa skarpe Stene jeg skar min Fod, Og Tornene saarede mig. Din Haand har jo ogsaa Mærker af Saar? Dem fik jeg i Kamp forat frelse mit Faar.

Digitized by Google

5. Og straks blev der Glæde og Jubellyd, Saa høit, som Tonerne gaar: Al Jord og Himmel stem op med Fryd, Jeg fandt mit fortabte Faar! Rundt Tronen der gjenlød blandt Himmelens Hær: Det tabte Faar gjenfundet er! Miss C. Clephane. 1868.

27 Der er Solstin nu i Sjæl og Sind, Thi Jesus er min Ven; Klart straaler Naadens blide Skin, Og Mørket svinder hen.

Kor: Der er Solstin, klare Solstin, Som hver Time gaar i Gry og Kvæld; Naar Jesu Ansigt kun jeg ser, Der er Solstin i min Sjæl.

2. Der er Høitid i min Sjæl idag, Endt er min Sorg og Nød; Gud ser til mig med Velbehag Og skjænker Hvilen sød.

3. Der er Sommer nu, o søde Trøst. Er Jesus i mit Hjem, Da høres Turtelduens Røst, Og Blomster springer frem.

4. Der er Glæde i min Sjæl idag, Høit lyder Takkesang For Jesu Naade og Behag Og Glæden hist engang. — Fra engelsk ved Mrs. U. F. Bruun.

28 Det er saa yndigt at følges ad For dem, som gjerne vil sammen være, Da er med Glæden man dobbelt glad Og halvt om Sorgen saa tung at bære; Ja, det er Gammen :,: At reise sammen :,: Naar Fjederhammen :,: Er Kjærlighed. :,:

2. Det er saa hyggeligt allensteds, Hvor smaa og store har et i Sinde, Og det, som drager de store læs,

Digitized by Google

I Hjertekamret er inderſt inde; Ja, det er Gammen :,: At holde ſammen, :,: Naar Ja og Amen :,: Er Hjertets Sprog! :,:

3. Det er ſaa herligt at ſtole paa, Vi har en Herre, ſom alting mægter, Han os ei glemmer, naar vi er graa, Hans Naade rækker til tuſind Slægter; Ja, det er Gammen, :,: At alleſammen :,: Er Ja og Amen :,: Guds Naades Ord! :,:

4. Det er vemodigt at ſkilles ad For dem, ſom gjerne vil ſammen være, Men, Gud ſke Lov, i Vorherres Stad For evig ſamles de Hjertenskjære; Ja, det er Gammen :,: At leve ſammen, :,: Hvor Ja og Amen :,: Er Kjærlighed! :,: N. F. S. Grundtvig, f. 1783, † 1872.

Tone „Det er ſaa yndigt at følges ad".

29 Det er ſaa yndigt, naar Sol gaar ned, Naar Nat fremruller og Dagen ender, At kunne ſidde i Kjærlighed Om Arnens Ild mellem kjære Venner, Og blidt og ſtille :,: Med Røſter milde :,: I Kvelden ſilde :,: At tales ved. :,:

2. Hvor det er yndigt at kunne tro, Vi har en Ven, ſom har Satan bundet, Som ſlaaet har over Graven Bro Og Vei til Paradishaven fundet, Saa Engle lige :,: Vi kan opſtige :,: Til Himmerige :,: Ved Daabens Pagt. :,:

3. Ja, det er yndigt at tænke paa, Naar Stjerner tindrer paa Himlens Bue, At der vort Hjem vi engang ſkal faa, Skal Jeſus Anſigt til Anſigt ſkue, Og at der

Digitized by Google

inde :,: Skal Sorgen svinde :,: Vi Glæden vinde :,: Til evig Tid. :,:

4. Saa kom, vor Frelser, og vær vor Gjæst, Saa ofte, som vi her sidder sammen; Din Aand den milde os lærer bedst, Med Barnetro at istemme: Amen! Da skal med Glæde :,: Vi engang kvæde :,: I Himmelsæde :,: Halleluja! :,:

Tone: „Det er saa yndigt at følges ad".

30 Det er saa yndigt at tænke paa, Hvorfor i Aften vi har sat Stævne; Det er en Sag, baade store og smaa Bør virke for efter bedste Evne. Ved hvad der høres :,: Skal Hjertet røres, :,: Vor Kamp skal føres :,: I Broderaand. :,:

2. Det er vemodigt at tænke paa, Hvor megen Lykke der gaar tilgrunde Blandt høie, lave, store og smaa For Drikkeriets udbredte Onde. Ja, frem til Striden :,: Hver stor og liden, :,: For nu er Tiden; :,: Det stanses maa. :,:

Tone: „Min Aand ved dig, algode Gud".

31 Det koster mer, end man fra først betænker, At være tro i det, som Gud os skjænker, I Kjærlighedens første Kraft at staa, Til man os ser fra Kampens Plads at gaa.

2. O du Guds Lam! som stedse tro er bleven, Som Kjærlighed til Død og Grav har dreven! Giv mig den Kraft, at jeg til Gravens Muld Maa være dig af Hjertet tro og huld.

Digitized by Google

3. Naar jeg er ſvag og mig ſaa meget hindrer,
Saa lad mig ſe, hvor Kronen hisſet tindrer,
Den mig engang din egen Haand ſkal fly,
Saa faar jeg Kraft og Mod og Lyſt paa ny. J. Rambach, f. 1693, d. 1735.

Tone: „Vend om, vend om til Herren".

32 Det var en liden Pige, ſom paa ſin Dødsſeng laa, Forældrene de græd, naar de til den lille ſaa. De ſkulde overlade ſit Barn til Frelſeren Og ſænke ned i Graven ſin lille kjære Ven.

2. Den lille Piges Fader, det var en ſaadan, der I Skriften kaldes „Daare", ſom ſiger, Gud ei er; Men Moderen var lykkelig i Tro paa Frelſeren, Hun talte med den lille om Jeſus, Barnets Ven.

3. En Dag, da Barnets Fader ved Sygeleiet ſad, Hun talede da til ham, men Røſten den var mat. Nu ſkal jeg, kjære Papa, ſnart ſige jer Farvel; Jeg kjender Døden komme, men hvem ſkal ha' min Sjæl!

4. Jeg føler mig ſaa usis, jeg finder ingen Ro, I taler ſaa forſkjelligt, og hvem ſkal jeg vel tro? Thi Mama hun har talet om Himlens Salighed, Og, Papa, du fornegter jo Gud og Evighed."

5. Snart Faderen ſad grædende; Det var ei nu ſaa let. „Tro du, ſom Mama ſiger, hun visſelig har ret." Og Barnet nu enfoldig og tro i Jeſu Navn Gik bort for hiſt at vaagne i Fredens blide Havn.

6. Nu fik den Mand ſnart ſkue, hvad før han ikke ſet, I Ordet fandt han Frelſen, ſom for os er beredt.

Digitized by Google

Naar Vantroen maa vige og briste falsk Tillid, Da holder Jesu Navnet i Liv og Dødens Strid.

7. Men J, Forældre kjære, hvor fører J jers Barn? Kan hænde ud i Synden og Satans Fangegarn. O tænk, hvad skal det blive, om J faar følges ad, Men skilles ifra Jesus og ei faa se hans Stad!

8. O J, som fik den Naade at pege for de smaa Paa blødende Gudslammet, o trættes ei, hold paa! Thi Gud skal Vækſten give til Ordet, J saar ud, Og J skal evigt frydes med eders Børn tilslut.

Tone: „Den himmelske Lovsang".

33 Det bedste, en Synder paa Jorden kan eie, Er Fred udi Troen til Gud. Med den kan jeg vandre de tungeste Veie, Og Glæden og Haabet dog ei slukkes ud. Ak, giv mig, o Jesu, det bedste jeg ved: Et Hjerte, der eier din Naade og Fred!

2. Naar Sjælen er træt, og naar Taarerne rinde Ved mangeslags Trængsel i Løn, O, da er det godt at faa føle derinde, At Hjertet har Glæde og Fred i Guds Søn. Ak, giv mig, o Jesu, det bedste, jeg ved: Et Hjerte, som eier din Naade og Fred!

3. Naar Timerne rinder saa lange, og tunge, Naar Sygdom og Død sender Bud, O, da er det saligt for gamle og unge, At finde sin Hvile, sin Glæde i Gud. Ak, giv mig, o Jesu, det bedste, jeg ved: Et Hjerte, som eier din Naade og Fred!

4. Og naar saa det jordiske Løb er befaret, Naar tøvet til Hvile skal gaa, O Herre, lad Troen da være

Digitized by Google

bevaret, Lad Sjælen sin evige Hvile da naa! Naar alting skal endes, da lad mig, o Gud, Hos dig i din Himmel faa hvile mig ud.

N. Tvedteraas.

Tone: I Aftenens Time.

34. Du herlige, salige Morgen i Tiden, Naar Seiren er vunden og sluttet er Striden, Og alt er opløst i den himmelske Freden, Som vi her modtager ved Tro.

Kor: Tro, Tro, o du velsignede Tro, Tro, Hvorved vi leve saa fro, fro. Snart er vi hjemme og evigt i Kjærlighed bo.

2. O dyre, saa løftende himmelske Tanke: Guds Folk skal ei mere som fremmede vanke Og Himmelens Manna i Ørkenen sanke, Nei hjemme de sidder til Vords.

3. Der ingen skal græde og trykkes af Smerte, Nei, Barnet er hjemme ved Faderens Hjerte, Som Jesus, vor dyreste Frelser os lærte, Ja, da er vi hjemme hos Gud.

4. Derhjemme skal Bryllup i Himmelen holdes, Og „Bruden" i Skjønhed for evig udfoldes, Ei noget slags godt hende der skal beholdes, I nye Jerusalems Stad.

5. Ak, kjære Guds Barn, Se, da er du hjemme Og løfter din Lovsang med Englenes Stemme, Din jordiske Trængsel aldeles forglemme; Hver Taare af Gud tørres af.

H. K. T. og T. B.

Digitized by Google

Tone: Tænk, naar engang.

35. Du blir ei glad, før du hos Jesus hviler, Kun i hans Favn kan Sjælen finde Fred, Ak ser du ei, hvorhen du fredløs iler, Hvi vil du dø, naar Naaden er bered.

2. Hvor længe vil du dog mod Herren stride Og flygte for den gode Hyrdes Røst, Ak, ser du ei, hvor Naadens Stunder stride, Og Hjertet eier ingen evig Trøst.

3. End Herren venter dig med aabne Arme, Han ser din Nød og dig imøde gaar, Hvor gjerne vil han sig idag forbarme Og bære hjem til Gud sit tabte Faar.

4. Ak lyt idag, du vil det ei fortryde, Hans Kjærlighed gjør Sjælen evig rig, Han giver alt, blot du vil Kaldet lyde, Da er du Barn hos Gud evindelig.

5. Saa kom idag med alle dine Synder, Græd ud din Sorg ved Jesu Hjerte nu, Alt er forligt, dig Blodets Røst forkynder, Blot tro hans Ord, da blir du glad i Gud.

6. Da blir der Fred i det nedtrykte Hjerte, Da blir der Lys i Verdens mørke Dal, Da glemmes let hver Kummer og hver Smerte, Paa Veien hjemad til Guds Himmelsal. J. M. Giverholt, f. 1848.

Tone: Kjære Sjæl, kom.

36. Du er falden, det er sandt, Men kom igjen! Hør, saa ømt dig Herren kalder, Kom igjen! Nu som fordum Jesus græder, Efter de fortabte leder; Han sin Favn for dig ubbreder — kom igjen!

Digitized by Google

Kor: Kom, kom, kom i Herrens Navn! Se, Jesus er din Ven; Han staar end med aaben Favn, Saa stynd dig nu og kom igjen!

2. I fra Mørket og til Lyset — kom igjen! Til det rige Faderhuset — kom igjen! Du til Synd dig overgivet, Og en Fiende du blevet. Dog fra Døden og til Livet — kom igjen! Kom, kom, o. s. v.

3. Sig, hvor kan du længer tøve? kom igjen! Vil du mer Guds Aand bedrøve? kom igjen! O jeg ser dit Øie tindre, At med Taarer Nøden lindre; Lad nu intet dig forhindre — kom igjen! Kom, kom, o. s. v.

4. Jeg, som synger denne Sangen — kom igjen. Jeg, som laa i Synden fangen, kom igjen. Jeg et Jesu Lem er vorden Og faar takke nu paa Jorden, At jeg tog min Gud paa Ordet — kom igjen. Kom, kom, o. s. v. A. L. Skoog.

37. Du evige Klippe, hos dig er der Ly, Til dig i sin Trængsel vil Sjælene fly, Om fattig, uværdig, dog trøster du mig, O „evige Klippe" jeg kommer til dig!

Kor: Kommer til dig, kommer til dig, O, „evige Klippe", jeg kommer til dig!

2. I Glæde, i Trængsel, i Liv og i Død, I Armod og Sygdom, i Angest og Nød, Naar Ondskabens Hære vil anfalde mig, Da „evige Klippe", jeg kommer til dig!

3. Her ofte i Livet jeg løb til min borg, Naar Nøden var stor, og der græd ud min Sorg. Ved En-

Digitized by Google

den, naar Dødsbudet kommer til mig, Da, „evige Klippe", jeg kommer til dig! W. O. Cushing.

38. Eia, mit Hjerte inderlig Jubilerer, Med Lyst og Fryd saa glædelig Triumferer, Naar jeg betænker, At Dødens Lænker Brudte er, og Gud mig Livet skjænker Af Naade!

2. Som Fuglen ved den klare Dag Sig glæder, Gjør Sjælen uden al Aflad Og tvæder: Lov, Pris og Ære, O Jesu kjære, Som for alle Kronen høit mon bære Med Ære!

3. Derpaa hver kristen Sjæl sit Mod skal grunde, Den mindste af de Draaber Blod, Som runde Af Jesu Side Med Kval og Kvide, Alle Synder gjør som Sneen hvide Og rene.

4. Derfor alt Haab til Jesum Krist Jeg sætter, Og venter, han af Naade vist Udretter, At al Elende Faar en god Ende, Gud skal Graaden om til Glæde vende Ret snarlig.

5. Den Livsens Krone yndelig Med Ære Har Jesus Krist forhvervet mig At bære I Himmerige, Evindelige, Sorgen al for den maa ganske vige Tillige.

6. Saa hjertelig til denne Dag Mig glædes, Paa hvilken vi skal uden Klag Indledes Og blive viset I Paradiset, Der Guds Aasyn skue, evig priset Og lovet.

7. Der skulle vi staferes ud Og frydes Som Jesus Krist, vor Brudgom prud, Og prydes Med Himmel-Smykke Og Gyldenstykke, Ingen skal den Glæde fra os rykke Og slukke.

Digitized by Google

8. Den Stad og Gader der af Guld Mon være, Af Ædelsten Grundvolden fuld Med Ære, Og dertil Klangen Af Englesangen! Tusind Aar som Dag igaar er gangen For mangen.

9. Eia, lad skinne frem den Dag, Med Fromme, Da alle Ting saa vel i Lag Skal komme! Vor Vei du vende, Vort Aag fraspende Lad det tage en saa salig Ende, O Jesu!

10. Jeg redebon er, Jesu Krist, Og venter, Dit Komme mig forløser vist, Og henter Fra Taaredalen, Fra Dødsens-Kvalen Hjem til Himmerig, til Brudesalen I Glæden!

Else Andersdatter.

39. En Folkeskare samlet er, Med raske Skridt den kommer nær, O sig, hvorfor I sammen kom, Og Dag fra Dag nu vandrer om? :,: Hør Mængdens Raab paa Vei og Sti: Jesus af Nazareth gaar forbi. :,:

2. Hvem er han i den ringe Dragt, Som øver saadan sælsom Magt, At syg og sorgfuld, hvor han kom, Hos ham sig hented Lægedom? :,: Hør samme Raab paa Vei og Sti: „Jesus af Nazareth gaar forbi!" :,:

3. Ja Jesus gik paa Jorden om Og bragte Hjælp, hvorhen han kom. Al Sygdom, Synd og Sorg og Nød Borttog han og gav Liv i Død. :,: Saa blind og lam glad stemte i: „Jesus af Nasareth gaar forbi!" :,:

4. End lever han, end er han nær, End har han Syndere saa kjær; End er der Hvile i hans Favn,

Digitized by Google

Der glemmes let al Nød og Savn. :,: Bør vi ei glade stemme i: „Jesus af Nazareth gaar forbi!“ :,:

5. Selv Børn erfarer Aandens Kraft, Fortæller Glæden de har haft, Og flokker sig hen til det Sted, Hvor daglig Kristne knæler ned. :,: Hosanna-raabet blandes i „Jesus af Nazareth gaar forbi?“ :,:

6. O, trætte Vandrer, kom og tag Hans Naade, Trøst og Fred idag! Du, som gik fra din Faber kjær, Vend om, kom hjem! — du ventes der. :,: Hver Synden Træl kan nu bli fri: „Jesus af Nazareth gaar forbi!“ :,:

7. Men om du hans Besøg forsmaar Og i dit Sind, selvhjulpen gaar, Bedrøvet gaar han bort fra dig, Og Plads i Himlen faar du ei. :,: Forsent, forsent! da svares; — thi „Jesus af Nazareth gik forbi!“ :,:

C. Campbell.

40. En liden Stund, og saa er Tiden omme, En liden Stund, og Stormen lægger sig; En liden Stund, saa kaldes hjem de fromme, Som valgte Korset og den trange Vei. :,: En liden Stund vi her mod Maalet ile, Snart gaar vi hjem til evig Sabbatshvile. :,:

2. En liden Stund, da Vandringsmanden iler Lig trætte Duen hen i Klippens Skjød; En liden Stund, og saa han hjemme hviler, Befriet fra al Fare, Frygt og Nød; :,: En liden Stund, og Skyggerne forsvinder For Lammets Lys, hvori han sig befinder. :,:

3. En liden Stund, om Hjertet end maa bløde,

Digitized by Google

En liden Stund i Taaredalens Nat, En liden Stund, saa blir et herligt Møde For alle, som i Himlen har sin Skat; :,: Og da skal Gud aftørre alle Taarer; Da borte er, hvad her vort Hjerte saarer. :,:

4. Og da, hvad er al Jordens Strid og Møie? Ved Lammets Trone glemmes al vor Nød. Om Taarer stundom glinser i vort Øie, I Kampens Hede her paa Liv og Død, :,: En liden Stund, og Seierspalmen suser, Der Syndens Bølger aldrig mere bruser. :,:

Thomas Brecken.

Tone: Mig hjertelig nu længes.

41. En liden Stund med Jesus, O, hvor den jevner alt Og gjør at hele Livet saar ny og lys Gestalt, Naar jeg er træt af Veien ag alt, som møder mig, En liden Stund med Jesus og alt forandrer sig.

2. En liden Stund med Jesus, naar Synden gjør mig Ve, Og Vantro vil mig hindre at blot paa Ordet se; En liden Stund med Jesus, og Byrden falder af, Den falder fra min Skulder i Kristi aabne Grav.

3. En liden Stund med Jesus, og Hjertets Uru flyr, Og Blikket vendes atter fra Jordens smaa Bestyr Til Livets Herligheder, de Ting, som skal bestaa, Naar Himlene og Jorden opløses og forgaa.

4. En liden Stund med Jesus, hvad Kraft den har med sig, Hvad Lyst den gir at vandre paa Livets trange Vei! Hvad Mod den gir at leve og lide for hans Navn, En Forsmag allerede paa Hvilen i hans Favn.

Digitized by Google

5. Saa giv mig, kjære Herre, Ja lad mig ofte faa
En liden Stund med Jesus i Hjemmets stille Vraa!
Mit Hjertes dybe Længsel er denne ene blot: En Evighed med Jesus, Og alt, ja, alt er godt!

Mark. 6, 31. Lina Sandell.

Tone: Gud Helligaand i Tro os lær.

42. En Lovlærd kom til Jesum ind Saa sent ved Nattetide, Med Frygt og Tvivl i Sjæl og Sind, Dog vilde han faa vide, Om Jesus var Israels Trøst, som skulde læge Verdens Brøst Og grunde Salems Rige.

2. Men Lærdomsformer gjælder ei, Det fik den Skriftklog' høre; Du finder aldrig Livets Vei Ved Lovens Bud at gjøre; Om du vil i Guds Rige ind, Du gjenfødt vorde maa i Sind Og Troens Levnet føre.

3. Hvorledes kan da dette ske? Nu Nikodemus spørger. Er du Israels Lærere, Og ei for Sjælen sørger? Alt Kjød er Fiendskab mod Gud, Og bryder kun i Ondskab ud, Og kan ei se Guds Rige.

4. Men Aandens Frugt er Kjærlighed Til Herren og hans Veie, Om du skal faa en grundet Fred og Himmerige eie, Da bed til Gud om Aandens Daab, Den giver Liv og evigt Haab Og Kraft at gaa Guds Veie.

5. Som Moses Slangen reise lod paa Ørknens øde Sletter, Saa blev ophængt vor Frelser god, Hvis Blod vor Synd udsletter; Thi hvo som nu paa ham vil tro, Ved ham har Frelse, Fred og Ro; Saa Herrens Ord forjætter!

Digitized by Google

6. Gud Helligaand, kom meb bin Daab, Hvert Hjerte du omskjære, At vi kan eie Livets Haab, og Troens Frugter bære! Ja, bind os nu ved Ordet fast, At vi kan staa, om alting brast, Hans Frelsernavn til Ære! Mrs. U. F. Brunn.

43. En Sang jeg nu vil synge og give Tanken Lyd, En Ven jeg mere elsker end hele Verdens Fryd. Den Vennen er Jesus, han er mig saa kjær, Mit Hjerte han tager, saa syndigt det er Og holder mig saa kjær.

2. Da Saulus gik at fængsle og plage Kristi Hjord, Blev han en Paulus siden, alt efter Herrens Ord. Han hørte en Røst, som sagde til sig: O Saul! O Saul! forfølg ikke mig, Det skal ei lykkes dig!

3. Forskrækket Saulus spørger: O Herre, hvo er du? Af Uru Hjertet plages, men Herren svarer nu: Jeg er Herren Jesus, forfølg ikke mig, at stride mod Braadden fraraader jeg dig, Det skal ei lykkes dig!

4. Nu bævende vi høre Den før saa frække Mand: Hvad vil du, jeg skal gjøre, O Herre, spørger han. Jo, du mig et udkaaret Redskab skal bli, mit Navn skal du bære til Hedningerne, og jeg skal staa dig bi.

5. Saa har da Saul en Aning, Om hvad som forestaar, Og lydig Aandens Maning Han til Damaskus gaar, Og da Annanias hans Øine oplod, At prædike Kristus, han straks da forstod; O, tænk, hvor Gud er god!

6. Da kanske Saulus sendte Sin Fuldmagt hjem igjen, Beretter hvad som hendte, Nu mer ei trænges

den; Thi dem, som jeg lov'de at fængsle og slaa, Se dem vel jeg elske, hvorban det vil gaa, Og aldrig plage saa.

7. Saa er da Saulus bleven Omvendt til Himlens Gud, I Livsens Bog indskreven Til Jesu Kristi Brud. Nu vil han kun elske og vidne om ham, Som døde paa Korset og borttog vor Skam, Pris være det Guds Lam!

8. O kjære Broderskare, Som nu i Troen staar, Om endnu her i Fare, Vi dog mod Maalet gaar. Brug Naaden og Tiden, bekjend, hvad du tror, Vær Vidne for Jesus i Gjerning og Ord; Thi Lønnen den er stor!

Tone: Søde Jesu, vi er her.

44. Er du Faber, beder du, Saa at bine det kan høre? Det er dog en Hjertens Gru, At saa mange det ei gjøre. Vil du, det om dig skal hede: „Vi saa aldrig Faber bede"!

2. Beder du, o Moder kjær, Naar du med din Gud er ene Og i Hus med dine der, Saa de ser, hvem du vil tjene? Vil du, det om dig skal hede: „Vi saa aldrig Moder bede!"

3. Beder I, o Pige, Søn, Eller gaar I paa de Stræder, Hvor man ler ad Sang og Bøn Og i Verdens Lyst sig glæder? Vil I, det om jer skal hede: „Vi dem aldrig saa at bede!"

4. Gaa, o gaa i Jesu Navn Med din Bøn til Gud fortrolig! Læg al Smerte, Nød og Savn Ned for

Digitized by Google

ham, og vær saa rolig; Thi din Bøn han vist vil høre
Og det bedste for dig gjøre. Lars Brænden.

45. Er det øde og mørkt og koldt I dit Hjertes Hus?
Søger du efter Fred og Ro Her blandt Støv og
Grus? Da har Jesus, al Verdens Lys, Ei end oplyst
derinde, Thi der han faar lyse ind, Gir han et andet
Sinde.

2. Hungrer, tørster du midt iblandt Verdens
Tidsfordriv? Han det levende Brød jo er, Som gir
Verden Liv. Om du ham nu dit Hjerte gir, Han stille
kan din Længsel, Han kan mer end tilfredsstille Al
din Tørst og Trængsel.

3. Ak, hvor trofast han elsker dig, Din Imanuel!
Han har givet sit Liv for dig Og gjenløst din Sjæl.
Evig Frelse ubi sit Blod Haver Jesus dig givet, Syn-
derne forlades dig, Thi saa staar der jo skrevet.

4. Fattes noget — du ved ei hvad, Fly til Jesus
blot! Om du end ei forstaar dig selv, Han forstaar
dig godt. Han har Gaver for alle faat, Som dig til
Frelse er givet; Men om du ei Jesus har, Saa har
du ikke Livet.

5. O vaagn da op og tag imod, Hvad han giver
dig; Han har kjøbt med sit eget Blod Alt, som
fattes dig; Han har Naade til Liv og Fred For dig
og Synderе alle; Blot vi tro hans Kjærlighed Og i
hans Arme falde!

Lina Sandell.

Digitized by Google

46. Er jeg i min ſtille Enſomhed, Jeg en ſtille, liflig Glæde ved, At fra Harpen lokke Toner frem, Synge om min Ven i Himmelen.

Kor: Glade vandre vi nu frem Til vort Hjem i Himmelen. Snart vi paa gyldne Gader gaar Og Himlens Harper ſlaar.

2. Jeſus Kriſtus er min Ven ſaa kjær, I min Enſomhed er han mig nær; Jeg da ſynger, ſpiller, kan du tro, Og vi glædes ſammen begge to.

3. Meget til hverandre taler vi, Ham jeg ſiger alt og er ſaa fri; Han er trofaſt, det jeg ſikkert ved, Og jeg eier al hans Kjærlighed.

4. Om Bekymringer jeg kommer, i Kan jeg ſtundom libet nedſtemt bli; men naar jeg da taler med min Ven, Blir jeg glad og lykkelig igjen.

5. Lad da komme hvad, ſom komme vil, Jeſus Kriſtus vil jeg høre til, Han er Lyſet paa min Pilgrimsvei, Og ſnart henter han mig hjem til ſig.

6. Denne Harpe blir tilbage her, Han en ny til mig har rede der, Da ſkal han faa høre bedre Sang Udaf mig i Himmelen engang.

Tone: Aftenſolen ſmiler.

47. Fat kun Mod, min Broder, End er Seiren vor, gjennem Dødens Floder Himmelveien gaar.

2. Guldet maa jo renſes I den ſtærke Glød; Faſtere forenes Vi med Gud i Nød.

3. Høie Bølger komme Vel paa Livets Hav; Lad ei Modet falde, De blir ei din Grav!

Digitized by Google

4. I de tunge Stunder Jesus har dig kjær, Midt i Stormens Dunder Er han lige nær.

5. Han hver Tanke kjender, Han hvert Suk forstaar, Ser hvor Hjertet brænder Over Syndens Saar.

6. Det gaar frem til Seier, Om du selv er svag. Herrens Kraft du eier I hans Ord hver Dag.

7. Bort fra Frist'ren ile Ind i Jesu Favn. Stille, stille hvile I den trygge Havn.

8. Jesus sig befaler: Det er Trøst i Nød. Jesus alt i alle, Det er Liv i Død. F. M. Beskow.

Tone: Tænk naar engang.

48. Farvel nu, Venner, herfra maa jeg drage, Nu Afskedsstundens tunge Time slaar. Hen til mit Livskald vender jeg tilbage, Indtil af Herren jeg mit Hjemlov faar.

2. For trætte Vandrer er der hist en Hvile, Naar endt er Reisen her i Støvets Land, Da brudte ligger Dødens skarpe Pile, Og Livet nydes hos vor Frelsermand.

3. Der er det Sted, hvor Aandens Slægter mødes Og tage Del i Himlens Bryllupsfest. Al Jordens Nød ved Haab derom forsødes, At vi skal være hos vor Gud til Gjæst.

4. Vi har et Hjem deroppe i det Høie For Barnet, som en fremmed er paa Jord, Der tørrer Jesus Taaren af vort Øie Og trøster os med Himlens fagre Ord.

5. Der er en Herlighed bag Dødens Dale, Hvor Synden ei formaar at sætte Fod. Der skal vi evigt

med vor Frelser tale Om vunden Seier ved Kraften af hans Blod.

6. Hvad gjør det saa, om vi Farvel maa sige? Vi faar jo samles hist til Fryd hos Gud Og altid være sammen i hans Rige, Saasnart vi gaar af denne Verden ud.

7. O nei, for evigt stilles skal vi ikke, I Løfters Morgen bryder Dagen frem, Og Perleporte møder vore Blikke Fra aabne Vindu mod Jerusalem. *)

8. Saa far da vel, du kristen Venneskare! Løft Øiet op til ham, som for os led! Hans Ord og Aand i Troen os bevare, Saa sees vi hos Gud i Himlens Fred! A. Wright.

Tone: Framåt, framåt på ljusets bana.

49. Farvel, Farvel jeg eder byder, Farvel med Hjerte, Haand og Mund; Det Ord har meget at betyde For Kristne i Skilsmissens stund. Kun den, som gaar paa Herrens Veie Og hviler i sin Frelsers Skjød, Kun den kan fare vel og eie Hans søde Fred i Liv og Død.

2. Vi se's igjen, naar Jesus kommer I Skyen med sin Engletrop; Vi se's igjen, naar Livets Sommer I Himmerige ret gaar op; Vi se's hos Gud i Sabbatshvilen, Vi se's igjen, om ikke før: Kom Brødre, Søstre, lad os ile Hen med vor Bøn for Himlens Dør!

3. O Fader vor, du dig forbarme Nu over hver, som ærlig tror, O, slyng din Naades huldе Arme Om

* Dan. 6, 11.

dine Børn paa denne Jord. O, hjælp os alle saa at vandre I Tro, i Haab, i Kjærlighed, At vi kan samles med hverandre Hos dig i evig Fryd og Fred.

Jens Tyrholm f. 1810, d. 75.

Tone: Nu, Tak for alt, ifra vi var smaa.

50. Farvel, I Drikke, som volder Død! Jeg aldrig mere vil eder smage; Er eders Klædning end rosenrød, I skal mig ikke bedrage.

2. I skal ei kildre min Gane mer, I skal ei vække de onde Lyster, I skal ei spilde mig Dage sier, I Sorg ei være min Trøster.

3. Jeg vil ei huse jer i mit Hjem; Fra alt, hvad mit er, I bort skal trænges! Jeg vil ei unde jer mindste Gjem, Mit Hus for eder skal stænges.

4. Der sad min Hustru saa mangen Kveld, Med Børn af Kulde og Sult forkommen, Mens Sorgen tærede hendes Sjæl: Paa „Kroen" tømte jeg lommen.

5. Ak, naar jeg mindes det nu idag, Hvor maa mit Hjerte da i mig bløde! Hvor kunde jeg dog i Svirelag Det surt fortjente forøde?

6. Ja, Gud ske Lov, at det Ende fik, Ja, Gud ske Lov, jeg fik lært itide, At skal man seire i Kamp mod Drik, Maa Drikkeskikken tilside.

7. Nu er jeg bleven en afholdsmand, Nu staar jeg rustet i deres Række, Som op til Kamp i vort Fædreland Mod Drikkeondet vil vække.

Holmgaard.

Digitized by Google

Tone: Vaagn op, vaagn op, ak.

51. Forlorne Søn, som gaar paa Syndens Vei,
Din Faber raaber nu: Kom hid til mig, Jeg strækker
ud min Naades Faderarme Og over dig, min Søn, vil
mig forbarme.

2. Du har det ondt i Syndens Trælleland, Der
find's ei Brød og ei det Livsens Vand, Der stiller Tørst
og kan din Sjæl ernære, Derfor du og af Kval og Uru
tæres.

3. Jeg ynker dig, thi engang min du var, Da i din
Daab du blev et Naadens Kar; Jeg trykte dig da til
mit ømme Hjerte. Nu er du borte, o det gjør mig
Smerte.

4. Ja borte er du, borte fra din Far, Som husker
dig, endskjønt du glemt ham har. O kjære Søn! naar
skal jeg faa den Glæde, At se dig paa Tilbageveien
træde?

5. Naar skal du atter komme til dig selv, Dit Øie
aabnes for dit eget Vel, For det, dig ene tjene kan til
Lykke, Og jeg paany dig til mit Bryst faa trykke?

6. Naar skal du faa at se din Synd saa stor, At
du forlod din Faders Hus og Bord? Naar vil du
dømmes ved den Pjaltebragten, Og kjedes af den usle
Svinemasken?

7. Har du ei lært, at Synden ei gir Fred, At
Fremmedlandet ikke er det Sted, Hvor Synderen kan
finde Ro og Hvile? Naar vil du i min aabne Favn
dog ile?

Digitized by Google

8. O, kom igjen, du Synbens Sorgebarn! Tilbyt dig Perler for det usle Skarn, Vend Ryggen til de gamle Kammerater Og bliv et Barn i Faderhuset atter.

9. Jeg har til dig saa kostelig en Dragt, Forhvervet blot ved Kjærlighedens Magt, En Ring som Pant jeg paa din Finger skjænker Og gjør dig fri fra Synbens tunge Lænker.

10. Paa dine Fødder faar du nye Sko, Det er den Kraft, der gives ved din Tro, Med dem paa Himmelveien kan du vandre Til Nytte for dig selv og Gavn for andre.

11. Den fede Kalv er rede og istand Og venter paa dit Komme fra det Land, Hvor Hungersnøden er en daglig Plage, Den slagtes straks, du kommen er tilbage.

12. Nabo og Ven tillige blir indbudt, Og Festmaaltid med Sang og Musik nydt, Der blir en Fryd og Glæde uden Ende, Fordi du vilde dig fra Verden vende.

13. O, unge Synder, vil du da modstaa Min Aand, som nu just hos dig banker paa? Skal Mørkets Fyrste endnu dig beholde, Vil du din Gud saa stor en Sorg forvolde?

14. Kom hjem, kom hjem, end raaber jeg tilslut, Kom hjem, du unge Pige, unge Gut! Kom hjem, du gamle, haarde Mand og Kvinde! Kom hjem, kom hjem, o Synder, lad dig finde! P. G. Sand, f. 1848.

Digitized by Google

Tone: Hvor salig er den.

52. Forsag den stærke Drik, min Ven, Og raab det ud høilydt: Du kastet har hver Draabe hen, Selv den „til maade" nydt! Bevis for Verden med din Skik, man lever uden den slags drik, At man trods Vanens seige Magt er rask og uforsagt!

2. Forsag den stærke Drik, min Ven, Og tro det dog engang, Din Drik „til Maade" er just den, Som volder mest Forfang! Just du den unge leder ind, Men hindre ham fra Faldets Trin, Paa Maadeholdets glatte Vei, Se, det formaar du ei. A Reitan.

Tone: O Jesu kjær.

53. Fra Jesu skilt, hvor skummel er min Dag. Hvor alt var øde, men intet til Behag. Ja, Verdenslivet alt var Tomhed blot, Min Fremtid mørk, mit Løb var kun til Spot.

2. Skjønt ung og rig, af ædel Byrd og Æt; I dannet Selskab og i Silke klædt, Jeg havde alt, hvad Verden ønsker sig, Men følte dog ei lykkelig, o, nei!

3. En Moder øm, en Fader kjær og huld. Han sagde: glem al Sorg, du har jo Guld; Ja, syng og dans, vær glad og lykkelig; Jeg adlød, men blev mere ængstelig.

4. Da kom en Mand, som talte Herrens Ord, Han sagde: Jesus kom ned til vor Jord Og Døden ed, for dig at give Fred. Jeg hørte, græd og frydedes derved.

Digitized by Google

5. Min Sjæl blev løst og fri ved Jesu Blod Og Fred med Gud jeg fandt ved Korsets Fod, Jeg derfor jubler nu af Hjertet glad, Thi al min Synd har Jesus tvættet af.

6. En Sommeraften mens til Gud jeg bad, Jeg følte Kristi Kraft og var saa glad, Ei vidste jeg, at Fader, Moder saa, At jeg paa Knæ i Bøn til Jesus laa.

7. Jeg sluttet Bønnen glad med Sangens Lyd, Thi Jesus gav mig saadan Sjælefryd; Men snart i Brede Fader sagde: hør, O, arme Barn, hvad er det, som du gjør?

8. Jeg saa min Moder blegnet, Graad paa Kind, Og Mamas Taarer rørte saa mit Sind; Jeg sagde: Fader, Gud har frelst min Sjæl, Med Papas Mimi er nu alt saa vel.

9. Jeg iled til min Faders Favn; men nei, Han raabte haardt og koldt: det faar du ei. Du har, naar du er bleven sværmerisk, Din Faders, Moders Hjem og alt forlist.

10. Saa gik de ind, ei Ben paa Jord jeg har, Min Sjæl saa fuld af Sorg og Angest var, Som Hjertet vilde briste, hvilken Gru! Jeg raabte Jesus, Jesus hjælp mig nu.

11. Og Jesus hvisked ømt i Hjertet Fred, I Tro jeg saa ham smile, naar jeg græd. Saa herlig, salig blev min Sjæl igjen, Jeg priser dig, min ømme Himmelven.

Digitized by Google

12. Min Sjæl blev stærk og min Beslutning fast, At blive Jesus tro, om alting brast, Jeg styrket blev ved Jesu milde Røst, Og drak af Kilden himmelsalig Trøst.

13. Min Fader beder, truer, vredes, men Jeg aldrig mer forlade vil min Ven; Da sagde han: Gaa bort ifra dit Hjem Til dine Venner; jeg foragter dem.

14. O, Jesus, jeg har her ei noget Sted, Jeg vendte mig og saa min Moder græd; Hun sagde: hør! ak, Mimi, Mimi min, Bliv, som du fordum var udi dit Sind.

15. Ak, Moder, nei, hans Naade er mig alt, Thi Jesus har for al min Skyld betalt. Ak, Mama, lad ham og dit Hjerte faa, Saa blir du salig, jeg er vis derpaa.

16. En Tid gik hen, i Hjemmet blev et Bal, Jeg havde Strid, ja ofte store Kval; Men værst det blev, da alle Venner bad Mig lege med og gjøre Ballet glad.

17. Jeg hvidklædt sad i stille Bøn til Gud, Skjønt svag og mat, jeg var dog Kristi Brud. Mig Barndomsvenner spurgte: vil du ei Bli' med os i vor Leg? jeg svarte nei.

18. Da du er med os nu for sidste Gang, Saa spil og syng os blot en liden Sang. Jeg sang da, hvad jeg i min Frelser fandt, Mens Vemodstaarer nedad Kindet randt.

Digitized by Google

19. Ved Sangens Slut et herligt Syn jeg saa; Min Fader Moder ved min Side laa. Min Fader knælede til Gud og bad: For Jesu Skyld min Synd forlad, forlad.

20. Og mangen Ven med Taarer i sit Blik Med mig i Bøn til Gud om Frelse gik, Og han, som altid hører Bønneraab, gav mange her sin Fred og saligt Haab.

21. Og hvad Forandring, hvilken Glæde stor, Jeg følte som jeg stod i Englekor. Min Fader ber saa smilt: kom i min Favn, Tilgiv din haarde Far i Jesu Navn.

22. Jeg slutter nu med Tak til Gud for alt, Som han mig gav og i min Lod her faldt, Jeg beder, tror og ved, at Jesus Krist Vil samle os i Himlens Sal tilsidst.

Tone: Kom hid til mig enhver især.

54. Gaa ud, min Sjæl, og Glæde nyd I denne fagre Sommertid Ved Herrens gode Gaver! Se Havens Pragt saa fin og rig, Hvordan den sig for dig og mig Saa festlig smykket haver.

2. Hvert Træ nu pranger fuldt af Løv, Og Jorden dækker alt sit Støv Med fagreste Blomsterteppe. Mod Jorden slig i Sommerdragt End Salomo i al sin Pragt Er værd at nævnes neppe.

3. Nu Lærken svinger sig mod Sky, Og Duen lebner Bygd og By Og bygger Hjem i Skoven. Smaa-

fuglesfarens Pris og Lov Opfylder Dale, Mark og Skov Med Jubelsang fra oven.

4. Og Agrens Fylde bliver tung, Til Fryd for gammel og for ung, Til Pris for Herrens Gaver, Som over alle strømmer ned Og vidner om den Kjærlighed, Som han til Jorden haver.

5. Jeg tænker: Er du h e r saa god Og handler som en Faber mod Det arme Kryb hernede, Hvor gjerne vil du da ei hist For dine Børn i Jesu Krist Et herligt Hjem berede.

6. O, stod jeg allerede der, Min Herre Gud, din Trone nær, Og bar jeg mine Palmer, Hvor skulde jeg din Lov og Pris Ophøie da paa Englevis Med tusen fagre Salmer.

7. Hjælp og velsign, o Gud, min Aand, Giv Naade ved din Faderhaand, Din Plantning jeg maa være! Giv af din Naade sandt og smukt I Livets Sommer Troens Frugt Jeg til din Pryd kan bære.

8. Lad din Aand i mit Hjerte bo, Lad fast mig i din Vingaard gro, Dit ædle Frugttræ være, Og lad mig altid Dag og Nat Som Havens Pryd dig være sat Til dit Navns Pris og Ære!

9. Omplant mig saa til Paradis, Og lad til da mig ligervis Paa Sjæl og Hjerte grønnes, Da skal af al min Magt og Flid Din Kjærlighed til evig Tid Med Tak og Lovsang lønnes!

Paul Gerhardt, f. 1606, d. 1676.

Digitized by Google

55. Glad som Fuglen paa sin Gren i Lunden Er jeg nu af ingen Sorger bunden. Jesus er min Ven, saa Aanden siger, Guds Naade eier jeg hver Dag.

2. Han har frelst min Sjæl fra Vantrosnatten. Givet største Synder bedste Skatten; Jeg er Barn i Himmel-Faderhuset, Der Naadelyset straaler klart.

3. Derfor vil jeg Herrens Pris istemme, Mine Synder vil han evigt glemme, Saa de aldrig mere komme atter, Skjønt jeg ei fatter det iblandt.

4. Er end Taagen mørk og skjuler Solen, Veien er ei lang til Naadestolen. Let som Taagen der al Synd forsvinder, og Hjertet finder Fred igjen.

5. Glad som Barnet ubi Modersfavnen, Tryg som Seileren i stille Havnen: Saa ved Jesu milde, ømme Hjerte Fra Vantros Smerte hviler jeg.

6. Jesus er mig alle Dage nære, Mig og mine Byrder vil han bære. O, det er saa godt at alt faa tage, Baad Trøst og Plage af hans Haand.

7. Ham vil jeg helt elske og ham tjene, Han skal eie Hjertet, han alene. Jesu Bud, de ere mig saa kjære, Hans Aag at bære lifligt er.

8. Ved min Faders Bord i Søskendringen, O, hvor vel jeg triv's, det fatter ingen. Naadevindens milde, stille Susen Med liflig Brusen elsker jeg.

9. Ringe er min Lod paa denne Jorden, Her jeg er en Gjæst og Fremmed vorden; Men jeg har et Hjem paa Himmelstranden, Dib Faders-Haanden leder mig.

Digitized by Google

10. Snart er Prøvetiden slut og siden, Naar min Jesus kommer, slutter Striden. Fryd, som ei paa Jorden fandt sin Lige, Udi Guds Rige venter mig.

N. Frykman.

Tone: Hvor jeg gaar.

56. Giv os end en Naadestund, o Jesus, Naar vi samles i dit dyre Navn! Gjør os stille, for din Aand og [redacted] os alle til din aabne Favn! Dæk for os, som fordum udi Ørk'nen, For dit Israel, dit rige Bord! Giv til hver og en, hvad han behøver Af dit dyre, dyre Livets Ord.

2. Giv os end en Naadestund tilsammen, Som dit Folk du gir i Kjærlighed, Lad dit Ord, som jo er Ja og Amen, trænge dybt i vore Hjerter ned! Du jo ved, vi kunne intet tage, Om du, Herre, ikke giver det; O, saa giv os over, hvad vi bede, Du, som er saa rig paa Saligheb.

3. Giv os end en Naadestund, o Jesus; Lad dit Frelsesord os alle naa! Hjælp os du, at bedre tage vare Paa de Kaldelser vi endnu faa! Giv, ak giv, at særskilt denne Stunden, Mer os fører udi Ordet ind! Se, vi lægge alt i dine Hænder. Sagen, Herre Jesus, er jo din!

Lina Sandell.

57. Glad i mit Sind synge jeg vil, Jesus er min, alt hør' mig til; Gud har mig kjær, Naaden er fri, Lyklig jeg er, mer skal jeg bli.

2. Borte jeg var, langt ifra Gud, Længre det bar, Frelsningens Bud Hørtes ei paa, agtedes ei; Var jeg vel da lyklig? O, nei!

Digitized by Google

3. Mørk var min Dag, tung var min Lod, Syndens Behag kjendte jeg blot; nær ved min Grav, havde ei Tro, vidste ei af Glæde og Ro.

4. Saa kom min Ven, — stansede mig, Tog mig igjen, drog mig til sig, Løfte min Sjæl; nu i hans Favn Lever jeg vel, — Pris ske hans Navn!

5. Ingen har mer Kjærlighed end den, Som sit Liv gir for sin Ven; Jesus, han tog Byrden paa sig, Døde endvog, — ogsaa for mig.

6. Leve i Haab — salige Lod! Kjende Guds Raad, o, det er godt. Lær mig nu, gaa Kjærlighedsvei, Kronen at faa Jesus hos dig! N. Frykman.

Tone: Vor Gud han er saa fast en Borg.

58. Gud, se til os i Naade ned, Vær med din Aand tilstede, At din den store Kjærlighed Maa vore Hjerter glæde. Velsign vort ringe Værk, vær i det svage stærk! Og fød de Lam saa smaa, Som her i Flok nu staa, Velsign os allesammen.

Tone: Moders Navn er en himmelsk Lyd.

59. Gud ske Lov for det klare Vand, Den herlige Himlens Gave! Som gjør frugtbart vort Fædreland Og vandede Edens Have; Sundt til Mad, Drik det glad! Hvorfor vil man blæse ad Hvad man ei kan savne?

2. Klare Draaber, Smaafugles Drik Og Blomsternes blide Væde! Hvi har Mennesker ei for Skik At tolke jer deres Glæde? — Samfundsbaand I

Digitized by Google

Guds Haand, Med Guds Ord og med Guds Aand Knytter I i Daaben.

3. Moderdrikken til hver en Drik, Du uforfalskede Vare! O, hvor tindrer dog mangt et Blik Ved Synet af Vandet klare! Syg og sund Drikker kun Vandet, skabt for hver en Mund. Gid vi ei det savne!

4. Gud ske Lov for det klare Vand, Det bedste af, hvad der rinder! Liv det bringer i Hungers Land, Fremkalder saa glade Minder! Bølgeklang, Bær vor Sang, til hvert Hjem rundt Kysten lang, Gud til Lov og Ære!

Holmgaard.

Tone: Hør nu du gamle og unge.

60. Gud os sin Søn haver givet, Naaden er fri. Hvo som har Sønnen har Livet; :,: Salig du er, om du tror det, Fordi Naaden i Kristus er fri. :,:

2. Hvo er, som nu kan fordømme? Naaden er fri. Hvo vil den Kilde udtømme! Synderspedalske, kom rens dig deri, Naaden, ja Naaden er fri. :,:

3. Salige Visheb at vide, Naaden er fri. Fattes mig Kraft til at stride, Tør jeg dog ikke forsage, fordi Jeg veb, at Naaden er fri, :,:

4. Om jeg lidt Trængsel skal lide, Naaden er fri. Altid han staar veb min Side; Alting tilgode nu tjene skal mig, Jeg veb, at Naaden er fri. :,:

5. Snubler du end Mellemstunder, Naaden er fri. Fly kun til Frelserens Vunder. Hør, hvor han raaber: kom alle til mig, Naaden, ja Naaden er fri. :,:

6. Frafaldne Sjæl, kom tilbage, Naaden er fri.

Digitized by Google

End vil han dig imodtage. Gaver han har at uddele til dig, Tro kun, at Naaden er fri. :,:

7. J, som er kaldt at forkynde, Naaden er fri, O, hvor J eder maa skynde. Ude paa Veie, ved Gjerder og Sti Siger, at Naaden er fri. :,: Lina Sandell.

Tone: Af Høiheden oprunden er.

61. Gud Helligaand, bevar de faa, Som endnu her blandt Farer gaa, Du ved vi ere svage. Lad Fristeren, der er saa slu, Med den Erfaring han har nu, Ei nogen Sjæl bedrage. Tugt her, trøst der. Ordets Hammer Vække Jammer Blandt de trygge, Selv din Menighed opbygge. Thomas Brecken.

Tone: Der blir noget for.

62. Gud ske Lov, alt er vel, Thi han frelste min Sjæl, Og jeg skal ei til Døden bli dømt! J det dybeste Hav Har min Synd faat sin Grav, Den er evig tilgivet og glemt.

2. Ak, nu er jeg saa sæl Ifra Morgen til Kvæld, J min Jesus og er ved „godt Mod!" Tak, min Frelser saa kjær, At jeg rentoet er J dit dyre, velsignede Blod!

3. Lov og Pris, alt er vel, Saa at Legem og Sjæl Sig forener at prise min Gud, Som mig udvalgt af Naad J sit evige Raad Til sin kjære og elskede Brud!

4. O, hvad Lykke det er At faa spise hver Dag ved den himmelske Majestæts Bord! For mig dækket det staar, Hvad jeg ønsker jeg faar Af hans dyre og hellige Ord!

Digitized by Google

5. Han forsørger mig vel, Baade Legem og Sjæl, Og er selv alle Dage mig nær, For at lede mig saa, At jeg Hjemmet kan naa, Naar min Vandring er afsluttet her.

6. Snart i Himmelens Sal Hos min Jesus jeg skal Synge endda mer frydefuld Sang. Han vil pryde mig saa, Jeg skal fuldkommen staa For Gud Fader der hjemme engang.

Tone: Den store Læge nu er nær.

63. Gud har i Naade gjort det saa, At naar hans Dag oprinder, Til Søndagsskolen mange Smaa Saa glade Veien finder. Godt det er at være der; Thi Guds Søn iblandt os er, Og vort Hjerte træder nær, Naar om ham vi høre.

2. O, at vi Børn dog ret forstod Den Skoles Gavn og Nytte! Den Kundskab, der vi tage mod, Er ei mod Guld at bytte. Der vi lære :til vor Jord Jesus kom i Naade stor, At hvert Barn, som paa ham tror, Frelst ved ham skal blive.

64. Guds Navn er en Klippe i Nøden, I Stormen den tryggeste Borg, Et Lys, som ei slukkes i Døden, En Tilflugt i Nød og i Sorg.

2. Det salighedsfyldе har inde, En Fristad det er for min Sjæl, Al Lykke jeg deri kan finde; Ja der, ene der er jeg vel.

3. Fra Synden, Fienden og Verden Jeg iler til dette Guds Navn; Naar Farer mig møde paa Færden, Se, der er den stormfrie Havn.

Digitized by Google

4. Naar Stormene om mig er mange, Og alt volder Strid og Fortræd; Om Hjertet for Døden er bange, Saa er endda Jesus min Fred.

5. Hans Navn skal i Evighed fryde De frelste om Tronen engang; Fuld Salighed Hjertet skal nyde Og synge en frydefuld Sang. A. G. Lindqvist.

Tone: Hjertelig mig nu længes.

65. Guds Engle de sig glæde I Himlens Herlighed, Naar Synd're aftræde Fra Uretfærdighed, Sin Skaber stadig tjene, til Ære for hans Navn, Sig med Guds Børn forene, Hvem Jesus tar i Favn.

2. Det kosted Jesus Møie, At fri vor Sjæl fra Ve, Naar ret vi overveie Ham og hans Lidelse, Da maa vi vist og sige, Det ufatterligt er, Naar Synd're afvige Fra Syndestanden her.

3. Det er den dyre Gave, Vor Frelsere og Gud Vil af os alle have, Vor' Sjæle til sin Brud, Naar dagligen vi stræbe I Naadens Pagt at staa, I Jesu Kristo leve, Ret salig dø vi da.

4. Naar saadan Glæde smages, Et Blik af Evighed, Vort Hjerte da indlages Af Næstekjærlighed, Kan vi vel være lunken I saadan vigtig Sag, Mens Næsten er nedsjunken I Mørke Nat og Dag?

5. Thi maa arbeides flittig I Gjerninger og Ord, Saa al vor Sjæl er driftig Af Kjærligheds Uro, Vor Næste at udrive Af Syndens haarde Baand, Saa han kan lydig blive Det Livets Ord og Aand.

6. Hans Sjæl da og skal blive Ved samme Or

Digitized by Google

saa fro, Og Kraft vil Gud ham give, At leve ved sin Tro, Til vort og andres Bedste Vi da vor Pligt har gjort, Idet vi for vor Næste Bekjende Herrens Ord.

7. Jeg har den Glæde smaget, Et Lys omstraalte mig, Jeg da mig selv forsaged, Og tro'de, flere sig Til Herren skulde give. Det skete; hvilken Fryd! Min hele Sjæl oplives Ved Tanken om den Tid.

8. O, gid frembeles mange Maa lægges til det Tal, Som med Ord, Daad og Sange Bekjende deres Kald, Af Kjærlighedens Hede, Med ydmygt Sind, og ei Af Himmelmanna kjedes Paa Livets trange Vei.

9. Men ret opofret være Med hvad de har og er Vor Gud at give Ære, Og tjene Næsten her, Da midt i Døden have, Vi Liv i Troens Fred, Og Herrens Naadegave, En evig Saligheb. H. N. Hauge, f. 1771, d. 1824.

Tone: Norges bedste Værn og Fæste.

66. Guldet blinker, Verden vinker, Følg ei kjære Sjæl! Naar du død skal segne, Støvets Guld vil blegne! Naar det kvelder, O, da gjælder Kun „den gode Del!"

2. Mere vindes, Naar gjenfindes Himlens Paradis! Ei for Guldet røde Vil vi fra os støde Livets Krone ved Guds Trone, — Det blev Livs Forlis!"

3. Kronen blinker, Jesus vinker, Følg ham, kjære Sjæl! Naar du død skal segne Vil ei Kronen blegne. Naar det kvelder, O, da gjælder Kun „den gode Del."

Digitized by Google

Tone: Store Profet.

67. Himmelske Fader! din Hjælp mig forlene, At jeg kan blive dig hjertelig tro; Ære dit Navn, og min Næste at tjene, Mens du mig giver paa Jorden at bo: Aldrig min Næste Forargelse give, Taalig og tro indtil Døden forblive.

2. Hvad mig i Tiden herefter skal hænde, Ved du, o Gud! som bestikker min Del; Giv du mig Længsel og Kraft til at vende Til dig al Attraa i Ve og i Vel; Thi du alene min Tilstand mon kjende, Vil dig ei fra mig i Nøden bortvende.

3. Om du dig skjuler i Angestens Dage, For du vil prøve og lutre min Tro, Du dog din Helligaand aldrig bortage; Lær mig ved Ordet Taalmodigheds Ro; Andre vor' Venner tidt glippe i Nøden, Du bliver trofast i Livet og Døden.

4. Ønskeligt var det, om alle dig kjendte, Søgte din Naade, mens den er at faa, Og fra de syndige Veie omvendte, Gjenkjøbte Tiden mens den er at naa; Thi du er kjærlig mod hver, som vil komme Til dig i Sandhed, før Tiden er omme.

5. En Ting jeg beder, Du vilde mig lære Grundigt at kjende mig selv og min Gud, Saa ingen hemmelig Synd skal besnære Sjælen, som Jesus sig kjøbte til Brud; Men at jeg findes usmittet og rede Naar vores Brudgom vil herlig fremtræde.

Kristi Mor Ken.

Digitized by Google

68. Himlens Klokker ringer: der er Fryd idag, En forvildet Sjæl gjenfunden er; Se hans Fader møder ham med Favnetag, Mens sig glæder hele Himlens Hær.

Kor: Pris og Ære! lyder Engles Sang, Pris og Ære! lyder Harpers Klang, Som et Hav nu fra de Frelstes Skare stor Bruser Salighedens Jubelkor.

2. Himlens Klokker ringer: der er Fryd idag, Ved sin Faders Bryst nu hviler den, Som i vilden Land aad Mast, hvis bitre Smag Drev til Fadrens Hus ham atter hen.

3. Himlens Klokker ringer som til Fest idag, — Lad det lyde over Land og By: Skeet er af Gud en stor og herlig Sag, Thi en dyr'kjøbt Sjæl er født paany.

Tone: Ære være Gud.

69. Himlen er mit Hjem, Did jeg iler glad, Til Jerusalem, Til den nye Stad. Der skal jeg faa bo I al Evighed, Og i Fred og Ro Se Guds Herlighed. Der er Rum i Himmelen, Skynd og kom da hver og en, Flyv fra Synd'ens brede Vei, Hør, hvor venlig Jesus kalder dig!

2. Jeg var Verdens Træl, Fulgte Synd'ens Flod, Gud har frelst min Sjæl Gjennem Jesu Blod. Jeg paa Veien er Til min Jesus kjær, Skal med Kronen paa For hans Trone staa. Kom, o Barn, i Jesu Navn, Se, han staar med aaben Favn; Kronen vinder hvert Sekund, Kom til Jesus just i denne Stund!

Digitized by Google

3. Lig Soldaten kjæk, vi skal føre Krig, Imod Synd og Død, vorde seierrig. Vort Banner er farvet i Jesu Blod, Derfor kjæmpe vi med et freidigt Mod. Vi gaa frem i Jesu Navn Og indtage Himlens Havn. Kom, gaa med, ræk Broder-Haand, Vi skal seire ved den Helligaand!

Tone: Jeg beder dig, min Herre og Gud.

70. Halleluja! min Nød svandt hen, som Dug for Solens Straaler; Thi Jesus Kristus er min Ven, Som Lys og Liv tilmaaler. Min Sjæl og muntrer op mit Sind, Saa jeg med syrig Længsel Kan trænge daglig til ham ind Om ogsaa gjennem Trængsel.

2. O, hvor lykkelig er jeg dog; thi Jesus min er bleven, Ved ham jeg staar i Livsens Bog som et Guds Barn indskreven, Ved ham jeg har det Haab at se min Gud i Himmerige. O, maatte det dog snarlig ske, at jeg derop kan stige.

3. Naar stille paa min Vei jeg gaar, min Himmel-længsel brænder; Jeg tænker: mon jeg snart opnaar det Liv som aldrig ender? Og dette er Opmuntring til saa meget mer at ile, Trods alt det, som mig hindre vil fra Himlens søde Hvile. Chr. Hansen.

71. Han glædes ved Bruden med jublende Fryd, Din Brudgom, din Jesus saa kjær. :,: Om end hun er født udi Fattigmands Hus, Tilfreds han med hende dog er. :,:

Kor: O, tænk hvilken Ære, o, tænk hvilken Ære, Ja, syng Halleluja! Halleluja! :,: O, tænk

Digitized by Google

hvilken Ære :,: Han valgte en Brud saasom mig.

2. Han tog dig til ægte, saa arm som du var, Og skjænkte dig Ære og Navn. :,: Og selv har han lovet, at ingen formaar At rykke dig ud af hans Favn. :,:

3. Du havde ei Skjønhed, du havde ei Rang, Du havde ei Dyders Behag, Men lig'vel hans kong'lige Hjerte du vandt, Og eier det endnu idag.

4. Retfærdigheds Klædning han gav dig og Sko, og Ring paa din Haand til et Pant, Og denne din Brudgom blir aldrig utro, O, vel at en saadan du vandt.

5. Og saaledes prydet han sender dig ud At prise hans hellige Navn. :,: At vinde i Kjærlighed alle til ham; Til Brudgommens frelsende Favn. :,:

6. Ak, da skal han frydes med jublende Fryd, Naar Bruden har faat af hans Sind, :,: Da skal han engang ved Basunernes Lyd Dig føre i Himmelen ind. :,:

Tone: Guds Søn har gjort mig fri.

72. Hav Tak, vor Herre kjær, For saadan Frihed er, At vi i Fred kan tales ved Om det, som hør til Salighed. Ja, takket være du, Som bliver ved endnu At øse ned Aand, Liv og Fred I samlet Menighed! O, underlig forborgne Ting, Som saa opløfte kan vort Sind Fra Nød og Stød Til Liv og Hvile sød. Min Sjæl og Aand, Sind og Forstand Sig løfter

Digitized by Google

op til Himlens Land, Og ønsker sig At komme did Til evig Hvile blid.

2. O, Naade og Forsmag! Vor Sjæl blev let og glad; Den Byrder bar, Alt dunkelt var, Men nu blev Veien atter klar: Nyt Lys igjen oprandt, Og Verdens Tanker svandt. Slig Naadeløn Gir os Guds Søn Helst under Sang og Bøn. Har Draaberne en saadan Smag, Hvad Livets Strøm i Salems Stad? Vi har Tid rar, Men kort, kjøb den, vær snar. O, skulde vi ei hjertelig Elske, ære og tjene dig? Bevar vor Sjæl, Immanuel! Far, Venner, far nu vel.

Erik Venjum.

Tone: O Herre Krist dig til os vend.

73. Her samles vi nu om dit Ord, Som Børn omkring sin Faders Bord. Og bede dig, o Jesus kjær: Du selv nu midt iblandt os vær!

2. Vi ville høre, tal kun du Og giv, hvad vi behøver nu! Bestænk os med dit dyre Blod Og giv os alle Aanden god!

3. Ak Herre, hold nu om os Vagt Og tag vort hjerte vel iagt, At vore Tanker ikke maa Langt bort i vide Verden gaa.

4. Vi bede, dig af Hjertens Grund: Velsign du denne Andagts Stund, Og mæt os med dit Livsens Brød, Saa svinder al vor Sorg og Nød.

Lina Sandell.

Tone: Paa høie Steder er hørt en Røst.

74. Her er min Hilsen, :,: o, bring den frem :,: Paa Sangens Toner til alle dem, Som du paa Van-

bringen møder. Jeg hilser dig, som i Synden gaar Langt borte som et forjaget Faar; Nu Jesus foran dit Hjerte staar, Af Kjærlighed til dig gløder.

2. O, kom til Jesus, :,: min unge Ven, :,: Ak, lad ei Dage og Aar gaa hen, Men kom, naar Jesus dig kalder. O, kom til ham i din Ungdoms Vaar, Imens du smykket som Liljen staar, Snart Dagen helder, Dødsklokken slaar; Thi Døden kjender ei Alder.

3. O, kom til Jesus, :,: mens du er ung, :,: Din Vei vil blive dig rædsom, tung, Om du det Tilbud forkaster; Thi ingen Lykke der findes kan, Som ud af Lykke fortjener Navn, Og aldrig finder du Himlens Havn, Om du det Tilbud forkaster.

4. O, kom til Jesus, :,: Du er saa arm, :,: Saa faar du Glæde og Fred i Barm, Men kom, før det blir forsilde; Snart Døden kommer og banker paa, Da maa du ud ifra Verden gaa Og uden Jesus for Dommen staa, Da gaar det evigt dig ilde.

75. Her vil jeg banke, bede, Ved Naadens Dør og lede, thi det er jo min Glæde, Jeg snart skal komme hjem.

K o r: Naar Legemet hensmuldrer, Smuldrer i sin Grav, Og sagte Vinde brise, Der jeg har lagt min Stav, Naar Blomsten paa min Gravhøi Af Jorden vokser frem, :,: Skal jeg hvile i mit Hjem. :,:

Digitized by Google

4. O, da er alting vundet, Naar vi har Jesus funbet, Hvorpaa vor Tro var grundet, Mens vi paa Jorden var.

5. Der toner Seiersſangen, Der lyder Harpeklangen, O, der paa Himmelvangen — Hvor godt der hjemme er!

6. Der ſkal min Lovſang lyde, I Jubelklang udbryde, For Glæden jeg faar nyde I ny Jeruſalem.

7. Jeg der mig dybt ſkal bøie Og ham beſkue nøie, Som her ſig lod ophøie Paa Golgatha for mig.

8. Da ſkal jeg ſe hans Vunder, O, hvilket Naadens Under, Naar jeg det ret begrunder, At Jeſus led for mig!

9. Ak, mange Tiden ſpilde, Indtil det blir forſilde og lide evigt ilde — O kom! o kom idag!

10. Min Ven, om du kan høre, Kan Gud dit Hjerte røre, Saa lad Guds Aand dig føre Til Jeſus nu idag!

11. Lov, Tak og Pris og Ære Dig Frelſer evigt være, Som Verdens Synd mon bære, Os kjøbte ved dit Blod!

12. Til dig, o Jeſus kjære! Vi komme ſom vi ere Og ville dine være. O, dan os ſom du vil!

13. Vel den, ſom vinder Seier, Guds Fred i Døden veier, Langt mer end Verden eier. Ja, Amen. Pris ſke Gud!

Digitized by Google

2. Nu frygter jeg ei Nøden, Velkommen være Døden; Snart rinder Morgenrøden, Saa er jeg i mit Hjem. Naar Legemet henſmuldrer o.ſ.v.

3. Da vil mig Jeſus pryde, Da ſkal min Sjæl ſig fryde, Og Himlens Selſkab nyde, Naar jeg er kommen hjem. Naar Legemet henſmuldrer o.ſ.v.

Egen Melodi.

76. Hvad blev der liden Tab paa Tiden, Tænkte vi paa Dødens Skaal, Og lod vor Tanke Aldrig vanke Fra vort rette Maal. I Høſtens Dage Faa ſkal klage Over Trang paa Tidsfordriv. O nei! end ſige De, ſom hige Til et evigt Liv. Mit Hjerte ſpar Den Tid du har, Som er ſaa koſtelig og rar. Har du i Sinde Hjem at finde, Maa du være ſnar.

2. Ja, ja, det heder: Vaager, beder, Værer rede Dag og Nat! Fuldfører Striden, Kjøber Tiden! Har I Kronen fat? O gjør vi disſe Trin dog disſe, Som vi end tilbage har? Hvad ligger mangen Evig fangen, Som paa Veien var! O ve! ſaafremt Det bliver glemt, Hvor du, min Jeſu, var beklemt I Helveds Hede, For vor lede Synd ens Leg og Skjemt.

3. Nei, dine mange Elſkovsgange, Al den Vei du kom og for, Nei aldrig Bruden, Dem foruden, Sætter Fod til Jord. Den røde Bane, Hvide Fane, Kongevei i Himmelſky Hun altid nøie Har for Øie, Hjem til Salems By. Vis os forklart Din Fødſels Art, Din Død, Opſtandelſe, Himmelfart, Vor glædelige Himmelſtige, Drag os, hent os ſnart.

Digitized by Google

H. A. Brorſon, f. 1694, † 1764.

Tone: Gud er naadig, han vil ikke.

77. Herre, samle nu os alle Om dit dyrebare Ord! Lig en Vaarregn lad det falde Paa vort Hjertes tørre Jord! Naadig du din Aand os sende Og din Ild iblandt os tænde! Mæt dem, som sin Armod kjende, Herre, ved dit rige Bord!

2. Lad os trofast tage vare Paa det Ord, os givet er! Led os i dit Lys det klare Paa den Vei, som til dig bær! Gjør vort Hjerte for dig stille! Lad ei Vantro os forvilde! :,: Herre lad os ei forspilde Naadens Stund, du sender nær! :,:

3. Lær os ret den Tid at kjende, Da du søger os, o Gud! Snart er Naadens Dag tilende, Og vi faar ei flere Bud. O, saa hjælp os nu at høre, Hvad vor Sjæl kan saliggjøre! Oplad du vort Hjertes Øre! Hør vor Bøn, vor Frelsers Gud! Lina Sandell.

78. Herre! Mit Hjerte Længter i Stilhed til dig. :,: Lindre dets Smerte, Oplys og vederkvæg mig. :,:

2. Salig i Haabet! — Lad mig, o Jesu, blot ei :,: Standses i Løbet Og bli tilbage — ak nei. :,:

3. Hold mig ved Haanden! Tænd mig dog an med din Ild! :,:Ak, gjør blot Aanden Villig at gaa bid, du vil. :,:

4. Vogt mig paa Færden! Gjem mig, ak gjem mig i dig! :,: Glæden i Verden Er jo ei Glæde for mig. :,:

5. Herre, bevare, Herre velsigne mig du! :,: Vis mig dit klare, Venlige Aasyn just nu! :,:

Lina Sandell.

Digitized by Google

Tone: Zions Vægter hæver Røsten.

79. Herrens Venner, op at sjunge Lig Fuglen i de fagre Lunde, Lad Sangens Toner ei hendø. Lover Herren allevegne Jmens I er paa Jordens Egne: Paa Fjeld, i Dal, paa vilden Sø. Syng om Guds Kjærlighed, Som sendte Sønnen ned, Os han frelste Fra Synd og Død, Fra Kval og Nød. Se, Satans Stængsel Jesus brød.

2. Trætte Pilgrim, nyn paa Sangen Om Lammet under Pilgrimsgangen; Den, du har lært ved Korsets Fod. Lad den Sang bli ofte kvædet, Om Livet let er taarevædet, Ved den du fatter Lyst og Mod, At vandre Korsets Gang Og takke Gud med Sang. Ei forsage I Kampen heb, Thi Jesus leb; Ved ham du vinder Saligheb.

3. Snart ved Himlens Kyst du lander, Hvor evigt du med Engle blander Din Sang om Jesus, Synd'res Ven; Da vil Sangen bedre lyde, Da skal din Sjæl sig mere fryde, Da føres du for Tronen hen, Og der er Vennen kjær, Som mest du elskte her, Hvor dit Hjerte vil juble da Og synge — ja, Jstemme med Halleluja. T. Dahle.

Tone: Jesu, din søde Forening at smage.

80. Hjerte, o Hjerte! søg aldrig din Hvile Nede paa denne fortryllende Jord, Opad, kun opad til Jesum du ile, Op, hvor de Saliges Glæde er stor! Himlen indtage med vældige Vaaben, Elskte Vorherre og holde hans Bud, Dette gjør Salighedsveien saa aaben, Det er at leve, at leve for Gud. P. Sørensen.

81. Hjemad nu ſtaar al min Hu, Her jeg ei trives, Hjemad jeg drives, Det er alt ſaligt at tænke derpaa.

2. Brødre og Søſtre, følg med! Se ei tilbage, Verden forſage, Se blot paa Jeſus, og Hjemmet ſnart vi naa.

3. Hjemme der findes ei Nød, O, jeg vil ile, Tør ikke hvile, Førend jeg har fundet Hjemmet hos vor Gud.

4. Synes det brøie, ſaa hør! Snart ſkal Jeſus komme, Hente ſine Fromme, Op til det ſalige Hjemmet hos vor Gud.

5. Der er jeg fri ifra alt, Som har mig ængſtet, Plaget og fængſlet; Evigt er det borte, Lovet være Gud!

Tone: Mig hjertelig nu længes.

82. Hos Gud er idel Glæde; Jeg ſmager den alt her, Men naar jeg ind faar træde Ad Perleporten der, Hvor ingen Sorg og Plage Kan ſaare Jeſu Brud; Her blandes Fryd med Klage, Kun Glæden er hos Gud.

2. De Fromme ofte græde, Mens Verdens Daarer le; Men ſnart ſkal Verdens Glæde Forandre ſig til Ve, Til evig Graad og Klage; Mens vi paa Barnevis Faar Himlens Goder tage Og ſynge Herrens Pris.

3. Jeg bytter ei med Daarer, Som ta'r ſit Gode her, Om end Guds Folk med Taarer Saa ofte Sæden bær; Thi naar med Fryd de komme Og bære ſine Neg, Er Daarers Glæde omme, Forbi er deres Leg.

Digitized by Google

4. Min Frelser at bestue, Det er mit Haabes Grund, Lad Korset underkue Mig her en liden Stund; Snart, som paa Englevinger Jeg hæves over Sky, Og Seierspalmen svinger Med Lovsang evig ny.

J. N. Brun, f. 1745, d. 1816.

Tone: Ak, Lammets Blod.

83. Hvad er det godt at bo i Jesu Saar. Der er jeg salig, hvordan det end gaar; Jeg sidder tryg og salig i min Borg Og trodser Satan, Synd og Lov og Sorg.

2. O Friheds Borg, du skjønne Blomsterpark Og Faareflokkens grønne Fødesmark! Ja, her er Liv i Lammets Offerblod, En Kilde, rindende i Overflod.

3. Her staar jeg tækkelig og ren for Gud, Som Adam førend Faldet med sin Brud. Ja jeg har større Herlighed end de Udi en daglig fuld Forladelse.

4. Ak, Jesu Saar, min gode Friheds Borg! Her kjender Faarene ei Næringssorg. Han føder og han klæder Hjorden sin Og støder ingen ud, som kom der ind.

5. Ja her er frit og aabent for enhver Og for fortabte Synd̃ere især. Paa Døren staar der skrevet: kom og se, Jesus annammer alle Synd̃ere.

6. O Gud ske Lov, at Striden nu er endt, Og Dødens Braad i Havets Dyb er gjemt, Og Satan han har tabt sit Hovedslag. Ja Seiren er nu vor, Halleluja.

Digitized by Google

7. I Jesu Saar jeg reiser Veien frem, Indtil jeg naar mit huldе Faderhjem, Hvor jeg beundrer glad og frydes ved Min Hyrdes Saar og Røst i Evighed.

Tone: Mig hjertelig nu længes.

84. Hvad er al Lyst paa Jorden Mod Freden jeg har faat, Det er jo alt hernede saa fattigt, tomt og smaat. Hvi skulde jeg da beile Til Verdens Gunst at faa, Naar Herren mig har kaldet I hellig Krig at gaa.

2. Hvad salig Lod at bringe Det Fredens glade Bud Til Syndens arme Fanger, Som aldrig kjendte Gud, At bringe Lys i Natten, Guds Kjærlighedens Lys, Og føre tabte Sønner Til Fad'rens rige Hus!

3. Hvor godt med Jesus vandre, Hvordan, hvorhen han vil, At her i al Omveksling Hans Naade ty hen til, Thi er jeg tidt i Farer og raaber til ham da, Han er jo altid nære Og hjælper mig derfra.

4. En liden Stund at bære Den ædle Sæden frem Og saa med Fryd at høste I Glædens rette Hjem. En liden Stund at vente Til Nattens Skygger flyr, Og da med Jubel skue, Guds Riges Morgen gryr.

F. N. Beskow.

Tone: Her er min Hilsen.

85. Hvad eie vi, som paa Jesus tror? Jo, Herrens Naade saa rig og stor, At vi hans Børn nu faar være; Vi eie Fred ubi Liv og Død, Det gjør os al vores Trængsel sød, Det gjør, at vi i vor største Nød Dog lykkelige kan være.

Digitized by Google

2. Vi vistnok sukke her mangen Gang, Nedbøiet gaa under Tidens Tvang, For Synden ofte maa bæve; Men naar vi skue hen til vor Fa'r, Og see, hvad Jesus beredt os har, En Herlighed, som er stor og rar, Da lykkelige vi ere.

3. Det kan nok ofte bli' trangt og tungt, At vi, som har det saa godt og lunt, Saa faa ere i Følge. Vi ønske alle den Naad' at faa; Men se, de fleste vil borte gaa, Langt fra sin Frelser og ei forstaa, Hvad Synden haver til Følge.

4. Ak, om de vidste, hvor godt vi har, Som ere løst fra vor Synd saa svar, Ved Jesus frigjorte ere. Ei Verdens Lykke vi agte stort, Vi vide, at den er altfor kort Og at den aldrig har nogen gjort Ret lykkelig at faa være.

5. Om Verden vidste vort Søskend'baand, Vi er forenet udi en Aand, Et Haab vi have tilsammen; Den Fred, vi eier, os Jesus gav, Ved ham er Gud nu vor rette Fa'r. Alt, hvad vi trænger, vi ved Han har! o, vi er lykkelig! Amen. Marie Sundheim.

86. Hvil ud, min Sjæl, ved Kjærlighedens Bryst, Det er saa saligt ved din Frelsers Hjerte; Lyt mens du kan til Jesu Kristi Røst, Hans Ord er Lægedom mod Synd og Smerte. Ak, hvo der kunde drikke af den Brønd, Som Naaden os har aabnet i Guds Søn.

2. Han bar vor Synd taalmodig som et Lam, Han led vor Straf, ja led den indtil Døden: Er det formeget da forlangt af ham, At vi skal have Sind

Digitized by Google

for Brodernøden; At vi til Gjengjæld for hans Kjærlighed Skal elske dem, for hvem saa saart han led. :,:

3. O lad os elske, som han elsked først, O lad os dømme mildt, som han os dømte. Giv Hungrig Brød og sluk den Armes Tørst, Væk den af Synden's Søvn, som tryg sig drømte. Husk, hvad du her har gjort for Herrens Smaa, Det skal du hist igjen med Renter faa.

4. O dæk med Kjærlighedens Klædebon, Hver Broders Brøst, som Herren dækker dine; Rør ved hans Vunder med en varlig Haand, Og bring ham Balsom for hans Sjælepine. Ve den, som selv med Hjertet fuldt af Meen Til Broderbyrden lægger Sten paa Sten.

5. Ja hvil dig ud, min Sjæl, i Herrens Favn, Du kunde det, saa tidt du selv det vilde. Han ved sit dyrebare Frelsernavn Er bleven os al Kjærlighedens Kilde. Skjænk mig, o Gud, det saligste, jeg ved: Et Hjerte fuldt af Kristi Kjærlighed! P. A. Jensen.

87. Hvem staar der saa gammel ved Hjemmets Port Og Angst i det Fjerne at skue? Hans aldrende Hjerte det slaar saa fort Og lig'som til Taarer vil true. O Gamle, hvi staar du og speider saa? Hvem er det, du venter saa trofast paa? Med kjærligfuld Stemme han svarer da: Mit Barn, den forlorede Sønnen.

2. Gaa ind, gamle Fader, ei længe staa; Men stille dit blødende Hjerte. Du har jo saa mange hos dig enda, Det lindrer vel Længselens Smerte. Og

Digitized by Google

atter du hører den milde Røst: „Fra Længsel mit Hjerte blir aldrig løst, Førend jeg faar trykke indtil mit Bryst Mit Barn, den forlorede Sønnen."

3. Han staar der og ivrigt langs Veien ser, Naar Morgenens Rødme sig spreder. Med længtende Blikke han venter der, Naar Aftenens Skygger sig breder. Men hvorledes kan du dog ha' Behag til den, Som foragter dig Dag for Dag? „O, det er mit Barn — derfor elsker jeg — mit Barn, den forlorede Sønnen."

4. Saa beder den Gamle: gaa ud, min Søn, Og søger paa Hav og paa Strande, Gaa ud, ud paa Veie og Stræder gaa Og søg i de fremmede Lande, Og bring saa til ham denne Hilsningen, at Skyndsomt begive sig hjem igjen. Ja sig det til ham at jeg elsker end Mit Barn, den forlorede Sønnen.

5. Forvildede Barn, sig hvor kan du gaa Saa langt ifra Favnen den ømme? Og nu skal du atter den Hilsning faa: Din Fader kan aldrig dig glemme. Han inderlig elsker, det er ei skjult, Og endnu han venter paa dig saa huldt, Han kalder saa kjærligt og bemodsfuldt: „Mit Barn, den forlorede Sønnen."

6. Jeg synes at se det, ja end engang, Hvor Faderen staar der og skuer. Men pludselig gjør han et Ungdoms-Sprang, Hvad ser han, hvad er det, som truer? Men Gamle sig, vent lidt, hvi løber du? Din Søn, se han nærmer sig Hjemmet nu. Den Springende raaber saa glad i Hu: „Mit Barn, den forlorede Sønnen!"

Digitized by Google

7. Nu vel klinger Harpens og Cit'rens Lyd! Lad Salen med Blomster besmykkes, Lad Gjæsten iføres den bedste Pryd, Og Kalven den fede lad slagtes. Og nu vil vi spise saa glad'ligen: „Min Søn, han var død og fortabet, Men er nu igjenfunden — faat Liv igjen, Min Søn, o velkommen, velkommen!"

A. L. Skoog.

88. Hvor godt det er, at Brødre I Fred til sammen bo; Hverandre at opbygge Ved Jesu Kristi Tro. Se, det er Gjæstebud at eie Fred med Gud.

2. Vi mindes vel de Dage, Da vi ei kjendte Gud. Ei Ro, ei Fred vi havde, Ei elskede hans Bud, Men nu vi er ham nær Igjennem Blodet her.

3. Vi faar nu være glade Hver Dag paa Naadens Grund Og ubi Haabet vente Vor Brudgom hvert en Stund. Vi vente Jesus snart, Da alt blir aabenbart.

4. Hvem vil nu med os komme Ubi vort Broderlag Og dele denne Glæde? Guds Rige nu modtag. Nu er behag'lig Tid, Nu venter Fad'ren blid.

5. Ei Verdens usle Brønde Dig kunne give Fred. Naar det, som bedst har været, Da var det Møie, Strid. Det deres Lod jo er, Som haver Verden kjær.

6. Men end sin Fred dig Jesus Vil give frit af Naad'; Thi saadan er Guds Vilje, Det er Guds Frelsesraad. Saa modtag Glædens Bud Og giv dig nu til Gud.

E. A. S—hg.

Digitized by Google

Tone: Jeg vil din Pris udsjunge.

89. Hvor er den Nytaarsgave, Som bedst mig glæde kan? Ei mindre vil jeg have, End Jesus, Gud og Mand. O Frelser, vær du min! Du mig til dig saa drage, At alle Aarets Dage Jeg ret maa være din!

2. Det Aar, som nu oprinder, I første Øieblik Om dig, o Herre, minder Og om det Navn, du fik. O, hvor det trøster mig: Du maatte Jesus hede, Som vilde mig oplede, Der borte var fra dig.

3. Jeg Aaret da begynder Med dette Navn i Hu, Som kjærlig mig forkynder, Min Frelsermand er du. O, hvilken Nytaarsskat! Det Navn skal mig ledsage I Aarets mange Dage Og til dets sidste Nat.

4. O Jesu, du mig give Det, som jeg mest attraar, At alting nyt maa blive Hos mig i dette Aar! Naar det tilende er, Saa hede Slutningssangen: Det gamle er forgangen, Min Jesus har jeg her!

Tone: Om Nogen mig nu spørge mig.

90. Hvo vil mig Synder klage an? Gud mig retfærdiggjør, Thi Jesus Kristi, min Frelser sand, Selv gjorde, hvad jeg bør, Af Herren selv jeg er udvalgt, Og han har mig blandt sine talt, Mit Navn er tegnet i hans Haand, Som Pant jeg har hans Aand.

2. Som Bjergene min Synd vel er, Som Sand ved Havets Bred, Fordømme den dog kan ei mer, Thi Jesu Blod og Sved For evigt har befriet mig, Og al

Digitized by Google

min Synd han tog paa sig, Da han i Døden aandeb ud, Forligte mig meb Gud.

3. Saa vær da glad og sjung, min Sjæl, En Sang til Herrens Pris, Du er ei længer Syndens Træl, Tak ham paa Barnebis For Smerten, Kvalen, som han led, For Blodet, Saarene, hvorved Han frelste og dig gjorde fri Fra Satans Tyranni.

4. Ja Tak og Pris, du Faber god, Tak, Tak i Evigheb, At du til Verden sende lod Din Søn i vores Steb; Tak, kjære Jesus, du Guds Lam, At du selv bar min Synd og Skam, Thi da min Gjæld du sletted' ud, Jeg staar nu ren for Gud. P. G. Sand.

Tone: Den himmelske Lovsang har

91. Hvor lisligt, naar Brødre de komme tilsammen, Meb Søstre istemme Guds Pris, Og Himmelens Hære istemme sit Amen, Da fryder vor Sjæl sig paa barnlig Vis.

Kor: O salige Stund, naar paa barnlig Vis De troende Sjæle udsynge Guds Pris.

2. Vi føler en Glæde, som Verden ei giver, Vi smage, at Jesus er nær. Vort Samvær saa saligt og hyggeligt bliver; Thi Hjerterne have det samme Begjær.

3. Vi bære hverandre paa Forbønnens Arme, Forenet i Bønner til Gud. Hans Aand os opliver og Hjerterne varme, De skjænkede Gaver vi glad dele ub.

4. Den stærkere letter den svage hans Byrde, Og

Digitized by Google

ſtyrker de vaklende Knæ, Og viſer ham hen til den tro-
faſte Hyrde, Hvor Lindring han finder for alleſlags
Ve.

5. Saa deler vi Sorger tilſammen og Glæder:
Thi alle et Legeme er. Frimodige ſtyrker de arme, ſom
græder, Og letter den Byrde, ſom er til Beſvær.

6. Velſignede Samfund, ſaa kjært for mit Hjerte,
Mit Paradis er du paa Jord; Der glemmes min Nød,
og der kvæges min Smerte, Der dækkes for Sjælen i
Ørken et Bord. O. Eidiſen.

Tone: I'm happy, so happy.

92. Hvem Sønnen gjør fri, den er virkelig fri, Saa
ſiger Guds hellige Ord. Og hver, ſom ham lyder og
vandrer hans Sti, Har dette erfaret paa Jord.

Kor: Fri, fri, o Ære til Gud. Min Lænke han
brød, jeg er fri. Fri, fri, o Ære til Gud, Han
bar al min Straf, jeg er fri.

2. Hvor ſaligt at vide, at Jeſus er min; Den
Glæde kan ingen forſtaa, Som ei har erfaret i Hjerte
og Sind, Den Fred de hos Jeſus kan faa.

3. O du, ſom betvivler, at dette er ſandt, O kom,
nu for ham dig bete, Og to dig i Kilden af Blodet,
ſom randt, Og du ſkal bli' hvid're end Sne.

4. Naar Striden her endes, Og Seiren er vor, O
tænk, hvilken Jubel og Fryd; Guds Engle os hilſer:
Velkommen fra Jord, Velkommen til Ære og Pryd.
Edward O. Lee.

Digitized by Google

Tone: Jeg fandt en Perle.

93. Hvor sødt at hvile ud ved Jesu Bryst, Naar svøbt i Gravens Skygger træt jeg segner: Hvor sødt at bo paa Kanaans stille Kyst, Hvor Herrens Kjærlighed min Sjæl omhegner!

2. Hvor sødt at skue Livsens lyse Sol Bestraale Himlens fagre Blomstervange; Hvor sødt at knæle ned ved Lammets Stol Og synge Evighedens Jubelsange!

3. Hvor sødt at være helt fra Synden fri, Hvor sødt at Dødens Pil ei mere skader; Hvor sødt at Jordens skarpe Tornesti Er byttet om med Salems gyldne Gader!

4. Hvor sødt, naar Venner mødes i Guds Stad, Naar Broder hilser glad sin Broder kjære, Naar Søster hilser Søster hjerteglad Og alle jubler: Her er godt at være!

5. Hvor sødt i Lyset af Guds Herlighed At se sig frelst — tænk frelst af idel Naade! O, søde Tanke! du mit Hvilested, Naar Sjælen træt ser bort fra Livets Gaade. Hans Utbø, f. 1849, d. 1875.

Tone: Synde faldets dybe Følger.

94. Hvor du end i Verden vanker, Lad det søde Jesu Navn Altid bo i dine Tanker, Thi det trøster i alt Savn.

Kor: Jesu Navn, o, hvor sødt! Det er Jord og Himles Fryd; Jesu Navn, o, hvor sødt! Det er Jord og Himles Fryd.

Digitized by Google

2. Som et Skjød det Navn dig være, Hvortil du i Nød og Strid Al din Kummer kan frembære Og der hvile med Tillid.

3. O, hvor Sjælen finder Glæde I det søde Jesu Navn! Om det vil den gjerne kvæde, Slutte det i Troens Favn!

4. Naar vi i det Navn os høie, Bede Gud i Ydmyghed, Da vor Fader i det Høie Sender Naadegaver ned. Lydia Baxter.

Tone: Havde jeg Vinger som Duen.

95. Hidindtil Herren har hjulpet saa vel, Indtil idag, til idag! Troligen sørget for Legem og sjæl Indtil idag, til idag! Skjønt jeg har synet i stort og i smaat, Jeg dog fra ham har modtaget alt godt; Han har bevist mig Kjærlighed blot Indtil idag, til idag.

2. Jeg i mig selv er et intet, ei mer, Indtil idag, til idag! Ganske fortabt i mig selv jeg mig ser Indtil idag, til idag! Dog som en saadan Gud gav mig sin Søn, At jeg skal være hans Kjærligheds Løn, Hvilket har været min inderlig' Bøn Indtil idag, til idag!

3. Jeg er et Intet, men Kristus mit alt, Indtil idag, til idag! Han paa min Regning har skrevet betalt, Indtil idag, til idag. Kristus korsfæstet er alt, jeg mig ved Baade til Visdom og Retfærdighed Samt Helliggjørelse, Frelse og Fred, Indtil idag, til idag!

4. O, hvor usigelig god Herren er, Indtil idag, til idag! God imod alle, men mod mig især, Indtil

Digitized by Google

idag, til idag! Han er ei endnu af mig bleven træt, Ak, om jeg ret kunde takke for det; Herren er naadig, det haver jeg set, Indtil idag, til idag!

5. Derfor jeg priser min Saligheds Gud, Indtil idag, til idag! Som af al Angest har friet mig ud, Indtil idag, til idag! For ham og i ham jeg lever og dør, Dog af mig selv jeg umulig det gjør; Men Herren er jo den samme som før, Indtil idag, til idag!

6. Snart af al Trængsel til Hvile jeg gaar, Tænk hvilken Dag, hvilken Dag! Snart og for Thronen med Kronen jeg staar, Tænk hvilken Dag, hvilken Dag! Snart ingen Sorg mer skal trykke mit Sind, Snart ingen Taare skal dæbe min Kind, Snart jeg for evigt ser Frelseren min; Tænk hvilken Dag, hvilken Dag! Anders Olsen, f. 1848.

Tone: Hvor salig er den lille Flok.

96. Hvergang i Jesu dyre Navn Vi samles her paa Jord At høre til vort Sjælegavn Det søde Livsens ord, — Da samles og i Livsens Hal En Søskendskare, stor i Tal, Kring Lammets Stol med saadan Bøn: „Sign Mødet, o Guds Søn!"

2. Saa lad os fatte helligt Mod Og tro, at Gud er med Alt for sin Søns det dyre Blod At signe Ordets Sæd! O Herre, væk dog vel og brat Den sikre Sjæl i Dødens Nat! O, væk den op i denne Stund Af Synden's trygge Blund!

3. Men de, som staar med Sorg i Sind Og ønske dig at se, — O, træd du naadig til dem ind Og vi:

Digitized by Google

dem korsets træ. Mens Hjertet skjælver, trøst dem med, At du blev pint i deres Sted, Paa det de kunde vorde fri Fra Satans Tyranni!

4. Velsign enhver, som samlet er Idag omkring dit Ord! O, lad os smage — hver især — Af Maden paa dit Bord! Meddel os du, hvad helst du vil: Et Balsombryp, — en straffens Ild! Din Vilje er dog, Herre kjær, At staa med Hjælp os nær. Kans Utbø.

97. Hvilke ere de, som frelst fra Synd og Ve, For Herrens Throne syngende vi se? Hvide Kjortler bære de Takket i Lammets Blod.

Kor: Den forløste Sjæl gik til Himlens lyse Hjem, Takket i Lammets dyre Blod. Der skal den nu bo i det ny' Jerusalem, Takket i Lammets Blod.

2. Disse er de, som i sin Ungdomstid Modig begyndte Troens gode Strid, Og til Jesus sat sin Lid, Takket i Lammets Blod.

3. Disse er de, som ubi Sorg og Nød Kom til sin Frelser, som han kjærlig bød, Jesus gav dem Hvile sød, Takket i Lammets Blod.

4. Disse er de, som her taalmodig led, For Herrens Sandhed i sit Liv de stred, Indtil de gik hjem i Fred Takket i Lammets Blod.

5. Salig er Hvilen i den trygge Havn, Fri for al jordisk Smerte, Nød og Savn Prises de nu Jesu Navn, Takket i Lammets Blod. T. C. O'Kane.

Digitized by Google

Tone: Aand fra Himlen.

98. Hør, den Herre Jesus raaber: Hvo vil gaa til Arbeid' hen; Hvid er Ag'ren, Høsten venter, Hvo vil bringe Neg'ne hjem? Høit og stærkt nu Herren kalder, Rig Belønning bydes dig; Vil du svare glad og villig: Herre, her er jeg, send mig!

2. Kan du ei som Zions Vægter raabe høit fra Bjergets Top, Dine Bønner og Almisser Stiger dog til Himlen op. Som Profeten Moses fordum Seiren nedbad ved sin Bøn, Hjælp i Striden du nedbede Fra den Gud, som ser i Løn.

3 O maa ingen, ingen sige: Jeg kan intet gjøre her: Medens Sjæle dø, og Herren kalder dig, Ihvo du er; Om den Gjerning du modtager, Det sig lønner godt for dig. Svar ham glad, Naar han behager —: Herre, her er jeg send mig! D. March.

Tone: Herre, dit Ansigt.

99. Hører du Raabet, som vækkende skrider, Gjennem de tunge, de tvivlende Tider? Hører du Stemmen, som manende spørger dig: Sig, hvor gaar du hen? Sig, hvor gaar du hen?

2. Rundt om dig lyder de lokkende Røster, Glæde de byder, og Sjæle de høster. Glæden og Freden saa snarlig dog svinder hen. :,: Sjælen faar ei Ro. :,:

3. Aldrig den nagende Længsel kan stille Den, som sit Hjerte fra Herren vil stille. Aldrig du Freden fra Jesus fornemme vil, :,: Gaar du bort fra Gud. :,

Digitized by Google

4. Faafængt er Livet, forgjæves din Møie, Om du for Herren vil skjule dit Øie. Har du end her alt, hvad Livet kan byde dig. :,: Sig, hvad du hist. :,:

5. Venner, som skride med Livsmod til Færden, Har du faat sikreste Følge i Verden? Fristerens Lyst eller Frelserens Kjærlighed. :,: Sig, hvad vælger du? :,:

6. Vælg da det bedste for Livet herneden, Vælg det, som gavner dig for Evigheden. Vælg saa du aldrig skal bitterlig angre dig! :,: Naar din Tid er endt. :,:

7. Tag mod det Gode, som Herren dig skjænker! Alt er dig tilladt, som Herren ei krænker. Glæd dig ved Livet, men vid: For din Daad dit Ord, :,: Kommer Regnskabsdag. :,:

8. Venner, ak lytter til Frelserens Stemme, Han, som hos Herren i Himlen har hjemme. Alle, os alle han kjærlig vil drage ved. :,: Kom, mens det er Tid! :,:

9. Det er det ene, som du har fornøden, Det kun kan skjænke dig Livet i Døden. Det ene lindrer din Uro, din Sorg, dit Savn, :,: Kom i Jesu Navn! :,:

Tone: Du herlige, salige Morgen.

100 I Aftenens Time, naar Solen sig sænker, Sin Hilsning for Dagen den sidste mig skjænker, Et Suk da opstiger og stille jeg tænker: Kan hænde, i Nat jeg gaar hjem.

Digitized by Google

Kor: Hjem! Hjem! Der i det salige Hjem! Hjem! Jesus og Englenes Hjem! Hjem! Der skal de frelste for evigt faa have sit Hjem.

2. Ved Midnat kan hænde jeg Seiren har vundet, Mig Jesus forløser, alt ondt er da svundet, Før Solen gaar op maaske Himlen har fundet, Og er da hos Jesus, min Ven.

3. Velkommen, du salige Morgen i Tiden, Som engang for altid skal afslutte Striden, og føre mig hjem, Naar min Dag er forleden, til Himlen, mit herlige Hjem.

Tone: Jeg vil mig Herren love.

101. I Hus, som Herren bygger, Der blir det godt at bo; thi kun, hvor Naaden skygger, Der Fredens Liljer gro. Og Freden er den ægte, Den taaler Storm og Slud; Thi Jordens Veir ei mægte At kue Himlens Skud.

2. For Herrens Alter bundet Idag blev helligt Baand, Og Huset Herren grundeb', Da Haand blev lagt i Haand. Men vi, som gjerne frede Vil om de Kjæres Bo, Nu Bønnens stærke Kjæde Vil slutte om de to.

3. O, Naadens Gud og Herre, Vær nær i denne Stund! Vi frem for dig dem bære Paa Naadeordets Grund: Selv deres Vei du hegne Alt med din bedste Fred, Og over dem lad regne Din rige Kjærlighed'

4. Paa dine egne Hænder Du trofast tegneb' der — O du, som Engle sender, Hvor dine Vandrer fren

Digitized by Google

Paa dig vi dem nu lægge, Ja i din egen Favn; Glæd og velsign dem begge, Glæd dem i Jesu Navn!

Edward Munch.

Tone: Her kommer, Jesu, dine Smaa.

102. I Jesu Navn vi samlet er, O Herre, kom og vær os nær. Bered vort Hjerte naadelig, At vi maa ret tilbede dig.

2. Om end vi ere svage, smaa, Hjælp os, at vi maa ret forstaa Din Sandhed os til Saligheb, Og fyldes med din Kjærlighed.

3. Hjælp os, at vi fra Ungdomstid Maa tjene dig, vor Frelser blid. Bevar os fra al Synd og Skam, Du allerhelligste Guds Lam.

4. O drag os alle til dig hen, O, søde, fromme Sjæleven! At hver af os saa inderlig I Troen maa omfavne dig.

5. Saa skal det ske, at vi engang Blandt alle Helgens Frydeklang, I Himlens søde Paradis Skal prise dig paa Englevis.

Tone: Mig hjertelig nu længes.

103. I Lammets Død og Smerte Mit Naadevalg bestaar; I hans opstukne Hjerte Og i hans dybe Saar Anser jeg mig indtagen, Betalt, forløst af Nød, Og det just paa den Dagen Han døde Korsets Død.

2. Den Sjæl staar trygt paa Grunden, Som paa 'n Klippe her, Skal ei i sidste Stunden For Døden trygte mer. Hans Liv er ham at kjende, Som gav

Digitized by Google

sig for ham hen; Hans Levnets Lov er denne, En Gud og Men'skers Ven.

3. Thi, maa sig alle melde Til Naadestolen frem: Blandt os lad evigt gjælde Guds Lam i Himmelen. Halleluja! hav Hæder Og Pris af kjøbte Faar! Al Verden, fryder Eder! Guds Salighed er vor.

C. A. Rutstrøm, f. 1721, d. 72.

Tone: Søde Jesu, vi er her.

104. I vor Herres Jesu Navn Samles vi til dette Møde, Da det bliver til vort Gavn; Herre, lad vort Hjerte gløde! Herre, du din Aand os sende Og lad Kjærligheden brænde!

2. I vor Herres Jesu Navn Samles vi om Ordets Stjerne, Da det bliver os til Gavn. Herre, det vil du og gjerne; Herre, vi dig atter bede, Lad din Aand nu Mødet lede!

3. I vor Herres Jesu Navn Samles vi med Søskend kjære, Da det bliver os til Gavn Og, o Herre, dig til Ære. Jesus, lad paa dette Møde Vaagne de, som ere døde.

4. I vor Herres Jesu Navn Vi da samlede nu ere; Jesus, det blir til vort Gavn, Kun naar du blandt os vil være, Og de nagleſtungne Hænder Signende imod os vender.

5. Fader, Søn og Helligaand, Lad nu Pinsevinden suse! Løs du vore Tungebaand, Saa at Ordets Strøm maa bruse! Ja, velsign os allesammen, — Hør os, kjære Fader, Amen!

Lars Brønden.

Digitized by GOOGLE

Tone: Mig hjertelig nu længes.

105. I Kristus har jeg Livet, I Døden dør min Ve, Mit Hjerte, Gud hengivet, Kan midt i Døden le. Jeg takker for den Ære At høre Dødens Bud; Jeg reiser glad at være Nu hjemme hos min Gud.

2. Nu har jeg overvunden Ved Jesu Blod og Saar; Jeg er med Gud forbunden Og glad til Himlen gaar. Naar jeg for Ve og Smerte Ei mere tale maa, Saa lad dig ret til Hjerte Mit Hjertes Sukke gaa!

3. Naar Livets Lys udslukkes, Al Verden bliver sort, Naar jeg skal dø og rykkes Fra Tidens Jammer bort, Da lad mig sove stille Med et fornøiet Sind Og Gud hengiven Vilje I Jesu Arme ind!

Tone: Høit fra de himmelske Høie.

106. Ja, du har sagt, at du kommer, Ja, du har sagt, du er nær. Herre, jeg venter din sommer, Opad mod Hjemmet jeg ser.

2. Fremmed paa Jorden jeg iler, Her er ei blivende Stad. Hjertet i Jesus dog hviler, Ser til hans Saar og er glad.

3. Naaden mig alting opveier, Stakket er Trængselen her. Ak, naar kun Jesus jeg eier, Søger mit Hjerte ei mer.

4. Aldrig jeg Korset kan slippe, Blodet har reddet min Sag! Kristus har været min Klippe, Og den har holdt til idag.

Digitized by Google

5. Saa er det saligt du kommer, Saa er det godt, du er nær. Herre, jeg venter din sommer, Opad mod Hjemmet jeg ser. M. Giverholt.

Tone: Hvor salig er den lille Flok.

107. Ja, Døden er en venlig Gjest For Herrens egne smaa. Han reder Barnesengen bedst; Lad ham sit eget saa! Det er jo kun en liden Tid, Saa rinder Paasketiden blid. Da aabnes glad den lille Mund, Tænk, Barnet sover kun!

2. Farvel da, Barn, fra Mor og Far, Farvel fra Søskendflok, Farvel i Jesu Navn — du har Nu Arv og eie nok. Og mens vi gaar i fremmed Land, Vi skimter dig paa Kanaans Strand Og længes til at se dig der, Du, som var os saa kjær. Chr. Knudsen.

Tone: Allevegne hvor jeg vanker.

108. Ja, vi elsker Søndagsskolen Og vor Plads i Kirkestolen, Samlet i fortrolig Ring, O, det er en deilig Ting.

2. Medens der vi glade kvæde, Fyldes hjerterne med Glæde Og vi aander ind en Luft Himmelsød med Balsomduft.

3. Det er ligesom vort Øre Kan et herligt Ekko høre Fra den frelste Skare, som Fra den store Trængsel kom.

4. Op mod Himlen alles Tanker Sig fra Jordens Tummel sanker. Alles vore Hjerters Raab Samler sig om Himlens Haab.

5. Snart frembryder Haabets Morgen. Jubel-

ſang fra Himmelborgen Bruſer frem fra Engles Kor, Og den frelſte Skaren ſtor.

6. Tro, — mod Herren paa vor Bane, Tro, — mod Søndagsſkolens Fane, Tro, — mod Søſter og mod Bror, Som har lært os Livets Ord.

7. Tro, — mod Kriſti Ord og Lære Vil vi indtil Enden være, Ingen af os ſavnes maa, Naar vi ſtal for Tronen ſtaa.

Tone: Hos Gud er idel Glæde.

109. Jeg ſynger nu om Seier, Min arme Sjæl er frelſt, Ved Korſet Fred jeg eier, Der bor jeg allerhelſt. Paa Korſet Jeſus døde I mit og alles Sted, Der flød hans Blod det røde, Der har mit Hjerte Fred.

2. Her var det, Døden kvalte Hans Sjæl en liden Stund; Her var det, han betalte Min Gjæld, tituſind Pund. Her var det, ſom mit Hjerte, Engang blev frit og frelſt; Jeg bliver med min Smerte ved Korſet allerhelſt.

3. Her var det, ſom den rene Blev gjort til Synd for mig, Her var det, ſom han ene, Tog alles Død paa ſig; Her var det, jeg uværdig Saa op til det Guds Lam, Her blev jeg gjort retfærdig Og ren for Gud i ham.

4. Her intet var at gjøre Til Salighed, o nei! Thi her jeg fik at høre: „Det var fuldbragt" for mig, Ja her jeg fik at ſkue Min Stedfortræder død, Hvor Dødens Pil og Bue For mig han ſønderbrød.

Digitized by Google

5. Hvor Korsets Ord dog smager Som Honningkage god! Skjønt mangen stolt det vrager Og træder under Fod. Kun under Korsets Skygge, De trættes Hvilested, Der vil jeg bo og bygge! Der har mit Hjerte Fred. N. Johansen.

110. Jeg er et lidet, lidet Lam, Som hviler trygt i Hyrdens Favn. :,: Hans Favn den er saa stor og vid, Den rækker til for dig og mig. :,:

2. Og Jesus er den Hyrdes Navn. Han trofast vogter sine Lam, :,: Han vaager over sine smaa, At ikke et fortabes maa. :,:

3. Jeg mindes Tiden, jeg gik vild Og kunde aldrig være stil'; :,: Men Hyrden god mig søgte op Og gav mig Naade, Trøst og Haab. :,:

4. Men hør, hvor vel han mod mig gjør Og mig paa grønne Enge før, :,: Ja, leder mig til Krystal-Flod Ved Korsets rene Kilde god. :,:

5. Om mørk og trang end bli'r min Sti Hans Kjæp og Stav de trøste mig. :,: Han bærer mig i Ømheds Favn, Indtil jeg er i Himlens Havn. :,:

6. Om Ulve tude aldrig saa, — De „Lille Lammet" ei kan naa, :,: Thi op paa Helligdommens Vei, Der kan ei Ulve naa, — o nei. :,:

7. Jeg synger da Halleluja! Thi hjemad bær det til Guds Stad, :,: Der „Lille-Lammet" hvile faar Udi et evigt Jubelaar. :,:

Digitized by Google

Tone: Blandt alle Lande.

111. I Søndagsskolen vi samles maa Der Sangen, Ordet vi høre faa, Og saa vi lære til Jesu Ære Guds Veie gaa. :,:

2. Hvor skjønt og saligt i Livets Vaar At altid vandre i Jesu Spor, Og eie Freden for Evigheden I Jesu Saar. :,:

3. Den korte Tid som vi fostres her For Evigheden at være der I Jesu Rige, lad os ei svige Vor Konge kjær. :,:

4. Naar alle frelste for Tronen staar I hvide Klæder og Harpen slaar, Med Kroner skjønne og Palmer grønne De juble faar. :,:

Tone: O Gud, min Gud, hvor.

112. Jeg staar paa Jordans stormfuld Strand, Og længselsfuld jeg ser Til Kanaans skjønne Glædes-Land, Hvor mine Skatte er.

2. O dette Land i himmelsk Pragt For Troens Øie staar! Jeg ser en Eng i Blomsterdragt, Hvor Frydens Strømme gaar.

3. Der lyser over denne Egn En evig skyfri Dag, Der Jesus bærer Seierstegn Og alt er til Behag.

4. Naar skal jeg naa den Himmel sød, Og der faa se Guds Lam? Naar skal jeg i min Faders Skjød Faa hvile trygt hos ham?

5. Hvor ønsker jeg, mens her jeg gaar, At jeg deroppe stod! Men mellem mig og Himlen staar End Jordans dybe Flod.

Digitized by Google

Tone: Jeg staar paa stormfuld Jordanstrand.

113. Jeg staar paa Bruderetten min, Som du har kjøbt for mig; Jeg veb, du elsker Bruden din, Som er et Kjød meb big. :,:

2. Du er min Trøst i al min Nød, Min rette Mand, min Gud; Thi da dit Blod paa Korset sløb, Du kjøbte mig til Brud. :,:

3. Din Kjærlighed opholder mig, Saa strøbelig jeg er; Jo mere jeg faar Syn paa big, Des mer jeg faar big kjær. :,:

4. Du heber Raad og underlig, Min Nød og Trang du veb; Din Førelse i alt meb mig Er idel Kjærlighed. :,:

5. Nu kan jeg trøstig til big gaa, Du gjør mig glad og varm; Mon Bruden kan det bedre faa End veb sin Brudgoms Barm! :,:

6. Tak Jesu! du min bedste Ven, At du har udvalgt mig; Du elsket har og elsker end Den Brud du kjøbte big. :,:

7. Du veb, det er min Hjertesag, At tro og elske big. I bine Saar, naar jeg er svag Er Lægedom for mig. :,:

8. Min Bolig er i dine Saar, Hvor er jeg salig her. Min Krone skjøn og Palme faar Jeg hisset hos big ber. :,:

C. A. Rutstrøm, f. 1721, d. 72.

Digitized by Google

Tone: O, Jesu Krist jeg flyr til dig."

141. Jeg er saa glad hver Julekveld; Thi da blev Jesus født, Da lyste Stjernen som en Sol, Og Engle sang saa sødt.

2. Det lille Barn i Bethlehem Han var en Konge stor, Som kom fra Himlens høie Slot Ned til vor arme Jord.

3. Nu bor han vel i Himmerig, Han er Guds egen Søn, Men husker altid paa de smaa Og hører deres Bøn.

4. Jeg er saa glad hver Julekveld, Da synger vi hans Pris. Da aabner han for alle smaa Sit søde Paradis.

5. Da tænder Moder alle Lys, Saa ingen Krog er mørk; Hun siger Stjernen lyste saa I hele Verdens Ørk.

6. Hun siger, at den lyser end Og slukkes aldrig ud, Og hvis den skinner paa min Vei, Da kommer jeg til Gud. —

7. Hun siger, at de Engle smaa De synger og idag Om Fryd og Fred paa Jorderig Og om Guds Velbehag.

8. O, gid jeg kunde synge saa, Da blev vist Jesus glad; Thi jeg jo ogsaa blev Guds Barn Engang i Daabens Bad.

9. Jeg holder af vor Julekveld Og af den Herre Krist, Og at han elsker mig igjen, Det ved jeg ganske vist.

Marie Bezelsen.

Digitized by Google

115. Jeg er saa lykkelig og glad, Naar jeg paa Jesus tror; Thi Gud har mig beredt en Stad, Et Hjem der selv Han bor.

Kor: Søde Ro, naar jeg faar bo I det Land paa Himlens Strand. Jeg alt her i Landet ser, At det bedste venter der.

2. Dens Mure ere Saligheb, Dens Gader er af Guld, Der faar jeg bo i Evigheb, Jeg arme Støv og Muld!

3. Paa Jorden har jeg ei mit Hjem, Jeg er en fremmeb her; Der oppe i Jerusalem Se, der jeg hjemme er!

4. Jeg vandrer fremmeb nu en Tid I Ørknens hebe Sand. Og siden farer jeg i Freb Til Frebens skjønne Land.

5. I bette Land blir aldrig Nat, Dets Sol gaar aldrig neb; Der blir ei Sangen svag og mat, Der græber ingen mer!

6. O, Broder, Søster, glæb dig nu I Haab til Herren her! Et Glimt jeg alt af Hjemmet ser, Og snart vi ere der! N. Frykman.

116. Jeg har en Frelser, i Himlen han beder, Han taler min Sag, og jeg veb, han er min, Og nu veb sin Aand han saa kjærlig mig leder, Min Frelser er Jesus, o gib, han var bin!

2. Jeg har en Fader paa Himmelens Trone, Han elsker mig, hjælper mig, kalder mig sin; Med Ære

og Herlighed vil han mig krone, O, gid, at min Fader tillige var din!

3. Jeg har i Himmelen straalende Klæder, Som toet i Blodet er hvid're end Sne: O, maatte jeg hist i de saliges Glæder I saadan en Klædning, min Ven, dig faa se.

4. Jeg har en Fred, som i Verden ei vindes, Den fylder min Sjæl, gjør den salig og rig, Hos Jesus alene den faaes og findes, O, maatte den Fred blive skjænket til dig!

5. Har du faa't Naade, da sig det til andre, Fortæl dem, hvad Frelseren gjorde for dig! Og bed, at de ogsaa til Himlen maa vandre, Thi Bønner vil høres, de hørtes for mig!

Tone: Jeg har en Frelser.

117. Jeg har et Budskab, en Hilsen fra Jesus, Frydefuldt Budskab for sukkende Bryst, Syndere kalder han, skynd dig, o, skynd dig! Mesteren søger dig, Hør dog hans Røst!

2. Jeg har et Budskab, en Hilsen fra Jesus, Skjønneste Budskab til Synderens Sjæl, Frelserens Kjærlighed løfer hans Lænker, Frelserens Blod læger Saaret saa vel.

3. Jeg har et Budskab, en Hilsen fra Jesus, Arme Bespotter, o, sælg ei din Sjæl! Jesus indbyder dig, Tøv ei at komme! Han vil tilgive og alt gjøre vel.

4. Jeg har et Budskab, en Hilsen fra Jesus, Du

arme Tvivler, o, hør Fredens Bud! Du paa den elskende Jesus kan stole, Striden han vandt, den Hærskarernes Gud.

Tone: Jeg ved en Vei.

118. Jeg har en Vraa i Jesu Hjerte, En liden Vraa saa kostelig, For Blodets Skyld, som flød for mig, Jeg der faar bo med al min Smerte. Og hvor end Satan rase maa, Jeg bor saa trygt udi min Vraa, Min lille Vraa hos Jesus.

2. Jeg har en Ven for alle Venner, Som altid, altid elsker mig; Og om han stundom skjuler sig, Jeg ved dog, at min Nød han kjender. Og da, hvad Storm, som kommer end, Jeg har en huld og trofast Ven, Og denne Ven er Jesus.

3. For al den Nød, som her mig hænder, Er salig Trøst i Jesu Saar; Han elsker mig, sit svage Faar, Og tegned mig paa begge Hænder. Om Høiene bevæges maa, I Jesu Hjerte er min Vraa, Min lille Vraa hos Jesus.

4. Tak, Jesus, for din Død og Pine, Som du for alle baaret har, Da du al Verdens Offer var, Vi ere nu med Rette dine. Du lægte os i dine Saar, At være dine egne Faar, I alle Evigheder.

Prinsesse Eugenie, d. 1889.

Tone: Om Glæden end betegned.

119. Jeg er en Gjæst og fremmed, Som mine Fædre her, Mit Hjem er ei paa Jorden, Nei over Sky det er. Deroppe bor min Fader I Herlighed og Lys, Der vilde jeg og være Udi min Faders Hus.

Kor: Hjem, Hjem, mit kjære Hjem! Ei fin's et Sted paa Jorden Saa skjønt som du mit Hjem!

2. Deroppe bor min Jesus, Min Frelsermand saa huld, Som gik for mig i Døden Og tog paa sig min Skyld. Om Glæden blomsterstrø'de Hvert Skridt jeg her gaar frem, Jeg skulde endda længes Til Jesus i mit Hjem.

3. Skjønt Jordens Blomster dufte Af Friskhed og Behag, Og Fuglesangen lyder, Den skjønne Sommerdag, Og mange Venner kjære Saa venlig møde mig, — Saa længes dog mit Hjerte O, skjønne Hjem til dig! Lina Sandell.

Tone: Jeg har en Braa i Jesu Hjerte.

120. Jeg ved en Vei fra Verdens Trængsel, En liflig Vei, skjønt ofte trang, Og henad Veien lyder Sang Om Lammets Blod og Himlens Længsel; Det er den Vei de kristne gaa For Livsens Krone at opnaa Igjennem Kamp og Trængsel.

2. Jeg ved en Ven, som mig forsvarer Mod min Anklager Nat og Dag; Han fører frem for Gud min Sag, Og ved sit Ord han mig bevarer. En Ven saa mægtig og saa god, Et herligt Skud af Davids Rod, En Ven, som aldrig sviger.

3. Jeg ved en Klædning, som sig egner For Synderen, der søger Fred. Den er Guds Søns Retfærdighed; Den du ved Troen dig tilegner; Den er dig kjøbt med Jesu Blod, Som han paa Korset flyde lod Til Synderes Forsoning.

Digitized by Google

4. O, maa vi alle til ham ile, Hen til vor Jesu Favn og Skjød; Han frelse kan fra Synd og Død! Hos ham den trætte finder Hvile; Der er en herlig Sabbatsro For dem, som nu paa ham vil tro, En evig Fryd og Glæde. Thomas Brecken.

Tone: Nu hviler Mark og Enge.

121. Jeg nu til Hvile stunder, Og snart mit Øie blunder; Men først jeg vil nu her Mig selv og mine kjære Paa Bønnens Arme bære Til dig min Gud og Fader kjær.

2. I Kvelv vi os vil samle, De unge med de gamle, Og tale med dig, Gud; Forlad vor Skyld og Brøde For Sønnens Skyld, som døde, Og stød os aldrig fra dig ud!

3. I Nattens mørke Taage Du, store Gud, vil vaage! Lad dine Engle smaa, Som vaaget har saa trolig Idag omkring vor Bolig, Paa Vagt og om vort Leie staa.

4. Hvor dine Engle smile Er det saa godt at hvile; Der glemmes Savn og Nag. Er denne Nat den sidste, Saa lad vort Hjerte briste I Jesu Navn; Tak for idag! Lars Brænden.

122. Jeg er kommen hjem til min Faders Hus, Fra det fremmed' Land og fra Synd ens Rus! Nu jeg juble kan; Thi mig Hyrden fandt, Thi mig Hyrden fandt!

2. Det er mig en Trang, Stemme op en Sang

Til min Faders Pris, Her paa Barnevis. Jeg er Barn til Gud; :,: Jeg er Lammets Brud! :,:

3. Nu er alting vel, Gud har frelst min Sjæl! Jeg nu vandrer glad Til Guds nye Stad! Blir mig Tiden lang, Synger jeg en Sang. Halleluja-Sang.

4. Havde jeg forstaa't, At det var saa godt, Eie Fred med Gud, Lyde Herrens Bud, Da jeg vilde ei :,: Gaaet Syndens Vei. :,:

5. Herre, vær mig nær Paa min Vandring her! Du kan hjælpe mig Leve helt for dig! Livet er saa kort! :,: Tiden haster bort! :,:

6. Livets Vei er trang, Men den blir ei lang Hjemme hos vor Gud, Om jeg holder ud, Synger jeg engang :,: Lammets nye Sang! :,:

123. Jeg har en Ven, som elsker mig Saa høit at han lod ofre sig I Korsets Død paa Golgatha. Mit Hjerte sjung Halleluja!

Kor: Halleluja! Jeg har en Ven, Som fører mig til Himmelen. Han hele Veien med mig gaar Og af hans Haand jeg Kronen faar.

2. Min Jesu Kjærlighed til mig Er Lyset paa min Pilgrimsvei, Den Skat, som gjør mig rig og glad, Jeg snart faar se i Himlens Stad.

3. Hvad da, om jeg er arm og svag, Og stundom tung min Prøvedag? Saa længe Jesus er min Ven, Jeg lyk'lig er og sjunger end:

4. O, Broder stem nu i med mig, Thi Jesus elsker ogsaa dig. Om du dig bort fra ham har vendt, Han Nelkomsthilsen dig har sendt. R. Frykman.

Tone: Her er min Hilsen.

124. Jeg har i Himlen en Ven saa god, En Ven saa god, En Ven saa god! Han mig har kjøbt med sit eget Blod Fra Synden, Satan og Verden. Han hører altid min Hjertens Bøn, Han har bestemt mig en Krone skjøn, Den jeg skal bære som Naadeløn, Den jeg i Troen annammed.

2. Mit Skyldregister han sletted ud, Han sletted ud, Han sletted ud. Og paa min Trældom han gjorde slut; Den Byrde slipper jeg bære. Jeg er i Jesus saa ren for Gud; Thi han har klædt mig i Høitidsskrud, Derfor ophøier jeg nu min Gud, Som mig saa god vilde være.

3. Jeg synger derfor saa hjerteglad, Saa hjerteglad, Saa hjerteglad, Om ham som har mig beredt en Stad, Der jeg for evigt skal være. Jeg synes fattig og ringe her, Og mange Ting, som gjør mig Besvær, Men intet Onde skal naa mig der, Blandt Himlens hvidklædte Skare.

5. I Himlen findes en Sabbats-Ro, En Sabbats-Ro, En Sabbats-Ro, Hvor alle de, som paa Jesus tro Faa hvile ud efter Striden. Der er ei Sorger, der er ei Nød, Og ingen Sygdom, og ingen Død, Men Liv og Glæde i Overflod, Og Sang som aldrig ophører.

6. Der faar jeg skue min Ven saa god, Min Ven saa god, Min Ven saa god, Som her lod rinde sit dyre Blod Til min og alles Forsoning. Da er vi hjemme,

Digitized by Google

o, hvilken Fryd, Hvor Sangen bruser, som Vandes Lyd, Og der er Sangen bestandig ny, Den Sang om Gud og om Lammet!

125. Jeg ganske meget nu har mistet, Dog meget mere vundet derpaa, At jeg den gode Del udkaaret, Omend jeg det ei ret kan forstaa. For hvad jeg har mistet, som for hvad jeg faat, Jeg prise vil Herren, Som gjør mig alt godt.

2. Min Synderbyrde har jeg mistet, Paa Korset den i Blodet forsvandt. Min store Gjæld jeg og har mistet, De tie tusind Pund, det er sandt. Men dog har jeg vundet, thi Jesus han led; Min Synd er tilgivet, saa nu har jeg Fred.

3. Min gamle Herre har jeg mistet, Jeg tjener ikke Satan nu mer; Og Verdens Venskab har jeg mistet, Med al den usle Fryd, som den gir. Men frit lad dem fare, thi Jesus er min; Mig arme fortabte han kjøbte til sin.

4. Jeg skal vel endnu meget miste, Men vinde meget mere forvist. Tænk, alt Slags ondt jeg snart skal miste, Den gamle Syndekroppen tilsidst. Men hør, intet Menneske kan her forstaa Den Glæde, som jeg blandt de frelste skal faa. J. Blomquist.

Tone: G. H. 32.

126. Jeg ved, min Frelser lever vist, Og har beredt et Sted for mig; Og Ærens Krone venter hist De, som til Herren vender sig.

Digitized by Google

Kor: Saa bed mig ei at dvæle her, Hvor Synden fristeer fjernt og nær! Nei, her jeg tøver blot en Stund, Til Herren kalder: „Barn, kom hjem!“ Nei, her jeg tøver blot en Stund, Til Herren kalder: „Barn, kom hjem!“

2. Jeg sætter alt i Jesu Haand, Hans Blod min Synd har slettet ud; Han leder mig ved Naadens Aand, Til han mig sender Himmel-Bud.

3. Hvor fryder mig den Tanke sød, At han fra Himlen kom herned Og led for al min Synd og Nød, Saa jeg skal arve Salighed!

4. Jeg venter Herren nu saa glad, Jeg ved at Tiden ei blir lang, Før jeg skal se den gyldne Stad Og synge Lammets nye Sang.

5. Farvel du Jord med hvad du gav! Mig vinker nu en Brudekrans. Jeg skuer bortom Tidens Hav, Min Jesus i hans Straaleglands!

Fra Engelsk ved Mrs. U. F. Bruun.

Tone: Zions Vægter hæver Røsten.

127 „Jesus lever“, det forkynder Guds Engle lydt for bange Synder, Og Hjertet sanger Haab og Trøst. Nu Langfredags mørke Minde For Paaske-glæden maa forsvinde, Gud selv har nu sit Folk for-løst. Han gik jo i vort Sted, Og som Guds Lam han led; Syndefolden Er tagen bort, O, tænk, hvor stort! Han selv det ved sin Død har gjort.

2. Jeg i Hjertet sødt kan finde, Min Frelser lever jeg skal vinde Mit Liv ved ham trods Død og Grav

Jeg i Tro den Frelse eier, Som han mig kjøbte ved sin Seier, Derpaa han selv sit Ord mig gav. Nu er jeg lykkelig, Han lever hos mig, Og han kommer, Naar Tiden er, Og hjem mig bær, Min Frelser skal jeg skue der. O. Nilsen.

Tone: Kirken den er et gammelt Hus.

128. Jesus er Navnet mageløst, Baaret af Herren med Ære. Deri al Naaden er udøst, Som kan i Sandheden være. Frelser for alt, hvad frelses kan, Vor og al Verdens Frelsermand, Det er vor Jesus den Kristus.

2. Jesus er Navnet under Sol, Ene til Lægedom blevet, Over hans Kors som Naadesol Staar med hans Blod det indskrevet; Kun i hans Navn vor Bøn er hørt, Kun i hans Navn Guds Ord er ført, Taler Gudsaanden og trøster.

3. Jesus er Navnet over Sky, Hvori paa evige Høie, Bliver end alle Himle ny, Knæerne alle sig bøie, Mens alle Tunger sødt i Kor Istemmer: Jesus, det Guds Ord, Frelser til Faderens Ære.

N. F. Grundtvig, f. 1783, 1872.

129. Jesus elsker Synderen, Hvilke trøstefulde Ord! Jesus han er Synd'res Ven, Derfor kom han til vor Jord.

Kor: Syng det om og om igjen: Jesus elsker Synderen. Tro kun paa den Sandheden: Jesus frelser Synderen.

2. Jesus elsker Synderen, Aaben staar hans Naa-

befavn, Giver Fred til hver og en, Som vil tro hans dyre Navn.

3. Nu er Salighedens Dag, Frelseskilden aaben staar; Øs og drik i fulde Drag, Evigt Liv du deraf faar.

4. Synder, o, vend om, vend om! Giv dig helt til Jesus nu. Aanden, Bruden siger: kom! Skynd dig nu, hvi drøier du?

130. Jesus alene mit Hjerte skal eie, Jesus alene derinde skal bo, Intet hans Kjærlighed her kan opveie, Ikkun hos Jesus min Sjæl finder Ro.

Kor: Ei bør jeg sørge, ei bør jeg klage. Jesus, min Broder, er altid mig nær, Og han har lovet, at Haand om mig tage; Trods alle Storme mod Hjemmet det bær.

2. Jesus alene fra Synden mig løste, Jesus alene min Sjæl gjorde fri; Hans store Kjærlighed Hjertet dog knuste, Gjød saa sin Fred som en Balsom deri.

3. Jesus alene mit Liv skal tilhøre, Han er min Brudgom, og jeg er hans Brud; Vil jeg blot altid hans Vilje her gjøre, Faar jeg i Himlen den snehvide Skrud.

Tone: Kom til din Frelser.

131. Jesus er kommen, han søger bo; Aabne dit Hjerte for ham i Tro! Han staar og banker, o luk ham ind. — Aabne din Sjæl og Sind.

Kor: Saligt, saligt skal vort Møde bli, Naar fri Synden vi er ren og fri. Frelserens Pris saa glad synge vi Hist i hans Englekor.

2. „Kommer til mig!“ lød fordum hans Røst, Lad da hvert Hjerte fyldes med Trøst, Villig han er at læge vor Brøst, Nu han dig byder „Kom.“

3. Kom da til Jesus, opsæt det ei; Her i sit Ord han viser dig Vei; Kjærlig han staar og indbyder dig, Kalder og siger: Kom!

4. Sødeste Frelser, kjæreste Gud, Tak, at du valgte mig til din Brud; Dit er mit Hjerte, min er din Fred. Tak, at du kom herned! G. F. Root.

Tone: Klippe, du som brast for mig.

132. Jesu, Klippe, kløv't for mig, Lad mig findes skjult i dig! Lad det dyrebare Blod, Som for mig du flyde lod, Læge mig af Syndens Meen. Frels mig Jesu, gjør mig ren!

2. Ingen Gjerning af min Haand Løser mig fra Lovens Baand. Om jeg ingen Ro mig gav, Om jeg græd et Taarehav, Det for Synden ei blev Bod: Derfra frelser kun dit Blod.

3. Ved hvert flygtigt Aandebrag, Og naar jeg skal dø en Dag; Naar til ukjendt Land jeg gaar, Og frem for din Dom jeg staar, Evig Klippe, kløv't for mig, Lad mig findes skjult i dig! Toplady. (Fra Engelsk.)

Tone: Gud ske Lov, min Ven han.

133. Jesus er min Ven for alle, O, hvilken Ven! Ham tør jeg saa frit paakalde, O, hvilken Ven! Han har sig for mig hengivet, Mig i Livsens Bog indskrevet, Og mit alt for alting blevet, O, hvilken Ven!

2. Han har elsket mig til Døden, O, hvilken Ven!

Digitized by Google

Han har frelst min Sjæl af Nøden, O, hvilken Ven! Længe førend jeg ham kjendte, Saa han hen til mit Elende, Og mig Hjælp fra Himlen sendte, O, hvilken Ven!

3. Han vor Byrde paa sig lagde, O, hvilken Ven! Til han: „Det er fuldbragt" sagde, O, hvilken Ven! Vel han ved, hvad Støv vi ere, Agter paa hvad vi begjære, Holder os saa hjertens kjære, O, hvilken Ven!

4. Alle Synder han forlader, O, hvilken Ven! Siger: Min og Eders Fader, O, hvilken Ven! Al vor Svaghed vil han lægе, Hjælpe, trøste, vederkvæge, Naar i Bøn til ham vi træde, O, hvilken Ven!

5. Ingen Dag han Naaden glemmer, O, hvilken Ven! Om han sig bag Skyen gjemmer Er han min Ven. Han mit Mørke gjennemklarer, Fra alt ondt han mig forsvarer, Jeg hans Nærhed straks erfarer, O, hvilken Ven!

6. Ingen Byrder er for tunge, Har jeg min Ven. O, saa vil jeg evig sjunge, Blot om min Ven! Han er værdig, han alene, Maa jeg blive ved det ene: At af Hjeret elske tjene, Blot denne Ven!

7. Jesus, du er Livet, Lyset, Du er min Ven! Lev i Hjertet, lys i Huset, Forblid min Ven! Vær mig alle Dage nære, Hjælp mig leve dig til Ære, Da skal Døden og mig bære Hjem til min Ven!

Lina Sandell.

Digitized by Google

Tone: Jesus, lover of my soul.

134. Jesus, du, som har mig kjær, Til dit Hjerte vil jeg fly. Høit gaa Havets Bølger her, Truende er Stormens Gny. Skjul mig i din Frelserfavn Indtil Stormen lægger sig; Før mig ind i Himlens Havn, Lad mig ankre der hos dig!

2. Anden Tilflugt jeg ei ved, Hjælpeløs jeg flyr til dig; Du kan give Liv og Fred, Du kun, du kan hjælpe mig. Blot i dig min Trøst jeg har, Alt mit Haab nu til dig staar, Du, mit Skjold og mit Forsvar, Giv mig Ly i dine Saar!

3. Alt i alle er du mig, I al Nød med Hjælpen nær. Led den Blinde paa din Vei, Reis den op, som falden er. O, velsignede Guds Lam, Du er ideel Hellighed, Jeg er fuld af Synd og Skam, Du er min Retfærdighed. Charles Wesley, f. 1708, 1788.

135. Jesu kjære Brud, Vil du Maalet finde, Vil du skue Gud Og din Krone vinde? Vær beredt til Strid :,: Her en liden Tid. :,:

2. Her skal du ei bo, Her i Jammerdalen; Vent dig ingen Ro Før i Frydesalen. Kamp og Møie her, :,: Fred og Hvile der! :,:

3. Gaa da ret fremad, Se dig ei tilbage, Verdens Lokkemad Gjerne du forsage! Jordisk Lykke — hør! :,: Dig blot Hinder gjør. :,:

4. Verden skal nok end Lægge sine Snarer, Derfor ag, min Ven! Her er mange Farer! Bliv i Ordet 1, :,: Der er sikker Grund. :,:

Digitized by Google

5. Vær en „Daare" her. Tiden snart henrinder, Kronen vinker der, Snart du Seier vinder, Da skal Verden ei :,: Dig bespotte — nei. :,:

6. Derfor Kjæmpetrop, Trættes ei i Løbet; Se mod Himlen op, Fryd dig nu i Haabet! Du faar herlig Løn, :,: Seierskronen skjøn. :,:

7. O, vor Frelser god, Hjælp du mig og alle, Giv os Kraft og Mod, Lad os ikke falde! Du vor Styrke er, :,: Hjælp os hver især. :,: N. Frykman.

Tone: Zions Vægter.

136. Julebudskab atter lyder: Op frelste Sjæle, eder fryder Og takker Herren eders Gud! „Herren Menneske er vorden, At bringe Fryd og Fred paa Jorden!" Saa lød det glade Englebud. O store Kjærlighed: Guds Søn til os kom ned! Os til Frelse han gaves hen, Vor Sjæleven; O, lad os elske ham igjen!

2. Glade Budskab, kvæg mit Hjerte! O, stans min Taare, stil min Smerte! Fyld Sjælen med din Salighed! Jesusbarn, du Himmelgave, O, lad mig stedse dig kun have, Saa har jeg nok i Evighed! Lad Verdens Lyst forgaa, Dit Ord det skal bestaa! Lad det lyse For mine Fjed, Indtil i Fred Jeg farer til et bedre Sted.

3. Led mig da ,o Frelser kjære, Og lad mit Hjerte altid være En Bolig skjøn for dig, min Gud! Kjendes ved mig naar du kommer I Herlighed som Verdens Dommer At hente din forløste Brud! Før da mig arme hjem Til dit Jerusalem, Der at være Din Smertes Løn; O du Guds Søn, Forkast mig ikke; hør min Bøn! N. Tvedteraas.

Digitized by Google

Tone: Aftensolen smiler.

137. Jesus for os døde, Blev i Graven lagt; Paaskemorgen røde Stod han op med Magt.

2. Stenen maatte vige, Vagten falder om; Knust er Mørkets Rige, Graven den er tom.

3. Himlen er nu vunden, Døren aaben staar; fast er Troesgrunden Lagt i Jesu Saar.

4. Naadesolen rinder Op af Gravens Hjem; Synden's Nat forsvinder; Dagen bryder frem.

5. Hæv, min Sjæl, din Vinge, Bryd i Lovsang ud; Lad den liflig klinge: Ære være Gud!

Tone: O, hvor saligt det.

138. Jesus har mit Hjerte vundet, Jesus han er alt for mig; Jeg med ham er fast forbundet, Han for os opofred sig. :,: Alt for Jesus, alt for Jesus; Glad jeg ofrer alt for dig! :,:

2. Du mig til din egen kjøbte Med dit dyrebare Blod, Til dit eget Navn mig døbte, Tvætted mig i Naadens Flod. Alt for Jesus, alt for Jesus, Som for os sig ofre lod.

3. Dig, o Jesus, jeg indvier Helt det Liv, som du har frelst, Vandrer kun paa dine Stier, Tjener dig i hvad som helst. Alt for Jesus, alt for Jesus, Størst og ædlest, først og ældst.

4. Al min Tid og alle Kræfter Vil jeg Jesus hellige; Et, kun et, jeg higer efter: Maa hans Vilje altid ske! Alt for Jesus, alt for Jesus, Er min Lyst i Vel og Ve.

Digitized by Google

5. Vi mit Legem til et Tempel For en himmelsk, hellig Aand, Tryk paa hvert et Lem dit Stempel, Salv mit Hoved, Fod og Haand; Alt for Jesus, alt for Jesus Lyst i Kjærlighedens Baand.

Tone: Tryggere kan ingen være.

139. Jesus, aabne du vort Øre Naar vi komme for at høre Hvad du os idag vil sige Om din Naade og dit Rige.

2. Gjør os alle for dig stille, Lad os ei din Naade spilde, Som du endnu os tilbyder, Naar dit Budskab til os lyder.

3. Lær os dine Bud og Retter, Som du for vort Øie sætter; Og naar vi dit Ord faar høre, Hjælp os at derefter gjøre!

4. Hjælp os Jesus, dig til Ære, Frugt i Tro og Gjerning bære, Og naar her vor Tid er omme, Giv vi hjem til dig maa komme! Lina Sandell.

Tone: Frygt mit Barn den.

140. Jesus kalder ad de smaa, Hvo tør dem i Veien staa? De anfees uden Svig, Dem tilhører Himmerig. Deres Engle staar for Gud, Altid færdig paa hans Bud, Fra alt ondt at fri dem ud.

2. Kom til Jesus med de smaa; Thi han selv befaler saa. Vennen med det Frelsernavn Aabner dem sin Naadefavn. Om de smaa saa glad og fro, Siger han: Paa mig de tro. De ved ham har Fred og Ro.

Digitized by Google

3. Bærer da de smaa til ham, Som borttog vor Synd og Skam. Han velsigner med sin Haand, Døber med den Helligaand. Alle smaa han dyrt har kjøbt, I sin Retfærds Kappe svøbt Hver, som tror og bliver døbt.

4. Fader, Søn og Helligaand, Et for os ved Troens Baand, Du optar de smaa i Pakt, Frelser dem fra Dødens Magt, Gjemmer dem i Naadens Favn, Fører dem til sikker Havn, Alt alene: For dit Navn!

T. B.

Tone: Deilig er den Himmel blaa.

141. Juleaften, du er skjøn, Du kom til os med Guds Søn; For Guds Stol hans Engle kvæde Sødt om al den Fryd og Glæde, Du har bragt til Jorderig!

2. Livets Træ med Lys i Top Vokste i Guds Have op; Adams Børn dog længe sukked': Paradis for os er lukket, Død og Dom er Syndens Sold.

3. Lysets Træ med Liv i Løn Er oprundet med Guds Søn; Engle svæve i dets Grene, Kvæde sødt med Stemmer rene, Vinke os til Paradis.

4. Der os sanker Gud i Læ Under Livets Palmetræ, Der sin Herlighed den klare Han for os vil aabenbare I Vorherres Jesu Navn.

5. Om det Lys, som tændtes brat Med Guds Søn i Julenat, Livets Lys, som blidt skal brænde For de smaa til Verdens Ende, Minder os vort Juletræ!

Digitized by Google

6. Gud velsigne dem, der saa Kjærlig lede vil os smaa, Viser os, hvor Lyset findes, Lærer os med Lyst at mindes Barnet, født i Bethlehem!

7. Engle smaa, som paa Guds Bud, Synger Julen ind og ud, Synger født, hvad vi kun stamme, Dem til Fryd, som os annamme I Vorherres Jesu Navn!

N. F. S. Grundtvig, f. 1783, d. 1872.

Tone: Jesu dine dybe Bunder.

142. Jesu Krist du dig forbarme, Se dit Folks dets svare Nød; Slip dog ei de Jøder arme, Du jo og for dem er død. Drag dem, drag dem til dig ind, Bøi du det forvendte Sind; Bryd det stolte, haarde Hjerte, Før dem ind i Angers Smerte.

3. Lad det Blod, som de udøste, Da de dig korsfæste lod, Lad det Blod, som os forløste, Blive dem en Livets Flod. Selv du jo paa Korset bad: „Faber, Faber! dem forlad; Thi de ved ei, hvad de gjøre"; Hjælp dem dog dit Ord at høre.

3. Israel end fredløst vanker, Hjemløst overalt paa Jord, Men du har dog Fredens Tanker; Sikkert er dit Løftes Ord. Jord og Himmel falde maa, Men dit Ord skal evig staa; Israel sig skal omvende Til sin Gud ved Tidens Ende.

4. Tak vor Hyrde, som vil samle Til din Hjord de sprødte Faar, Hedning, Jøde, unge, gamle, De, som vild i Ørken gaar. Hednings Fylde samler du Rundt omkring paa Jord endnu, Snart skal og de Jøder mange Prise dig med „Zions Sange".

P. L. Hørem, f. 1840, d. 1878.

Tone: Just som jeg er.

143. Just som du er — I Nød til alt, Med Hjertet endnu bødt og koldt, Med Synd, som endnu rører sig, Kom, arme Synder, kom til mig, Til mig, som led for dig!

2. Besværet, svag og ængst'lig — o! Du finder ei paa Jorden Ro, Blot jeg forstaar den Kunst helt vel At læge slig en saaret Sjæl, Kom, Synder, kom til mig!

3. Just som du er — Tar jeg imod, Læg Byrden ned ved Korsets Fod Og hold kun alt for Skade, som Vil hindre dig at vende om! Kom, Synder, kom til mig!

4. Kom med din Uro og din Kval, Med dine Synder uden Tal, Med al din Vantro, hvormed du Mig har foragtet indtil nu. Kom, Synder, kom til mig!

5. Hør, Aanden, Bruden sige: kom! Og hvo der hører sige: kom! Og hvo der tørster komme kan Og tage frit af Livsens Vand! Hør Jesus raaber: Kom!

Lina Sandell.

144. Just som jeg er — ei med et Straa Af egen Grund at bygge paa, Blot paa den Grund, at du for mig Er bød, og selv os bød til dig, Jeg kommer, o Guds Lam!

2. Just som jeg er — førend jeg har Formaaet, hvad og frugtløst var, Fra mindste Synd mig gjøre klar, Til dig, hvis Blod den Magt kun har, Jeg kommer, o Guds Lam!

Digitized by Google

3. Juſt ſom jeg er — i denne Stund, Saa kold og død og ond i Grund, At finde alt, ſom fattes mig, I ſalig Overflod hos dig, Jeg kommer, o Guds Lam!

4. Juſt ſom jeg er — endſkjønt jeg ei Har ſøde Følelſer, o nei, Idet jeg drives hid og did Af Friſtelſer i mangen Strid, Jeg kommer, o Guds Lam!

5. Juſt ſom jeg er — du har mig kjær, Thi du har kjøbt mig, ſom jeg er, Og vel du vidſte hvor jeg var, Da min og Verdens Synd du bar, O du, Guds dyre Lam!

6. Juſt ſom jeg er — Du glad vil ſe Mig komme og alt godt bete, Forlade, renſe, læge mig. Jeg tror dit Ord, og tryg til dig Jeg kommer, o Guds Lam!

7. Juſt ſom jeg er — Jeg dog nu tror Og priſer dig, min Frelſer, ſtor: thi du ſaa høit os elſket har, At min og Verdens Synd du bar. Pris være dig, Guds Lam! Charlotte Elliot, f. 1789, d. 1871.

Tone: O, hvor elſkelig de dog ere.

145. Kan du ſynge den nye Sangen, Synder, ſom færdes paa Sorgens Jord? O, den ſynges alt hiſt af mangen, Som ſig nu fryder ved Himlens Bord; Men de lærte den førſt hernede, Da de hen til Golgatha kom; Under Korſet fandt Fuglen Rede; Men du ſpørger: „Hvad ſynges om?“

2. Hjertetrangen anfører Sangen, Og Emnet er Jeſu Chriſti Blod. Jeg af Slangen var gruſomt fangen, Men har af Naade et freidigt Mod; Thi Immanuel gik i Striden, Løven af Juda Seier vandt.

Slangens Modstand blev altfor liden. Jeg en herlig Forløsning fandt.

3. Op paa Golgathas dunkle Høie Mørkhedens Fyrste til Fægtning drog. Kom, o Synder, betragt ret nøie — Hvem, som der udgyde lod sit Blod. O, jeg bæver af Skræk, maa klage: Pilen i Frelserhjertet gik. Snart den vendte derfra tilbage; Mørkhedens Fyrste sit Dødsslag fik.

4. Døden blev nu opslugt af Livet, Verdens Forsoning blev nu fuldbragt. Himmelnøglen blev Jesus givet, Men vor Anklager har tabt sin Magt. Jeg er salig for Blodets Regning, Himmelens Konge er nu min Far. Jeg er indenfor tryg Indhegning Og er bleven et Naadens Kar. J. Traasdahl.

Tone: G. H. 265.

146. Kast Redningslinen paa brusende Sø, Der er en Broder nu nær ved at dø; Tænk dig, en Broder, hvem ynker hans Nød? O, hvem vil ham frelse fra truende Død?

Kor: Kast Redningslinen! Kast Redningslinen udpaa det brusende Hav! Kast Redningslinen! Kast Redningslinen! Nogen nu synker i Grav!

2. Kast Redningslinen, vær freidig og stærk! Kan du vel tøve med Frelsningens Værk? Se, hvor de synker, O skynd dig idag, Bring ud Redningsbaaden Fra Dybet den drag!

3. Dyrt kjøbte Sjæle, i Angest og Nød Synker i

Synden og iler mod Død; Fristet og plaget, fortvivlet i Aand, Og drager alt mer fra den frelsende Haand.

4. Snart skal de lande paa Evigheds Strand; Da er forsilde, — Nu reddes de kan, Giv dem kun Ordet om Frelserens Blod, Det kan dem befri Fra Fordærvelsens Flod! Fra Engelsk ved Mrs. U. F. Brunn.

Tone: Se mod Himlen.

147. Kjære Venner, Guds udvalgte, I, som Glæden smage saar; men dog længes efter mere, Ja det rette Sabbatsaar. Vent taalmodig, pris din Gud, Snart saa henter han sin Brud.

2. Hør, den milde Frelser kalder: Vaager! thi jeg kommer snart! Beder at I ikke falder, Men lad Lampen brænde klart! Hold kun ud saa skal I faa Ind med mig til Bryllup gaa.

3. Tænk paa Himlens Brudeskare Og paa Kronen, som de bær; De gik og i Nød og Fare, Mens de var paa Jorden her. Men ved Jesu Blod de vandt, Og i Døden Livet fandt.

4. Kristi Stridsmand, kjæmp i Haabet, Glæd dig til din Høitids-Dag, Da du hører Seiersraabet: Kommer, nu er vunden Sag. Søde Jesus, led os frem Til vi mødes i dit Hjem.

Tone: Jeg behøver dig, o Jesu.

148. Kristi Venner, kommer alle, Lad os gaa til Golgatha! Ydmygt vil vi der nedfalde For vor stor Jehovah, Vore Hænder vil vi folde, Slynge om han

Digitized by Google

Kors vor Arm, Jesu Fødder vil vi holde, Trykke dem til Bryst og Barm.

2. O, du søde Frelser milde, O, hvor veilig ser du ud! Rød og hvid som Rosenlilje Er min Brudgom og min Gud; O, hvor kan jeg nokſom prise Din den store Kjærlighed, Som du lod mod mig bevise Med din Død og blodig Sved!

3. Kysse vil jeg tusind Gange Dine Naglegab og Saar, Der jeg mon min Fred erlange, Der er Glæden, som jeg faar, Der er Trøst for bange Hjerte, Som bedrøvet gaar omkring, Der er Lægedom for Smerte Af den gamle Slanges Sting.

4. Gud ske Lov, nu er han knuset, Gud ske Lov, nu har han tabt, Gud ske Lov, han er i Gruset Ganske undertraadt og lagt, Gud ske Lov, vor Jesus kjæmped', Gud ske Lov, han Seier vandt, Gud ske Lov, min Nød er dæmpet, Gud ske Lov, hans Ord er sandt.

Pernille Bru.

149. Kjære Sjæl, som gik bort fra din Fader og Gud, Faderhjertet staar aabent for dig. Skjønt — foragtet Guds Kjærlighed trodset hans Bud, Faderhjertet staar aabent for dig. Udpaa Lysternes Vei du din Arv har tilsat, Fredens Lampe har sluknet i Synd's Nat; Men hvor gjerne du kan faa tilbage din Skat: Faderhjertet staar aabent for dig.

2. Kom just saadan du er med din Synd og din Skam; Faderhjertet staar aabent for dig. Er du træg, kold og haard — o, men træd endda frem, Faderhjer-

Digitized by Google

tet staar aabent for dig. Er du fattig og arm og ei ved noget Raad, Er din Klædning uren, ja, til sidste Traad Skynd dig hjemad, ja skynd dig, thi mærk, hvilken Raad': Faderhjertet staar aabent for dig.

3. Se, din Fader som fordum er endnu din Ven, Faderhjertet staar aabent for dig. Og han raaber hver Dag: „O, mit Barm, kom hjem!" Faderhjertet staar aabent for dig. Han forbarme sig vil og tilsige dig Trøst, Han vil trykke dig ømt til sit „hulde" Bryst, I sin Børn'flok han længes at høre din Røst: Faderhjertet staar aabent for dig.

4. Faderhuset er rigt — o, hvi hungrer jeg da? Faderhjertet staar aabent for mig. Jeg vil opstaa og hjem til min Fader nu gaa; Faderhjertet staar aabent for mig. Jeg vil sige til ham: „ O, min Gud og min Far, Imod dig og mod Himlen jeg synded har, Men jeg kommer og beder, du mig imodta'r." Faderhjertet staar aabent for mig. A. L. Skoog.

Tone: Ser I, ser I Tegnet, Venner?

150. Kjære Ven, du som besøger Drikkehuset glad, Og din Dom hver Dag forøger, Fly, o fly derfra!

Kor: Dine kjære sørger hjemme, De er angst for dig. O, du maa dem ei forglemme, Gjør dem lykkelig!

2. Husbond, se din Hustru græder, Hun er saa beklemt. Du ei mere hende glæder, Har du Løftet glemt?

Digitized by Google

3. Faber, dine Børn de lider, O, forsøm dem ei; Giv dem Lærdom, Brød og Klæder, Vis dem rette Vei.

4. Søn, Forældrene de haaber, Du vil vende om; Faber-, Moderhjertet raaber: Kom, min søn, o kom!

5. Kom forsager nu af Hjertet Al den stærke Drik! Da skal de, du før har smertet Blive lykkelig.

6. Kom, o kom, du kjære Sømand, Afholdsløftet giv, Helvedslystens fæle Koldbrand Ud af hjertet riv.

Elzholtz.

Tone: Til Østerland ville jag fara.

151. Kom til os, o himmelske Due, O, milde Guds Aand, kom herned! :,: Du Kjærligheds brændende Lue I Ordet om Jesus os led. :,:

2. Kom, sig os, at Fad'ren os elsker, Forklar du os Gaven, han gav, :,: Forkynd os, at Jesus han frelser, Og Synden han sænker i Hav. :,:

3. Paa Golgatha Blodet er rundet For os ned fra Korset ogsaa; :,: Forløsning ved Blodet er fundet, Derfor vi ei skulle forgaa. :,:

4. Det Ord i mit Hjerte indskrive Og sig til min fattige Sjæl, :,: At Jesus sit Liv vilde give Og gjorde, at alt nu er vel. :,:

E. A. S—gh.

Tone: Vor Gud han er saa fast en Borg.

152. Kom, Aand fra Evighedens Væld, Kom, Aand fra Himmerige, Kom, mæt hver naadehungrig Sjæl, Hver Synder Fred tilsige. Kom, trøst hver

Digitized by Google

bange Aand! Kom, løs hvert Syndebaand! Kom, Aand, med Fryd og Fred, Med Liv og Salighed; Kom, Aand, med Liv og Varme! E. Stouge.

Tone: O, du store Seierherre.

153. Kald dem ind, hver stakkels Synder; Lammets Nadver venter dem! Ak, i Verden er saa øde, Saligt i Guds Faderhjem, Sig, at Jesus paa dem venter, Sig, at han dem elsker end; Han vil glemme deres Synder, Give Liv og Fred igjen.

2. Kald dem ind, hver stakkels Synder, Lad dem ei derude gaa; Der er mørkt og ond i Verden, De kan Ly hos Jesus faa. Sig, han Syndere annammer, Sig, at han dem elsker end; Han vil rense dem i Blodet, Give Liv og Fred igjen.

3. Kald dem ind hver stakkels Synder, Jesus ynkes over dem; O, hvad Glæde gjennem Himlen, Vilde en blot komme hjem! Sig, at Jesu Favn er aaben, Sig, at han dem elsker end; Der er Rum ved Lammets Nadver, Kald, ja nød dem at gaa ind

M. Giverholt.

Tone: Vær nu glad og vel tilmode.

154. Kommer, hvo vil Visdom lære, Kommer hid i Hobetal! Rette, vise Folk at være Er den Del, der læres skal. Hver vil have Navn derfor, Faa kun finde Visdoms Spor, Og just de, som Visdom finde, Sees af andre an for Blinde.

2. Vise ere de, som kjende Deres Synd og Syndens Frugt, Se sin Daarskab og Elende, At forstan-

dens Lys blev slukt, Viljen til det gode død, Da sin Pagt med Gud de brød; Nu sin Daarskab de fortryde, Medens Bedrings Taarer flyde.

3. Vise ere de, som trænge Sig i Jesu Bunder ind, Sig ved ham i Troen hænge Med et fuldt hengivet Sind, Verdens Visdom kaste bort, Og hvad Verden agter stort, Rette alle deres Sinde Kun til Jesus ret at vinde.

4. Vise ere de, som bede Stedse om Guds Aand at faa, Og af ham sig lader lede Paa den rette Vei at gaa; Hvo af ham her føres ei, Vandrer paa den brede Vei, Skjønt han ved om Naadens Rige Mange store Ting at sige.

5. Vise ere de, sig speile I Guds Ord ved hvert et Trin At de ikke skulle feile I at skille Kraft fra Skin. Hvo vil den bedrage let, Som vil følge Ordet ret? Ordet sviger ingenlunde, Staar, naar alting gaar til Grunde.

6. Vise ere de, som haste Bort fra det, man her kan se, Som forbande og forkaste Det, som føder evig Ve, Som i Verden elske ei Rigdom, Ære, Lysters Vei, Agte det for Daarskabs Sager, Hvormed Folk sig selv kun plager.

7. Vise ere de, ei skamme Sig ved Jesu Haan og Spot, Gladere hans Kors annamme End det bedste Herre-Slot. Kristi Kors har Herremagt, Lyser med en Himmelpragt; Hvo til Visdom sig vil skynde, Skal ved Kristi Kors begynde.

Digitized by Google

8. Gud, hvis Visdom ei indspændes I al Verdens snævre Egn, Lad dog klarlig hos mig kjendes Disse Visdoms rette Tegn, At jeg ser mit mørke Sind, Finder til min Jesum ind, Om din Aands Oplysning skriger Og fra Ordet aldrig viger!

9. Giv mig at jeg Verden sælger, Kalder dig min bedste Skat, Kristi Kors og Spot udvælger, Ser til Himlen Dag og Nat! Fader, hør mig! hør, Guds Søn! Hør, o Helligaand, min Bøn, At jeg dog maa her paa Jorden Findes i de vises Orden.

Freylinghausen.

Tone: Gud Helligaand i Tro os lær.

155. Kom, Søskende i Gud saa kjær, Lad os en Lovsang sjunge Om Jesus, mens vi samlet er, De gamle med de unge; Ja, takke ham, som det sig bør, For alt det gode, han os gjør, Af Miskundhed og Naade.

2. Ak, skulde ei en Takkesang Ifra vort Hjerte lyde Til ham, som lod os Gang paa Gang Om Ordets Brød os fryde; Og fandt vi ei, at Jesus var Tilstede blandt de tomme Kar Sin Naade at meddele!

3. Hav Tak, o Gud! for hver en Gang, Du lod os sammen være, At friskes op ved Bøn og Sang; Ja tusind Tak og Ære For hver en Læskedrik du gav! Naar vi paa Klippen slog med Stav; Du selv os dertil lærte.

4. Lov, Pris og Tak, o Frelser kjær For al di store Naade! Forglem ei hans Velgjerninger, Mi

Digitized by Google

Sjæl, i nogen Maade; Thi Synderskylden strøg han ud; Jeg er hans elskelige Brud, Hans Navn vær evig lovet! Karen Heggtveit, f. 1844, d. 88.

156. Kom hid du tørstig Sjæl Og drik af Livets Vand, :,: Du længe nok har drukket der, Hvor Tørsten ei slukkes kan! :,:

Kor: Kom nu til Kilden, Kom nu til Kilden god! Kom nu og drik af Livets Flod; Saa faar du Kraft og Mod.

2. Saa mangen Vandringsmand Har drukket af den før, :,:Men salig Tanke for min Aand, Den Kilde blir aldrig tør. :,:

3. Blot drik igjen, min Sjæl, Jo større Kraft du faar :,: At svinge Aandens skarpe Sværd, Naar du i Striden gaar. :,:

4. Naar saa din Strid er endt Og Kampen kjæmpet ud, :,: Skal du faa drikke Livets Vand I Paradis hos din Gud! :,: T. B. Barratt.

Tone: Det er saa yndigt at følges ad.

157. Kom, Brødre fremad, i Jesu Navn Vi lette Anker og Seil vi heise. Det er dog ret en velsignet Havn, Der staar som Maal for vor store Reise! Fra Verdens Vrede :,: Til Himlens Glæde, Til Æresæde Dib seile vi. :,:

2. Og se, med os er den Herre Gud! En bedre Lods kan dog ikke findes, Hvert Stormvejr lægger sig paa hans Bud, Og Havet tæmmes og Bølgen bindes. Han Havn os viser, :,: Hans Navn vi priser, Thi ei forliser Vort lille Skib. :,:

Digitized by Google

3. Til Verden har vi nu sagt Farvel, Og hvad der bagved os er, vi glemmer. Se fremad Broder, se opad Sjæl, At intet jordisk din Reise hemmer. Længt ei tilbage, :,: Hold op med Klage, Frygt ei, du svage — Med os er Gud! :,:

4. Kanhænde Reisen blir tung og lang, Kanhænde ogsaa vi fort er fremme. Men tænk dog, Ven, hvilken Jubelsang Os møde skal naar vi først er hjemme. Da brydes Stængsel, :,: Da glemmes Trængsel, Da stilles Længsel Hos Faber vor. :,:

5. Ja Faber vor i dit Himmelhjem, Du ser, hvorlunde paa Jord vi lide. O, værn i Naade om alle dem, Der vil for Himlen og Hjemmet stride. Fra Synd og Fare, :,: Du os bevare, Du os forsvare For Jesu Skyld. :,: G. Aagaard, f. 1853.

158. Kom, Synder, til Jesus og Naade modtag; En fri og fuld Frelse dig bydes idag. Vaagn op af din Slummer, o flyh fra din Nød; Thi ellers det bli'r jo din evige Død.

Kor: Nu skal Løven af Juda hver Lænke afbryde, Saa vi os i Herren kan storligen fryde. Guds Naade vi eier, den alting opveier Og giver os Seier igjen og igjen!

2. Skjønt Synden og Satan vil hindre dit Komme, Til Naaden og Tiden for evigt er omme; Bed Herren om Naade, og Lænken skal briste; Blot tro paa din Frelser og alting er vel.

3. Igaar og idag er jo Kristus den samme, O

Digitized by Google

Syndere vil han saa gjerne annamme; Thi han har os frelst ved sit Liv og sin Død. O, fly kun til ham fra den kommende Nød!

4. Gud Fader, Gud Søn og Gud Helligaand være Til evige Tider Lov, Pris, Tak og Ære! Han naadig, langmodig, barmhjertig og god Os alle gjenløste ved Frelserens Blod!

5. Ved Korset at ære paa Vandringen frem Vi snarlig med Glæde skal naa til vort Hjem; Og da hos vor Jesus vi altid skal være, Og synge og spille den himmelske Sang.

6. Snart kommer vor Jesus, Basunen skal lyde, O, tænk, hvor de frelste i Jubel udbryde: Halleluja! Amen! Velkommen! Velkommen! Seier for evigt! Pirs være Guds Lam! Thomas Brecken.

Tone: Klemte Hjerte.

159. Kom, du Naadens rige Kilde, Til din Lov mit Hjerte stem! Dine Naadestrømme milde, Høit jeg vil lovsynge dem. Lær mig nogen liflig Vise, Nogen himmelsk Melodi, At jeg kan din Godhed prise, Som fra Dom har kjøbt mig fri.

2. Her vil jeg mit Ebenezer Reise, thi du hjalp mig hid. Det mod Hjemmet hist skal kneise, Du mig hjælper ogsaa did. Da jeg bort fra dig mig vendte, Du mig søgte, Hyrde god; Da min Sjæl af Synden brændte, Du mig frelste ved dit Blod.

3. Ak, hvor meget jeg din Naade Har at takke for hver Dag; Den bevarer fra al Vaade, Herre, efter

Digitized by Google

dit Behag. Dog er jeg mod dig ulydig, Synder tit mod dine Bud; Tag mig, Herre! gjør mig lydig Og bered mig til din Brud!

4. O, min Frelser, alt jeg skylder Dig, som gjorde alt for mig; Hjælp at gjerne jeg opfylder Alt, som kan behage dig! Lad mig aldrig fra dig vige; Hold mig fast paa Livets Vei! Gjør mig stikket for dit Rige; Tag din Bolig udi mig! R. Robinson.

160. Kom, lad os nu forenes her Med Englene hos Gud, Samt tusind, tusind frelste der, Som evig sjunge ud:

Kor: Pris og Ære ske Guds Lam, Som led Døden paa Golgatha; Halleluja! Halleluja! Halleluja! Amen.

2. Vort Offerlam al Ære ske, Og Magt og Herlighed, Paa Jorden og i Himlene, I Tid og Evighed.

3. Se, det lod slagte sig for os, Og gyde ud sit Blod, At den, som tror, ei skal forgaa — O, tænk, hvor Gud er god!

4. Kom, Venner, hører alle I, som er saa syndefuld: Nu kan enhver bli Byrden fri, For Jesu Kristi Skyld.

5. Maa Jord og Hav og Himlene Forenes paa en Gang, At prise Herren Jehovah Og synge Lammets Sang. E. Palmqvist.

Digitized by Google

Tone: Kom, o kom, du Aand.

161. Kom, o Jesu til vort Møde Og velsign dit eget Ord! Lad den sultne finde Føde Ved dit rige Naadebord! Lad hver tørstig Drikke faa Udaf Livets klare Aa!

2. Lad den bange Trøsten finde! Lad den svage styrkes til! Lad den stumme Mælet vinde! Varm den frosne ved din Ild! Sig til dem, paa Veien er: Maalet er jo ganske nær!

3. Men for alt, o Jesu kjære! Væk dog dem, som sove her! Ak, blandt dem, som her mon være, Flere Dødens Mærke bær! Væk dem, Herre, væk dem snart, Længe har du Træet spart!

4. Herre Jesus, lad det lykkes, Frels en Sjæl i denne Stund, Lad den ud af Ilden rykkes Ved din Naade og Miskund! Lad dit Ord dybt trænge ind I det trygge, blinde Sind!

5. Amen, Jesus, hør nu Raabet, Som opstiger, o bønhør! Nei, vi slipper ikke Haabet, Hjulpet har du altid før. Send din Aand med Styrke ned! Hør os for din Kjærlighed! M. Giverholt.

162. Kristus er opstanden, fryd dig nu, min Sjæl! Kristus er opstanden, nu er alting vel, Døden overvunden; den har ingen Magt; Knust er Slangens Hoved, Saa har Herren sagt.

K o r. Syng da, Himmelarving: Krist opstanden er, Han er nu vor Bröder, Gud vor Fader kjær. Kristus er opstanden! Saa er Hilsningen. Jesus blev korsfæstet Men stod op igjen.

Digitized by Google

2. Skynd dig nu, Marie, Skynd dig nu afsted! Hilsen bring fra Jesus, Som paa Korset led, Jesus er opstanden, Som han før har sagt, Døden overvunden, Den har ingen Magt!

3. Gak til mine Brødre, Sig dem at jeg gaar Hjem til den, mig sendte, Hjem til Fader vor, Min og Eders Fader, Min og Eders Gud, Hvilken liflig Hilsen, Hvilket saligt Bud.

4. Hils da særskilt Petrus, Som fornegted mig, Der han gaar bedrøvet: Jesus elsker dig! Sig: Jeg er opstanden, Skynd dig, skynd dig, fort! Sig, at jeg forlader Alt hvad Petrus gjort.

5. Siden træder Jesus Selv blandt dem saa nær: Fred med Eder være, Alt tilgivet er. Se paa disse Bunder, Se jeg lever end, Og I skulle leve — Tænk, en saadan Ven!

6. Nu maa jeg vel juble Paa mit Paaskekvad; Alle mine Dage Være hjerteglad. Paaskelammet Jesus Er min Salighed; Ære Halleluja! Pris i Evighed!

Tone: Der er Liv i at se.

163. Lad os synge om Jesus, Hans Død og hans Blod, Han har løst os af Lænker og Baand; Lad os synge om ham, Han er kjærlig og god — O, hvad Fryd for den frigjorte Aand!

Kor: Syng, syng, syng om ham! Lad os synge om Jesus, Hans Død og hans Blod! Han har løst os af Lænker og Baand.

Digitized by Google

2. Lad os synge om Jesus, Hans Blod og hans Saar! Han tilkjæmped os Glæde og Fred; Lad os synge om ham, Hvor i Verden vi gaar; Thi for mig og for dig han jo led.

3. Lad os synge om Jesus, Hans frelsende Magt! Lad os synge om hvad han har gjort. Lad os synge om ham, Som har alting fuldbragt, Det paa Jord og i Himlen er stort. Lars Brænden.

Tone: Hin Time i Getsemane.

164. Lad Stormen gaa, Lad Bølgen slaa; Naar, Herre, du er med, Imod mit Hjem Det bærer frem, Det jeg saa vist dog ved.

2. Og synes du I Stormens Gru, Naar jeg af Raab er træt, Som døv du er, — Din Stund er nær Som paa Genesareth.

3. Du vaagner brat — Og vildest Nat blir stille, klar og mild; Du byder kun, Og samme Stund Selv Havet stilne vil!

4. Og stille frem Imod mit Hjem Det gaar mod Paradis; For stille Hav, For Storm, du gav, Dig være Tak og Pris! Johan Halmrast.

Tone: Jesu din søde Forening.

165. Lad os vort Møde i Himlen bestemme Mulig paa Jorden vi samles ei mer; Men hvor langt bedre at mødes derhjemme, Der hvor vor Jesum paa Tronen vi ser; Der vi da skulle som Herrens forløste, Evigt beundre hans Kjærligheds Raad, Der skal vi

Digitized by Google

evig med Frydesang høste, Hvad her vi saa'de med Sukke og Graad.

2. Mødet i Himlen, o herlige Tanke! Maatte den dybt ind i Hjertet os gaa, At ikke Sindet nu skulde ombanke, Der, hvor ei Aanden sin Næring kan faa! Hvo, som har Sager, der staa uafgjorte, Skik dem tilrette, o gjør det med Flid! Prøv alt som indenfor Himmelens Porte! Hastig til Ende er denne vor Tid.

P. Sørensen.

166. Livet forsvinder i Hast som en Drøm, Aar efter Aar ile bort, Livet henrinder lig brusende Strøm, Skyndsomt det iler saa fort. :,:

2. Dage, som gik, kommer aldrig igjen; Saa lyder Vekslingens Bud; Dog blir ei glemt, hvad vi gjøre paa dem; Nei, det staar tegnet hos Gud. :,:

3. Fødes og lede og dø saa tilslut, Det er vort jordiske Liv. Ak, o hvor snart kjæmpes Livskampen ud, Kort er vor Vandring og Strid. :,:

4. Børn rykkes bort fra Forældre og Leg, Ynglingen ligger der død; Jomfruen hviler paa Baaren saa bleg, Nys var hun blomstrende rød. :,:

5. Fader og Moder forlader de smaa Paa denne Evighedsfærd. Dødsenglen kalder, og de maa da gaa Ind i den evige Verd'. :,:

6. Huft da, o Sjæl, Naadetiden den flyr, Livet saa hastig gaar om: Søg at benytte nu Tiden saa dyr, Tænk paa Guds retvise Dom! :,:

Digitized by Google

167. Lever du det nye Livet Udi Jesu Kristi Tro? Er dit Navn i Himlen skrevet, Skal du i Guds Rige bo? O, jeg spørger dig endnu: Lever du?

2. Lever du til Herrens Ære, I hans Naade, i hans Fred? Vil du helst i Himlen være, Eier du hans Kjærlighed? O, jeg spørger dig endnu: Lever du?

3. Lever du til Herrens Ære? Fandt du Livet i hans Død? Har du fattet Naadens Lære? Er du frelst fra Synd og Nød? O, jeg spørger dig endnu: Lever du?

4. Lever du endnu kanhænde Syndens bitre, tomme Liv? Tænker ei paa Tidens Ende, men kun Verdens Tidsfordriv. O, jeg spørger dig endnu: Lever du?

5. Der er Liv idag at finde, Naadens Døre aabne staa; endnu kan du Kronen vinde, Blot du vil til Jesum gaa! O, saa spørger jeg dig nu: Lever du?

6. Bed at Jesus selv maa tænde Aandens nye Liv i dig, Saa det Syndens Liv faar Ende, Som kun føder Død af sig. Spørg dig selv, forglem det ei: Lever jeg?

7. Jesus, Jesus, han vil være Selv din Salighed, dit alt; I sit Ord vil han dig lære: Alt er fuldbragt — alt betalt. Sig til Jesus: bliv, ak bliv Selv mit Liv!

8. Lever jeg til Herrens Ære? Er Gudfrygtighed min Pryd? Faar hans Aand mig daglig lære? Er hans Ord min største Fryd? Herre Jesus, kom og bliv Selv mit Liv!

Lina Sandell.

Digitized by Google

Tone: Smertens Stunder ile.

168. Livets Kilde fløde Ifra Himlen ned, Da vor Jesus bløde Og paa Korset led.

2. Deiligt Strømmen flyder, Lægende og god; Alle den tilbyder Vand i Overflod.

3. Skriften saa skal lyde: Den er aaben, fri, Hvem kan mig forbyde Bade derudi.

4. I den Kilde renes Hver en Synderæl; Ingen kan formenes Der at to sin Sjæl.

5. Livet kan den give Og en salig Fred, Svage den opliver, Kraft den gir i Strid.

6. Naar mit Hjerte græder Under Sorgen tung, Flyr jeg did og atter Kjender jeg mig ung.

7. Den mig helt berører, Her er alt saa vel; Ved den Kildes Sluser Sover jeg hver Kvæld.

8. Morgen, naar jeg vaagner, Læfter jeg mig her; Aldrig kan jeg fattes Fryd og Glæde der.

9. Maa jeg altid ære Denne Livsens Flod, Og for evigt være Frelst ved Kilden god. C. A. S.

Tone: Stille nu.

169. Lov og Pris! Atter en har seiret Og sit Indtog feiret I Paradis, Herre Gud, for Glæde: Gjennem Himlens Port faa træde :,: Med Lov og Pris. :,:

2. Hvil i Fred! Hvil i Modrens Arme, Lad saa Verden larme Paa Gravens Bred! Du har seirrig kjæmpet — Nu er fiend'larmen dæmpet, :,: O, hvil i Fred! :,:

Digitized by Google

3. Store Dag, Naar du op skal stande Med din Krans om Pande Og bunden Sag! Tænk med Fryd at fare Hjem med Zions Brudeskare! :,: O, store Dag! :,:

4. Herre Gud! Ak, nu staar tilbage Midt i Kampens Dage Din bange Brud. Herre, hjælp i Nøden, Giv os Seiershaab i Døden, :,: O, milde Gud! :,:

Hans Utbys.

Tone: Skal Jesus Korset bære kun?

170. Lov, Pris og Ære være Gud, Som gav sin Søn herned, At løse os af Fængslet ud Og bringe Jorden Fred.

2. At han blev Gud og Menneske I en, kun en Person, Og døde saa paa Korsets Træ, Det er vor Frelses Grund.

3. Min Synd er stor og ganske svar, Jeg er fortabet slet: Men Jesus hele Byrden bar, Nu Naade gaar for Ret.

4. Nu tør jeg fly til Jesum hen Og toes i hans Blod; Thi han er Synbres hulde Ven Og støder ingen ud.

5. I ham retfærdig, ren og prud, Med Ring og nye Sko, Gaar jeg som Jesu Kristi Brud Til Salems evig' Ro.

6. Naar Trængsels Vande om mig slaa, Og Striden bliver heb, Da længes jeg helst hjem at gaa Til Jesum hen i Fred.

7. Ak salig, salig, salig den, Kom alt er naaet

frem, Vel frem til Gud i Himmelen, — Guds Børns det rette Hjem.

8. Snart skal vi der blandt frelstes Hær Staa i den hvide Dragt, Og aldrig, aldrig skilles mer — Op Brødre, op paa Vagt! Lars Oftedal.

Tone: O, tænk naar engang.

171. Lov, Pris og Ære tusindfold Ske Gud i Himmerig, Som er for sine Børn et Skjold :,: Og redder underlig. :,:

2. Han siger: Kald paa mig i Nød, Saa vil jeg udfri dig Og frelse dig fra Fald og Stød, :,: Og du skal prise mig. :,:

3. Ja, prøvet er hans Trofasthed, Han har saa mangen Gang Vendt Sorgens Graad og Bitterhed :,: Til Tak og Frydesang. :,:

4. Hver Bøn i Jesu Navn opsendt Med Tro og fast Tillid, Er visselig tilbage vendt :,: Med Hjælp i rette Tid. :,:

5. Om kun paa Herrens Ord du tror, Du staar som Klippen fast, Og reddes skal ved dette Ord, :,: :,: Om Jord og Himmel brast. :,:

172. Lover Gud med Frydesang ubi hans Helligdom! Lover Gud for hver en Sjæl til ham sig vender om!

Kor: Lover Herren alt hvad Aande har! Giv nu Gud din Lovsang ren og klar; Thi hans Kjærlighed er aabenbar, Syng hans Pris, Halleluja!

Digitized by Google

2. Lover for hans Gjerninger, Guds store Herlighed; Lover med en værdig Sang, Guds høie Majestæt.

3. Lover ham med Basunklang, Citars og Harpers Lyd, Lover ham med Jubelsang, Ja, lover Gud med Fryd!

4. Lover ham med Strengespil, med Fløite og med Dans, Lover Herren hvo som vil Faa Himlens Brudekrans!

5. Lover ham med Cymblers Klang, Bellydende og klar, Alt lovsynge Jehovah! Ja, alt hvad Aande har! Pſ. 149. 150.

Tone: Hvo ikkun lader Herren raade.

173. Luk op, o Menneske, dit Øie! Betragt al Verdens Usselhed! Hvad har du her for al din Møie, Mens du i Synd dig graver ned? Her fældes alt som Græs og Høe; Snart vil det lyde: „Du skal dø!"

2. Du nøgen er til Verden kommen, Du nøgen maa igjen afsted. Du dør — derefter følger Dommen, Hvad har du saa at tage med? Ei Selvretfærdighed bestaar Naar ind for Dommeren du gaar.

3. Hvad du kan samle her i Tiden Af denne Verdens usle Ting, Det gjør din Lykke ikkun liden, Snart andre sprede det omkring. Du dør og Verden tager sit; Hvad har du saa igjen som dit?

4. Du dør, for Dommeren du stedes, Men hvor er Bryllupsklædningen? Tænk om Du ei i denne klædes, Da er du ei Vorherres Ven, Da bliver du paa Herrens Bud I yderst Mørke kastet ud.

5. Ak aabne dog det lukte Øie, Betragt din Synd=
bejammers Stand Med Aandsfortærelse og Møie Du
samler kun paa Flyvesand. O, riv dig løs fra Jor=
dens Muld, Søg Skatte dyrere end Guld!

6. O, stans et lidet, før du løber Ind i en evig
Pines Ild! Om du beleilig Tid ei kjøber, Men løber
fort i Synden vild, Saa bliver Enden evig Ve, Det
skal du snarlig faa at se.

7. O, stans et lidet — Jesus kommer, At byde
dig sin Naade til; Før du skal møde ham som Dom=
mer Han dig saa gjerne frelse vil. O, stans i Synde=
løbet — fly Til Jesu aabne Bunders Ly!

8. O, giv ham nu dit hele Hjerte, Deri du aldri=
gen gjør feil! O, lad din Synd dig gjøre Smerte, O,
se dig ret i Lovens Speil! Saa tænker jeg du nok
faar Lov At føle hvad du har Behov!

9. Ak, maatte du den Perle finde, Som alle Skatte
overgaar, Dit Hjerte kun til Jesum binde, I Kjærlig=
hed, som alt formaar! O, da, hvor var du lykkelig
Som Arving til Guds Himmerig! P. Sørensen.

174. Lyt, min Sjæl, thi Jesu Røst Taler, om end
stilt og Tyst; Dette Spørgsmaal gjør han dig: „El=
sker du, o Synder, mig?"

2. Jeg dit Fængsel aabnet har, Lægt dig, da du
saaret var, Søgt dig, dengang vild du for, Spredt
dit Mørke ved mit Ord.

3. Du skal se min Salighed, Om du mig vil kjen=
des ved, Sted jeg har beredt for dig — Elsker du, o
Synder, mig?

Digitized by Google

Tone: Den store Læge nu er nær.

175. Min Ven, hvorledes staar det til? Har du det godt med Jesus? Han dig saa gjerne hjælpe vil, Den Himmelvennen Jesus! Om du din Fred med ham har mist, Trofast er dog den Herre Kristi; Han forlader al din Brist, Den kjære Herre Jesus.

2. Kom kun tilbage, kjære Ven, Vor Jesus er den samme. Han støder ingen bort igjen, Som hen til ham vil komme. Skynd dig til ham med din Synd saa stor, Han har det evige Livets Ord. Jesus elsker dig, min Bror, Han beder dig at komme.

Thomas Brecken.

176. Men hvorfor nu græde, jeg har jo en Ven, Som bær paa sit Hjerte min Nød; Den Vennen er Jesus, han elsker mig end, Han elsker i Liv og i Død!

2. Han selv mig udvalgte, saa syndig jeg var, Mig renfede udi sit Blod, Og Naaden alene bevaret mig har Ved Livskildens sprudlende Flod.

3. Han gaar ved min Side og hjælper mig frem Herefter, som indtil idag; Og jeg skal faa Riget, det er jo bestemt; Thi saa er min Faders Behag.

4. Jeg frygter ei mere for Helvedes Magt, Min Klippe er Israels Gud. Han skal mig bevare, thi saa har han sagt, Han kan ei forglemme sin Brud.

5. Saa reiser jeg trygt til det herlige Land, Skjønt Bølgerne skyhøie gaa; Om Frelseren sover i Skibet iblandt, Han er jo i Skibet endda.

R. Frykman.

Digitized by Google

177. Min Fremtids Dag er lys og lang. Den rækker bortom Tidens Tvang, Der Gud og Lammet selv jeg ser, Og ingen Nød skal være mer.

2. En uforgjænglig Arv jeg har, I Himlen er den i Forvar. Og under Prøvetiden her, Jeg faar af Gud hvad nyttigt er.

3. Pris være Gud, som gjør det saa! Nu slipper jeg at ængst'lig gaa. For mig han ene sørge vil, Og da bør jeg ei hjælpe til.

4. Saa har jeg Fred ubi min Sjæl, Og synger glad: nu alt er vel. Jeg vandrer trygt ved Fad'rens Haand, Han leder mig til Livets Land.

5. Men Herre Jesus, lær du mig, At leve mere helt for dig Den korte Tid jeg har igjen Paa Vandringen til Himmelen! N. Frykman.

Tone: Aftensolen smiler.

178. Mine Tanker drage, Herre, op til dig; Fra din Naadetrone tale nu til mig.

2. Vederkvæg mit Hjerte ved din Hyrderøst, Lad en Stund mig hvile stille ved dit Bryst.

3. Som en jaget Due iler til sit Bo, Jeg fra Stridens Tummel længes efter Ro.

4. Styrk mig, du min Konge, du min min Frelses Gud, Fader, Abba Fader, hør din kjøbte Brud!

5. Lad mig stille hvile i din aabne Favn; Thi ved dine Løfter sætter jeg mit Navn.

6. Jeg i Troen møder dig, al Naadens Gud Hjælp du mig at lyde alle dine Bud!

Digitized by Google

Tone: Hvor deiligt det er at møde. . .

179. Mit Haab er engang at komme Til Herren i Himmelen op At samles med alle fromme I Lyset paa Zions Top; Mit Haab er engang at komme Til Herren i Fryd og Fred, Naar Tro og Haab er omme, Men Kjærlighed varer ved.

2. Mit Haab er engang at havne Og række til Himmelens Slot, Hvor Sjælen intet skal savne, Men have det evig godt; Hvor jeg for evig skal være Saa ren, saa skjøn og saa god Og evig udsjunge hans Ære, Som kjøbte mig med sit Blod.

3. O, Herre min Gud, du mig give Bestandighed i mit Haab! Lad intet i Verden mig rive Fra Naaden jeg fik i min Daab! Lad Troen i Vekst saa tiltage Og blive ret sund og sterk, Indtil jeg af Verden skal drage, — Da krone du Naadens Verk. Chr. Astrup.

Tone: Vort Land, vort Land.

180. Mit Hjem, mit Hjem, mit rette Hjem, Det er bag Himlens blaa; Der skal jeg engang skue dem, Som Veien have fundet frem, Som tvættet for hans Trone staa Med hvide Kjortler paa.

2. Mit Hjem, mit Hjem er ikke her, — Det er Jerusalem. — Jeg fuld af Længsel bidhen ser, Jeg ved, at der er Rum for fler. Forud jeg iler til mit Hjem, — Det ny Jerusalem.

3. Se, Hjemmet vinker mig afsted, Og trygt jeg føres bid, Mig kvæger saligt Herrens Fred, Hans Naade

Digitized by Google

og hans Kjærlighed; Min Styrmand ved i rette Tid At føre ud fra Strid.

4. O Hjem, o Hjem! o naar engang Jeg lander ved din Kyst, Jeg mødes med den nye Sang, Og fri for Verdens Tryk og Tvang Jeg sjunge kan da ved dit Bryst Om Himlens Fryd og Lyst.

Egen Melodi.

181. Mit Valg er gjort, o Frelser kjær! Du er nu min, og din jeg er; Nu er jeg frelst fra Synd og Død, Og hviler glad ubi dit Skjød!

Kor: Salig Dag, salig Dag! Da Gud min Synd her toed af. Han vaage, bede, lærte mig, Saa jeg kan leve lykkelig; Salig Dag, salig Dag! Da Gud min Synd her toed' af.

2. Du kaldte mig, o Jesu sød, Jeg hørte, og dit Ord adløb; Din Salighed er bleven min, Men Æren den skal være din.

3. O, hvilken en Forandring stor I Sjæl og Hjerte jeg erfor, Da jeg i Tro ved Korsets Fod Min Frelse fandt i Jesu Blod.

4. O, Jesus, du, som alting ser, Hjælp mig, at jeg ei synder mer; Mit Hjerte, som tilforn var delt, Jeg ofrer, Jesus, til dig helt.

5. Jeg Løftet nu fornye vil, O, Jesus, giv mig Naade til, At jeg paa Livets Vei saa trang Maa ære dig i Bøn og Sang.

Digitized by Google

Tone: Skal vi mødes hist ved Floden.

182. Naar jeg synger lidt om Himlen, Bliver jeg saa hjerteglad; Da jeg tænker paa den Vrimlen Som alt pranger i Guds Stad. O, saa glad, o, saa glad; Hjertet sig mod Himlen hæver. O, saa glad; dog Hjertet bæver, Tænker: Mon jeg naar den Stad?

2. Dog jeg haaber nok at vinde, Faa en herlig Naadeløn; Satan kan mig ikke binde, Jeg er fri ubi Guds Søn. O, saa glad, o, saa glad, Satan kan mig ikke binde. O, saa glad, nu kan jeg vinde Frem til Zions nye Stad.

3. O, hvor vil mit arme Hjerte Blive endnu mere glad, Naar det fri for Sorg og Smerte, Jubler i den nye Stad. Tænk engang, Tænk engang, Jeg skal staa for Lammets Trone Og modtage Livsens Krone; Syngende den nye Sang.

4. Jesu Venner jeg skal møde Der paa Himlens nye Jord; Alle, som i Herren døde Skal jeg se ved Himlens Bord. Hvilken Stund, hvilken Stund, Naar vi der vor Ven skal møde, Han, som led for os og døde Møder os paa Himmelgrund.

5. Kom, gaa med, om du kan høre Frelsens Bud fra Naadens Gud; Hver og en sig færdig gjøre Og staa smykket som en Brud. Snart, ja snart, Snart, ja snart, kommer Brudgommen og henter Hjem sin Brud, som paa ham venter. Herren Jesus kommer snart!

T. Dahle.

Digitized by Google

183. Naar Vandringen i Verden synes tung, Og Sorgens Mørke dig omringer, Gjør da som Fuglen udi Buret: sjung; Thi Sangen giver Sjælen Vinger. Og vil du lære Dit Kors at bære, Saa løft dit Hjerte af Gruset :,: Og lad din Vise Hans Godhed prise, Som herligt førte dig til Lyset. :,:

2. Og synes Tiden stundom være lang, Ja, endog ofte overflødig, Saa fyld din Dag, dit Liv, med Bøn og Sang, Og du vil faa hver Time nødig, At Herren love For Livets Gave, Du faar den jo til en Prøve For Troen, Haabet I Vandringsløbet Gud vil tilgode dig øve.

3. Vær derfor glad for hver en Dag, som gaar, Den bær dig nærmere til Freden, Tør bort af Øiet hver en Sorgens Taar Og tak din Gud for Naadetiden. Vel mange Gange Med Brist og Anger Dig dine Synder belaster; Men i hans Arme, Som sig forbarmer, Du har jo Lov dig at kaste.

4. Og naar din Vandringstid tilende er, Og du med Fryd faar Jesus møde, Hvor uudsigelig blir Glæden der, Han vil dig aldrig fra sig støde. Der faar du sjunge Med Engletunge Blandt Serafimer deres Sange. Der ingen Taare, Der intet saare, Og ingen Brist, ingen Anger.

Tone: Min Sjæl, min Sjæl, lov.

184. Naar træt af Dagens Møie Jeg længes efter Fred og Ro, O, Fader i det Høie Du vilde naadig hos mig bo, Til dig jeg Tilflugt tager, Du hjalp saa man

Digitized by Google

gen Gang Med Raad i alle Sager, Paa Veien tung og trang. Lyt derfor til min Klage I denne Aftenstund, Og lad min Sjæl faa smage Et Ord udaf din Mund.

Karen Heggtveit, f. 1844, d. 83.

Tone: Nærmere, Gud, til dig.

185. Nu er min Trældom endt, Jesus er min! Sorgen til Glæde vendt, Jesus er min! Jeg længe ei forstod Ret agte Jesu Blod, Skjønt Sagen den var god, Nu er han min!

2. Jeg nu forstaar Guds Raad, Jesus er min! Vi frelses blot af Naad', Jesus er min! I ham jeg nu har Fred Midt under Kamp og Strid Min korte Prøvetid; Jesus er min!

3. Farvel da al min Nød, Jesus er min! Velkommen dær, o Død, Jesus er min! Snart bor jeg i Guds Stad, Naade i største Grad! Jeg er saa glad, saa glad, Jesus er min!

4. Synd, Lov, Farvel nu tag, Jesus er min! Velkommen Dommedag, Jesus er min! Velkommen Evighed, Nu har jeg Sikkerhed, Om evig Salighed, Jesus er min!

5. Her og i Himmelen, Jesus er min! Han er en trofast Ven, Jesus er min! Han er min Salighed, Nu og i Evighed; Det gir en saadan Fred, Jesus er min!

C. W.

Tone: G. H. 305.

186. Nu kan jeg se det skjønne Land, Hvor Hjertet sættes ret i Brand, Hvor jeg fra alt blir løst og fri, Saa Synd og Mørke er forbi.

Digitized by Google

Kor: O skjønne Land, Du søde Land! Der paa den andre Jordans Strand, Jeg skue kan det Kanaan, Som er mit rette Fædreland. Der evig fro, jeg snart skal bo, Hvor ei forstyrres kan min Ro.

2. Her Jesus ved min Side gaar, Og mangt et venligt Ord jeg faar, Jeg føler nu, han har mig kjær, At jeg paa Himlens Grændser er.

3. Jeg kjender nu en liflig Bris, En yndig Duft fra Paradis. Der er et evigt Blomsterland. Der flyder altid Livets Vand.

4. Serafer ser jeg gaa forbi, Jeg hører Himlens Melodi Fra det hvidklædte Sangerkor, Som der i Himmelglæden bor.

Tone: For Himmelens Trone staar.

187. Nu vil jeg dig spørge, o Menneskebror, Som vandrer saa sorgløs og sikker paa Jord, Som lever i Synden og glemmer din Gud, Foragter hans Naade, forkaster hans Bud: Hvor skal du vel havne, naar Livet er endt, Og Tiden er omme, dig Døden blir sendt?

2. Idag er du sikker, du spøger og ler, Du lukker dit Øre, naar Jesus dig ber, At komme og tage hans Naade imod Og lade dig rense og to i hans Blod; Hans Stemme i Hjertet, den dysser du ned Og raaber med Verden: Vi have jo Fred!

3. Her er ingen Fare, saa lyder det nu, Vi ville os glæde med Hjerte og Hu, I Synden og Verden; der kommer nok Tid, Da vi os kan vende til Frelseren

blid; Naar jeg bliver gammel, beleilig det er, Omvende mig gjør jeg, naar Døden er nær.

4. O, Daare! O, stakkels forblindede Ven, Dig Satan jo drager til Helvede hen; Han narrer og lokker og lyver for dig. Det skal du erfare, om du ei tror mig. Naar Tiden er omme, som før du har hørt, Du bliver ned til ham i Afgrunden ført. B. G. Sand.

Tone: Strømme af Naade.

188. Nu er behag'lige Tiden, Naadens og Saligheds Dag. Herren sin Frelse forkynder Synderе af alle Slag'.

Kor: O, maa vi kjende denne Besøgelses Tid! Herren os Naade tilbyder, Er imod Synderе blid.

2. Nu er behag'lige Tiden, Herren besøger vor Jord. Synderе sig nu omvende — Gjennem Guds kraftige Ord.

3. Synder, juſt nu kan du komme, Jesus dig frelser idag. Tiden vil snart være omme. Skynd dig, Guds Naade modtag! C. A. Skogsbergh.

Tone: O, Sjæl, som har kjendt.

189. Nu er vi forsamlet, hvo ved, om vi mer Skal samles paa Jord med hverandre; Her har vi ei heller vort Blivendested, Vi alle til Evighed vandre; Gud, giv os den Naade, at naar vi skal gaa Fra Verden, vi hisset den Glæde kan naa Som Jesus os alle forjente!

2. Den Glæde, som Gud har for sine bereb, For em, som ham elske og lyde, Langt overgaar alt, vi

Digitized by Google

kan tænke og ved Af Glæde, som her os kan fryde. O, Brødre og Søstre, som Jesus har kjær! O, vaager og beder, snart samles vi der Hos Gud i hans himmelske Rige.

3. Om vi end paa Jorden med Legemet her Skal skilles en Stund fra hverandre, O sødeste Frelser! Du hjælper enhver Paa Veien til Livet at vandre; Ei vige tilbage, men trænge sig frem, Da samles vi snart i det himmelske Hjem, Hvor aldrig vi mere skal skilles.

190. Nærmere dig, min Gud, Nærmere dig, Om det end Korset er, Som løfter mig; Jeg beder inderlig: O, lad det bringe mig Nærmere, Gud til dig, Nærmere dig!

2. Er jeg blot Jesus nær, Salig jeg er! Alting i ham jeg har, Ønsker ei mer. Lad mig alt dybere Ind i din Naade se, Nærmere, Gud, til dig, Nærmere dig!

3. Verden er fæl og fort, Øde for mig! Drag mig fra alting bort, Nærmere dig! Lad mig i Evighed Smage din Salighed, Nærmere, Gud, til dig, Nærmere dig!

Tone: Jeg behøver dig, o Jesus.

191. Nød dem da, de dybest Faldne, Nød du dem at komme ind, Sig til hver og en, du finder: „Kom til Jesus! Han er din!“ — Nød du dem, de Trætte, Svage, De Betyngede, — og sig: „Kom, o Synder, nu tilbage, Jesus venter just paa dig.“

2. Nød dem da og indbyd alle, Jøden, som og Hed

ningen, Onde, Gode skal du kalde, O, forglem dog ikke en! — Nød du dem! Se Herren træder Huldt mod dem, der vende hjem, Sko og Ring samt Høitids-Klæder, — Alt han rede har for dem.

3. Nød du dem — de Unge, Glade, Livets Vaardag er saa kort, At de ei med Verden drage, Lege, drømme Livet bort! Nød du dem — de Halte, Blinde, — Jesus lægte engang dig. — Hører Jesu milde Stemme: „Kjære Sjæle: Det er mig!"

4. Synk ei under Syndens Byrde, Blødende af Syndens Saar, Hør dog, at den gode Hyrde Søger det fortabte Faar. Dagen snart til Aften skrider: Næste Time er ei din. Kom og tro, hvad Jesus siger: „Nød dem da at komme ind." Lina Sandell.

Tone: O, lad din Aand nu.

192. O, at den Ild rundt Jorden brændte, Som du, o Jesus, tænde vil! O, at den hele Verden kjendte Den Fred, Guds Rige hører til!

2. Vel lyser det i mørke Natten En liden Straale her og der; Vel er den store Frelsningsskatten For mange Hjerter bleven kjær.

3. Men lad den Ild alt spredes mere, Saa denne Skat blir vidt bekjendt, Saa den faar mange, mange flere I Kjærlighed til dig antændt!

4. Lad Naadens Bud til alle føres, Lad det gaa rem med mere Fart, At Lov og Pris til dig kan høres fra alle Folk paa Jorden snart!

Digitized by Google

5. Dit eget Løfte vi fremholde: Oplid os mer til Liv og Sjæl! Lad os ei længer gaa saa kolde For eget og for andres Vel!

6. Forøg din Ild i vore Hjerter, Brænd bort, brænd bort alt eget Slag; Og lindre vore Lutrings-smerter Med din Husvalelse hver Dag!

7. Giv alt vort eget maa opbrænde, De usle Brønde tørres ud, At vi os kun til dig kan vende; Saa du alene blir vor Gud!

8. Kun du er værdig, du alene, At faa al Ære, Lov og Pris; Ak, hold os altid ved det ene: Du er alene god og vis!

9. Men dine svage Lam, o Herre, Ak, lad dem ikke dele sig! De ere faa, saa meget værre, Om de ei ere et i dig.

10. De ere faa, de ere svage, Men hold dem med din stærke Haand. Lær dem at elske og forbrage, Foren dem ved din Helligaand!

11. Hvad der er adskilt, drag tilsammen, Gjør godt, hvad ondt som forefaldt; Lad blusse op Kjær-lighedsflammen, Og bliv du selv i alle alt!

Lina Sandell.

193. O frydfulde Tanke: Snart er vi der hjem-me; Thi Jordlivets Trængsel den er ei saa lang; Snart Stængslet skal briste, Og jeg faar istemme De helliges liflige, herlige Sang. Da Kampen og Stri-den er omme, Ei Stormene mere mig naa; :,: O tænk

Digitized by Google

dig snart hjem at faa komme og Jesus at skue der faa! :,:

2. Lad Verden beklage, miskjende Og klandre saa mange som haster fra Sodoma ud; Dog Veien er liflig, til Zion vi vandre; Thi Verden i Blindhed foragter Guds Bud. Jeg gjerne en Daare skal være, For jeg ifra Verden gik ud, :,: Dog er det den høieste Ære, At Jesus har kjøbt mig til Brud. :,:

3. Behold da, o Verden, hvad du har i Eie, Min Glæde den er i Guds slagtede Lam. Med Jesus at vandre er liflige Veie, At leve for Verden, det var jo stor Skam! Og Dagen den er nu saa nære, Da Jesus vil komme igjen; :,: O, maatte vi færdige være Idag til at følge ham hjem! :,:

4. Han altid er med mig paa brusende Vande, Mod Hjemmet hist oppe min Skude gaar frem. Hver Bølge skal bringe den nærmer dets Strande, Det stille og fredfulde himmelske Hjem. Jeg eier en Fred uden Lige; Lad Verden kun tro, hvad den vil; Snart bor jeg i Himmelens Rige, Og alting mig da hører til. :,:

5. Ak, herlige Møde i Himmelens Rige, Naar Fader og Moder gjenfinder de Smaa, O, tænk, hvilken Jubel og Fryd uden Lige, Naar alle rundt Tronen lovsyngende staa! Velsignede Kjærlighedslue, Som hjælper saa herligen frem, :,: Snart skal vi for evigt beskue Vor kjære og trofaste Ven! :,:

6. Der findes ei Sorg eller taarede Kinder, Ei Ungdom og Død udi Saligheds Land; Der tjener og

Digitized by Google

priser vi Gud uden Hinder, Thi Hytten bleb efter paa stormfulde Strand. Ja, der skal den trætte faa hvile I Palmernes Skygge saa glad, :,: O, lad os kun haste og ile Til denne saa herlige Stad! :,:

7. Der mødes de frikjøbte Søstende kjære, De kom ifra Stridens og Taarernes Land. Fra Nord og fra Syd de nu hjemkomne ere. O, tænk, hvilken Glæde paa Evigheds Strand! :,: De trofast holdt ud her i Striden, Om end de fik tusinde Saar; :,: Men Saarene lægtes i Tiden, Nu Kronen for Seier de faar :,:

8. Naar jordiske Verden sig nøier med Gruset, Da drager jeg frem med den seirende Hær, Som glædes i Herren og vandrer i Lyset Og jublende hæver sit Seiersbanner. :,: O Gud, under Færden bevare Og lær mig ophøie dit Navn, Til jeg blandt den salige Skare Dig skuer i Himmelens Havn! :,:

Tone: Jesu søde Hukommelse.

194. O kjære Jesu! tænk paa mig! Jeg kun saa libet veb om dig: Jeg vilde gjerne paa dig tro Og i dit Hus i Himlen bo.

2. Hvor kan du mig dog have kjær, Mig, som saa tidt ulydig er? Min Vanart ret bedrøver mig, Saasnart jeg tænker kun paa dig.

3. Jeg veb, at du, mens barn du var, Din Moder ei bedrøvet har; O, tag min Vanart bort fra mig, Og hjælp mig til at ligne dig!

4. Rens mig fra Synden veb dit Blod! Alt hvad

Digitized by Google

jeg dig har gjort imod, Du mig tilgive naadelig, Og lad mig tænke tidt paa dig!

5. Hver Aften vil jeg tænke paa, At du om Jul i Krybben laa; Langfredag flød dit dyre Blod, Og Paaskemorgen du opstod.

6. Ja, død du var, men lever nu, Og os du kommer vel ihu; Naar vi dig elske, er du nær, Dog kan man ikke se dig her.

7. Du sidder hos Guds høire Haand, Derfra du sender os din Aand; Han lærer os at lyde dig, At vandre frem paa Sandheds Vei.

Tone: Op, alle som paa Jorden bo.

195. O Gud, min Gud, hvor jeg er glad! En Dragt jeg fik af dig, Som passer for den nye Stad, Hvortil jeg agter mig. :,:

2. Den har ei Rynke eller Meen, Ei mindste Plet den har; Den gjør for Gud mig ganske ren, Hvor sort end før jeg var. :,:

3. Hvor ofte jeg beskuer den, Min kjære brudeskrud; Den bliver hver Gang ny igjen Og dyrebar for Gud. :,:

4. Den er Guds Søns Retfærdighed, Han har iført mig den; Den er mig nok til Salighed Og god for Himmelen. :,:

5. Hvor skulde jeg engang for Gud Og for hans Dom bestaa, Naar jeg ei havde dette Skrud, Min Bryllupsklædning paa? :,:

6. O, maa jeg aldrig uden den Fremstaa i egen

Digitized by Google

Dragt! Thi mellem Gud og Synderen Er Naadens Grundvold lagt. :,:

7. O, Jesu Kriſt, pris være dig For den Retfærdighed, Som du forhverver har til mig For Tid og Evighed! :,: Lina Sandell.

196. O, at jeg kunde min Jesum priſe, Som jeg af Hjertet dog saa gjerne vil, :,: Fordi han vilde slig Naade viſe At byde mig sit Himmerige til. :,:

2. Jeg gik i Blinde, jeg laa i Døden, Og Mørkets Fyrſte holdt mig ganske faſt. :,: Da raabte jeg til min Gud i Nøden, Han frelſte mig, og Mørkets Lænker braſt. :,:

3. Hav Tak, o Jesus, for Korsets Smerte, For Døden og for dine mange Saar. :,: Der fik jeg Fred for mit arme Hjerte, Og Vinteren blev til en liflig Vaar. :,:

4. Op, alle Venner, iſtemmer Sangen Til Ære, Pris for ham, som har os løſt! :,: Vi gaar i Trængsel og Strid saa mangen, Men kun „en liden Stund", o, hvilken Trøſt! :,:

5. Snart er vi hjemme og staar for Tronen, Hvad gjør det da, om Solen har os brændt? :,: Naar Hytten falder, saa faar vi Kronen, Og alt Elende er saa dermed endt. :,:

6. Da skal vi ſkinne langt mer end Solen, Og mer end Stjernerne med al sin Glans, :,: Og hos vor Jesus faa Plads paa Stolen; Men dette overgaar dog al vor Sans. :,:

Digitized by Google

7. O, tænk dog, Brødre, hvor Helgensangen Vil bruse da som mange Vandes Lyd, :,: Og Engles Jubel vil øge Klangen, Naar de os ser i saadan evig Fryd. :,:

8. Ja dig alene ske evig Ære, O Jesus, som os kjøbte med dit Blod! :,: Vor Synderbyrde du maatte bære, Den Haandskrift slette ud, os var imod. :,:

9. O, hvilken Lykke dig at tilhøre; Tak, tak, at jeg fik ogsaa være med. :,: Den gode Gjerning du selv fuldføre, Til jeg staar fri og frelst i Evighed. :,:

Prinsesse Eugenie, d. 1889.

197. O, jeg ved et Land, Langt fra Sorg og Strid, Der hos Gud er uforstyrret Fred. Der ved Flodens Strand, Livets Træ og staar Med tolvfoldig, skjønne Frugter paa. :,: Dette skjønne Land er Guds Venners Land, Ja mit eget kjære Faders Land. :,:

2. O, hvad Fylde der, O, hvad Salighed. Der af Nat ei Dagen mere ved! Ingen Død er der, Og i Ære stor, Lammet, Lammet midt iblandt dem bor. :,: Dette skjønne Land er Guds Venners Land, Ja mit eget kjære Faders Land. :,:

3. Hvad ei Øie set, Hvad ei Øre hørt Ei i Nogens Hjerte end sig rørt, Det har Gud beredt Dem i Hjemmet der, Som af Hjertet Herren elsker her. :,: Dette skjønne Land er Guds Venners Land, Ja mit eget kjære Faders Land. :,:

Digitized by Google

4. Dette Frydens Hjem Jesus vandt til mig, Da han her gik Korsets tunge Vei. O Jerusalem, Maalet for mit Haab. Snart for mig din Perleport gaar op. :,: Dette skjønne Land er Guds Venners Land. Ja mit eget kjære Faders Land. :,:

Tone: To Drosler sad.

198. O, dyrebare Jesus min, Her sukker endnu Bruden din! :,: Hun trives ei i fremmed Land, Før hende hjem til Kanaan! :,:

2. Af Ørkenlivet er hun træt, Af Taarebrødet er hun mæt, :,: Et dækket Bord og Gjæstebud Bereder du din kjære Brud. :,:

3. Hun Klæder fik og Ring og Sko Og daglig Rensning i dit Blod; :,: Af Naade gav du hende alt, — O, Tak og Lov! — du har betalt. :,:

4. Saa svag hun gaar i Stridens Larm, Tag hende ved din stærke Arm, :,: Før Bruden bort fra Trængslen her Og over Dybet hende bær! :,:

5. Ak, Tiden bliver hende lang Og Veien tornet, tung og trang; — :,: Dog hun taalmodig vente vil, Forløsningen snart stunder til. :,: J. K.

Tone: O, hvor saligt at faa vandre.

199. O, maa ingen bli tilbage Her i Syndens mørke Land! Maa vi alle der faa mødes Hist paa Zions skjønne Strand. Herligt Sangen der skal bruse — Stærkt som af en mægtig Flod; Ære, Pris ske Gud og Lammet, Som har kjøbt os med sit Blod.

J. Blomqvist.

Digitized by Google

200. O, jeg er saa salig i Jesus, Thi han har igjenløst min Sjæl! Han tog mig fra Angest og Smerte, Han alting for mig har gjort vel!

Kor: O, jeg er saa salig i Jesus, Jeg hviler saa tæt ved hans Bryst, Hans Kjærlighed altid jeg nyder, At være hos ham er min Lyst!

2. O, jeg er saa salig i Jesus, Ved Korset min Sjæl har faat Fred; der nyder jeg liflige Timer, Ja der er et godt Hvilested.

3. O, jeg er saa salig i Jesus, Al Synd med sit Blod han strøg ud, Og gav mig sin Aand, som er Pantet Paa Arven og Kronen hos Gud.

4. O, jeg er saa salig i Jesus, Jeg sidder ved dækkede Bord Og nyder hans deilige Retter: Hvor godt at tilhøre hans Hjord!

5. O, jeg er saa salig i Jesus, Og er det nu saa her paa Jord, Hvad skal det da blive i Himlen, At sidde som Gjæst ved hans Bord! J. G.

201. O, jeg ved om en Fred, som ei forgaar, Om en Hvile Guds Folk tilbage staar, Om en Lovsang, der aldrig Ende faar. I Himmelhjemmet over der.

Kor: Salige Hjem, salige Hjem, Hvor Freden evig er. Salige Hjem, salige Hjem: I Sabbatshvilen over der.

2. O, jeg ved lidt om Himlens skjønne Land, Som er hist bag Dødsflodens mørke Vand, Herrens Hellige mødes paa dets Strand, I Himmelhjemmet over der.

Digitized by Google

3. O, jeg veb om en Stad, hvor Herren kjær selv er Solen og Lyset for dem, der aldrig Nat eller Mørke mere er, I Himmelhjemmet over der.

4. Jeg har hørt lidt om Staden underbar, Om dens Sommer, der aldrig Ende tar. Gid jeg frelst inden Stadens Mure var; I Himmelhjemmet over der.

5. I den Stad findes aldrig Savn og Nød, Ingen Sygdom og Smerte, Sorg og Død, men en Glæde og Fred saa salig sød; I Himmelhjemmet over der.

6. Hvad som bedst er i Staden, herlig, rig, Er at Lammet man ser evindelig, Og at Herren vor Gud vi bliver lig I Himmelhjemmet over der.

Tone: Aand fra Himlen, kom.

202. O, hvor stort, naar Jesu Venner Samler sig til Bøn og Sang; Aandens milde Magt vi kjender, Hører Engles Harpeklang. Sjælen staar i Andagtslue, Føler Himlens søde Fred; Som i Speil vi og kan skue Paradisets Kjærlighed.

2. Broderbaandet sammenbinder Kjendt og ukjendt, høi og lav, Glædens stille Taarer rinder, Saadant Verden ved ei af. Nei, kun de, som fødte ere Udaf Ord og Aand paany, De alene glad kan lære Englesprik i Himmelby!

3. Tænk, naar Broderkjærligheden Brænder slig paa denne Jord, Tænk da hist i Evigheden, Tænk hvor Luen der blir stor! Brødre, Søstre, hvilken Glæde Naar vi rundt om Tronen staar I Retfærdigheden Klæde Og for evig elske faar.

Digitized by Google

Hans Utbø.

Tone: Allevegne, hvor jeg vanker.

203. O, hvor godt det dog mon være, At med Naadesøstend' kjære Samles i fortrolig Ring, O, det er en herlig Ting.

2. Er det ei, som da vort Øre Kan et herligt Ekko høre Fra „den frelste Skare, som Af den store Trængsel kom?"

3. Himlen sig paa Jord afspeiler, Livets Skib i Solskin seiler, Storm og Uveir naar os ei; Blomsterstrød er da vor Vei.

4. Hjertet løfter sig i Glæde, Sange da vi yndigt kvæde, Og da aandes ind en Luft Himmelsød med Balsomduft.

5. Op mod Hjemmet alles Længsel Strækker sig fra Jordens Trængsel. Venneskarens Bønneraab Samler sig om Livets Haab.

6. Snart saa bryder ind vor Morgen, Jubellyd fra Himmelborgen Bruser frem, og se, vi bor I den frelste Skare stor.

7. Søstend da — I himmelkaarne, Som til Livet født og baarne Samles her i Vennering, Glemmer ei en vigtig Ting.

8. Sviger aldrig Korsets Fane; Løber ret paa Livets Bane! Og et evigt Venskabsbaand Knytter nu med Broderhaand. J. Traasdahl.

204. O, lad din Aand nu med os være, Vor Jesus Kristus, Herre sød, Idet vi Børnene frembære Til dig, som naadig det os bød!

Digitized by Google

2. O Frelser god, det er vor Glæde, Som vi dig bringe Gaven her: Du ved dit Ord er selv tilstede, Og tar imod dem, du har kjær.

3. Vi efter dig dem her opkalde: O, lad dem i dit Navn fremgaa, Og hold dem fast, at ei de falde, Men fare fort og Maalet naa!

4. Dit Navn indskriv i deres Hjerte Og deres i din høire Haand, Saa de med dig har Fryd og Smerte Tilfælles i den Helligaand!

5. Er Løbet langt, lad dem ei mattes, Graahærdet Tjener bære du! Er Løbet kort, lad dem ei fattes Det Hjem hos dig, de eie nu!

Tone: Ack, Värmland, du sköna.

205. O, lad os nu af Hjertet lovsynge Gud med Fryd For al den Godhed han os har bevist! Om vi ei kunne fatte det Kjærlighedens Dyb, Maa dog hans dyre Navn af os bli prist! Han er vor kjære Fader, Han skabte os til „Barn", Og da vi faldt ifra ham i Fiendernes Garn, Da sendte han sin Søn til vor Gjenløsning.

2. Ogsaa formedelst Jesus han gav os alt igjen Og byder os velkommen nu tilbage. Og se, af samme Godhed hans Hjerte brænder end, Idet han daglig læger og forlader! O, maa vi da ei takke for saadan Naade stor, Tilbedende modtage hans dyrebare Ord, Saa det med os hans Vilje kan udføre!

3. O Herre Gud, vor Fader, Giv at som Børn af dig I barnlig Frygt og Lydighed vi vandre! Be-

Digitized by Google

hold os i din Naade og lær os gaa din Vei Og hjælpe i din Kjærlighed hverandre, Til vi engang faa synge for dig paa bedre Vis: Dig, Herre, være Ære og Tak og Lov og Pris, For du os fra alt ondt saa herligt frelste. Lina Sandell.

Tone: Kan du synge den nye Sangen.

206. O, hvor elskelig de dog ere Boliger din', Herre Zebaoth! Der jeg vilde saa gjerne være; Thi jeg først der har det rigtig godt. Derfor længes min Sjæl saa saare Ogsaa at komme til Forgaard din; Hjertet beder med Suk og Taare: Kjæreste Gud, lad mig slippe ind.

2. Derfor er mig en Dag langt bedre Der at faa være, hvor Jesus er, End at bo i et Hus af Cedre, Hvor jeg dog savner min Frelser kjær. Jeg ved Dørtærsklen heller vil være, Hvor man er sammen i Jesu Tro. Der er Jesus, se det er mere End i de Vantro's Pauluner at bo.

3. O, hvad skal vi vel mer begjære, Herren vor Gud er vor Sol og Skjold. Han skal give os Naade og Ære, Lad os da give os ham i Vold. Intet Godt skal han dem formene, Som ved sin Aand han har gjort bereb Ham alene at elske og tjene Udi sit Hjertes Oprigtighed.

4. Herre Zebaoth, dig forbarme Over den Synderflok, som er her. Vi os kaste i dine Arme, Idet vi mindes, hvad skrevet er: Saligt er alt det Menneske

Digitized by Google

vorden, Som sig forlader, o Gud, paa dig! Tænk, den Lykke kan naaes paa Jorden. Herre, min Gud, lad det gjælde mig!

207. Om Negerslaven Moses hør! Han havde Jesus kjær, Og til sin Gud i Himmelen Han holdt sig altid nær. Han fattig var, men endda rig, En Træl paa Friheds Sti; Thi den som Sønnen frigjort har, I Sandhed han er fri.

2. Lig ham der ægte Perlen fandt, Vor Neger var saa glad, Det saaes bedst, naar han til Gud Sin kjære Faber bad. Han kunde ikke bede lavt, Nei højt han raaber ud; Men Slavens Eier taalte ei En saadan Bøn til Gud.

3. „Jeg faar nok skaffe Slaven bort, Sligt gaar ei længer an." Og med et Skib han sendtes fort Langt bort til ukjendt Strand; Men da han kom paa Markedet Og der bedrøvet sad, Der kom en Mand og spurgte ham: „Sig er du ikke glad?"

4. „Ak nei, nu skal jeg sælges, thi Jeg trodset Massas Bud: Han syntes, at jeg bad for højt Til Herren kjær min Gud." — Og medens de saa taltes ved, Kom Slavens Eier til: „Hvad klager I paa denne Mand, Jeg gjerne spørge vil."

5. „Han har ei nogen anden Feil End den, han selv har sagt, Han er en rask og flittig Mand, Men Ufred har han vakt; Han raaber højt i Bøn, og det Vil jeg ei høre mer, Dog gaar han frem sin egen Vei Og derfor Salget sker."

Digitized by Google

6. „Jeg kjøber dig og dine med, Nu hører du mig til, Nu faar du bede højt og lavt Saa ofte som du vil; Saa maa du bede og for mig Og for mit hele Hus." Men Neg'ren udbrød: „Pris ske Gud!" Det hørtes herligt ud.

7. Et Aar derefter kom den Mand, Som solgte Slaven bort, Han vilde kjøbe ham igjen, Han angred, hvad han gjort. Han sagde: „Siden denne Mand Kom fra mit Hus, jeg blot Har idel Nød og Modgang havt I baade stort og smaat.

8. Og for hans Bønner fik vi ei Den Ro, vi havde tænkt, Vi syntes, at han bad for os, Skjønt han fra os var sendt; Saa vi en Aften faldt paa Knæ For Jesus Frelseren; Han har os hørt, og nu jeg ber: Giv mig min Ven igjen."

9. „Jeg sælger ikke denne Mand For nogen Pris som helst, Thi siden han kom i mit Hus Er jeg og bleven frelst. Min Hustru er ogsaa Guds Barn, Og nu vi takker Gud, Der sendte os en saadan Mand Med Frelsens glade Bud."

10. Alt dette hørte Neg'ren paa. O tænk hvor han var glad, Han paa sin gamle Eier saa Og sagde: „Ved du hvad, Naar jeg for nye Masser ber, Ber jeg for dig ogsaa, At vi engang i Himmelen Hos Jesus mødes maa."

11. Velsignet er det Livets Ord, Som kom fra Himlen ned, Det frelser Hvid, det frelser Sort; O store Kjærlighed! Gud Helligaand i Tro os lær At

Digitized by Google

lyde dette Bud, Og vandre frem i Kjærlighed Til vi staar frelst hos Gud!

Tone: Ak rolig, ak rolig.

208. O Moder, o tag i din Favn dine smaa, Og lær dem paa Veien til Himlen at gaa; Men endelig først denne Vei selv betræd; Thi der, hvor du gaar, følger Børnene med.

2. O, Moder, o bed med og for dine Smaa, At samlet med dem du for Tronen kan staa Og sige: „Her er jeg og Børnene kjær, Som du mig betro'de, fortabt ingen er."

3. O, se paa den Lille, du har paa dit Fang; Tænk, hvor han skal blive i Evighed lang, I Pine og Graad eller Glæde saa stor, O, Moder paa dig ogsaa meget beror.

4. O, Moder, hvad gavnede det dine Smaa, Om Verden den hele du vel lod dem faa, Naar Skade paa Sjælen for evigt de har? Ak! intet, det kun deres Ulykke var.

5. Om Morgenen, naar de af Sengen opstaar, Naar ude paa Marken og Veien du gaar; Om Aftenen, naar du dig lægger igjen, Tal til dem om Jesus den trofaste Ven.

6. Tal til dine Smaa, som du har paa dit Skjød Om Vennen, som døde og Blodet udgjød. Tal til dem og lær dem med Bøn og med Sang Om Vennen, som for dem paa Golgatha hang.

Digitized by Google

7. Jeg ved mangen Moder, det slet ikke gjør;
Men kjære, begynd nu, maaske du snart dør. Lad
Barnet ei staa ved din Grav med de Ord: „Vor
Moder ei lærte os Gudsfrygt paa Jord!"

8. O, Moder, af alt, hvad paa Jord du har her,
Er intet saa kostbart som Børnene kjær; Med Blod
er de kjøbte, fra døde opstaar, Og evigt de leve, naar
alting forgaar. Lars Brænden.

Tone: Hvad kan os komme til for Nød.

209. O, maatte Jesus være med I vore Sammenkomster Og lyse over os sin Fred Og udstrø Glædens Blomster! Thi uden ham vi ei formaa Den rette Lykkes Vei at gaa Og søge Saligheden.

2. Han gjerne vil trolove sig Enhver af os og gjøre ham til sin Brud saa elskelig Og Klæderne iføre, Hvormed han kan bestaa for Gud, Saa han ham ei vil kaste ud I Helveds dybe Mørke.

3. O, kom da Jesus! jeg er din. Nu vil jeg tro dig følge, Min Brudgom, som er evig min, Henover Havets Bølge. Lad Stormen bruse længe nok! Lad Torden rulle! Ei din Flok Jeg mere vil forlade.

4. Du holder fast, hvordan det gaar; Ei Vand, ei Ild skal strække Dit elskede udvalgte Faar, Som du vil naadigt dække Og fri fra Fiendernes Haand, Naar du opløser Livets Baand Og ind i Himlen tager.

Chr. Dick, f. 1815, d. 1882

Digitized by Google

Tone: Med Gud og hans Venskab.

210. O Jesus, bliv hos os, bliv hos os alt fort, Og vogt os og led os, som hidtil du gjort; Ja Amen, din Troskab skal bringe os frem. Lov, Pris, Tak og Ære, Lov, Pris, Tak og Ære, Lov, Pris, Tak og Ære, vor Gud og vor Ven! Rosenius.

Tone: Ak Friheb, skjønne Friheds-stand.

211. O Gud! din Kjærligheb er stor, Den ei beskrives kan. Den overgaar den hele Jord Til vore Syndestand. Din Naades Straaler giver Trøst I sørgefulde Synders Bryst, som vende fra den brede Vei, Hvor Lyset agtes ei.

2. Naar jeg til dine Bud henser, Der har jeg klare Ord, Som du med egen Finger skreb; O, Helligdom saa stor! Men du, forfærbelige Gud, Jeg har foragtet dine Bud, Jeg syndet har mod alle dem, Ei et der er igjen.

3. Et Løfte jeg med Gud har gjort I mine unge Aar, Det skulde være evig stort Og fast som Klippen staa; Men jeg har gaat en anden Vei, Min Daabes Pagt forglemte jeg Og sænkte mig i Synden neb, Hvorover Gud blev vreb.

4. Jeg ligner bet fortabte Faar, Som hos sin Eiermand Foragteb' sine gobe Kaar Og hen i Ørk'nen sprang, Og vilbe ikke vende om, Før Hyrben efter Faaret kom; Men Hyrben gob, bet fanbt igjen, Og bar bet lige hjem.

Digitized by Google

5. Tak, Lov og Pris, du Livsens Flod, For saadan Kjærlighed! Tak, at din Søn du sende lod Til Støvets Børn ned! Tak være dig, o Frelser god, Som gav for os dit dyre Blod! Tak være dig, Gud Helligaand, Som løser Syndens Baand.

6. Pris være ham, som lettede Mit sørgefulde Bryst; Ja, Pris ske ham, Som sendte ned til os saa god en Trøst! O, gid det kunde prise dig, Hvert Hovedhaar, som er paa mig Og hvert et Lem og Ledemod Og hver en Draabe Blod!

7. Den, som sit Løbnetsløb beser Ifra sin første Tid, Har han da ei Forbrydelser, Da ligner han ei mig. Om du er fri og uden Meen, Saa kast paa mig den første Sten. Jeg det dog ei fortryde skal Om du er fri for Fald.

8. Jeg slutte vil min Vise her Og bede til min Gud, Som alle Synd're har saa kjær: Han kjøbte os til Brud. Jeg glædes nu i Frelseren, han be'r for os hos Faderen, Og mig bereder han et Rum Udi sin Helligdom. Anders Nilsen.

Tone: Du evige Klippe.

212. O, Jesus, velsign nu min fattige Sjæl, Jeg ved jo, du vil kun mit evige Vel, Jeg ved, du mig elsker og har mig saa kjær, Derfor jeg mit Hjerte nu ofrer dig her.

Kor: Kom med din Ild, kom med din Ild, O døb mig idag med din Helligaands Ild.

Digitized by Google

2. Borttag al min Synd med dit hellige Blod, Og giv mig i Stedet din Helligaand god, O, da skal jeg seire og helliges helt, Saa aldrig mit Hjerte skal mer blive delt.

3. Hvor ofte jeg segned, hvor ofte jeg faldt! Hvor tidt jeg har sovet, naar vaage det gjaldt! O, gjør mig aarvaagen i Lyst og i Nød, Giv Kraft til at seire i Liv og i Død.

4. O, Jesus, min Frelser, mit eneste Haab, O, døb mig idag med din Helligaands Daab; Jeg selv er saa fattig, men du er jo rig, Derfor jeg i Ydmyghed paakalder dig. A. Bast.

Tone: I Jesu Navn skal al vor Gjerning ske.

213. O, Jesus sød, Min Trøst i Liv og Død! I Tiden her Vær altid hos mig nær, Nær i Kors og Nød især! O Jesus min! Tag du ind Sjæl og Sind! Jeg vil ei leve mig, Men ofre mig til dig; Saa har jeg i dine Saar Evig Sommer, Jubelaar, Om jeg nu i Strid end staar!

2. Nu Hjerte op! Gjør Frydespring og Hop! Trods Tidens Trang Dig synes tung og lang, Pris dog Gud med Glædesang! Tænk paa den Tid, Du fra Strid Skal gaa bid, Hvor han, din Jesus, er, Som du jo har saa kjær: Midlertid du taale maa Korset han dig lægger paa; Som han gik, bør du jo gaa!

N. J. Laache f. 1831, d. 1891.

Digitized by Google

Tone: Med Gud og hans Venskab.

214. O Jesus, nu synger mit Hjerte af Fryd, Nu ser jeg mig salig — min Tunge giv Lyd! Trods alt, hvad hernede fordømmer mig end, :,: Min Synd er udslettet :,: Og Gud er min Ven!

2. Du, du, o min Jesu, du er nu mit Liv, Min Fred og min Saligheds Klippe — O giv, At intet faar gjemme dig bort mer for mig, :,: Thi se, ubi alting :,: Beror jeg af dig.

3. Men er du mit Lys og min Saligheb, — hvem Kan gjøre mig Skade paa Vandringen hjem? Og er du min „nye og levende Vei", :,: Saa skal jeg ei frygte :,: For Døden, o, nei!

4. Og er du min Livskraft og Styrke hver Dag, Jeg frygter ei noget, skjønt fattig og svag! Din Kraft jo fuldkommes i Svagheb, — O maa :,: Jeg være tilfreds meb :,: At have det saa!

5. Og siden, naar Fienden møder mig her, Jeg frygter dog ikke, min Tilflugt du er; Jeg stoler derpaa, at du leder mig frem :,: Trods alt, hvad som møder :,: Paa Vandringen hjem. Lina Sandell.

215. O, Kjærligheb saa rig og stor, At Jesus ofreb sig Paa denne syndefulde Jord For saadan Orm som mig!

Kor: O, det Blod, det Jesu Blod! Som flød paa Golgatha; Jeg gaar til denne Livsens Flod, — Er frelst! Halleluja!

Digitized by Google

2. O, kom enhver til Kilden hen, Hvor Livets Strøm udgaar, Der finder du din Sjæleven Og Frelse ved hans Saar.

3. Du, Jesus, skjænker Liv og Mod Til dem, som modløs gaa; Thi kun ved Korsets dyre Blod Kan jeg nu Frelse faa.

4. Jeg synger om den Salighed, Som jeg ved Blodet fandt: Det er den dyrekjøbte Fred Og Aandens sikre Pant.

216. O, sig et Ord om Jesus, Som har gjort alt for dig, Et Ord, som bringer Glæde Og Salighed med sig. Ja sig et Ord om Jesus, Om Frelsens Raad i ham, Sig, alting nu er rede, Og vis dem til Guds Lam.

2. O, sig et Ord om Jesus, Som al din Synd forlod, Og ved han vil velsigne Det med sin Aand saa god. O, sig et Ord om Jesus, Som trofast følger dig; Sig frit: „Jeg elsker Jesus, Som gav sit Liv for mig!"

3. O, sig et Ord om Jesus, Hvi nøler du dog end? Forspild ei Øieblikket, Du faar det ei igjen. O, sig et Ord om Jesus, Hvorhelst du end gaar frem, Om Syndervennen Jesus Og Himlens lyse Hjem.

F. G. Crosby.

Tone: G. H. 39.

217. O, skulde jeg mig skamme At tale om den Fred, Som Gud lod mig annamme Af sin Barmhjertighed? Nei, jeg vil Vidne bære Om Jesu Kjærlighed Til Lammets store Ære Og store Herlighed.

Kor: Min Sang skal altid være At Lov og Tak frembære Til Herrens Pris og Ære Om Jesu Kjærlighed.

2. Forunderlige Glæde, Som jeg hos Jesus fandt, Da jeg lod ham indtræde I Hjertet, som han vandt Jeg aldrig kan forglemme Den himmelsøde Fred, Som Gud lod mig fornemme Af ideel Kjærlighed.

3. Jo mere jeg bekjender, Hvad Gud har gjort for mig, Des mere Luen brænder I Hjertet inderlig. Kom, Sjæl, lad mig dig sige, Hvad jeg om Jesus ved: At han vil dig tilgive Og skjænke salig Fred.

Tone Mig hjertelig nu længes.

218. O, søde Sabbatshvile I Himlens Herlighed! Jeg ser dig som at smile Saa venlig til mig ned. Med Hjertets Længselssukke Jeg ønsker dig at naa. Naar vil den sig oplukke, At jeg derind kan gaa?

2. Af hvile for den trætte, Det er den bedste Ro; Hist skal jeg mig faa mætte I Gud og hos ham bo. Ak, var dog Maalet naaet! Dog blir ei Tiden lang; Hvad her med Graad blev saaet, Jeg høster der med Sang.

3. Her synes ofte Striden Mod alt den onde svær: Men o! hvor saare liden Den, ret betragtet, er Mod Evighedens Ære: At staa som Præst for Gud, Hans Lyst og Glæde være, Som kjøbte mig til Brud.

4. Jeg vil dog gjerne stride, Saa længe Herren vil, Kun at jeg det maa vide: Jeg hører Jesus til. Han

kjender jo min Møie, Forstyrrer Satans Liſt. Hver Taare af mit Øie Vil han aftørre hiſt.

5. O Jeſus, ſlip mig ikke! Din Aand lad føre mig Til Livets Brønd at drikke, Saa bliver jeg i dig. Og naar ſaa Dagen helder, O, kjære Fader, giv, At der for mig opvælder Hos dig et evigt Liv!

Anthon Berg

Tone: Home of the Blest.

219. O ſalige Stad med dit Evigheds Lys, Hvor Lammet regjerer med Fryd, Hvor Engle og Helgene ſynge Guds Pris Til Harpernes liflige Lyd.

Kor: Herlige Stad, ſalige Hjem, Naar ſkal jeg ſkue dit Lys? :,:

2. O herlige Stad, hvor de Frelſte ſkal ſtaa Og prange i Himmelens Glands, Snart ſkal jeg den evige Salighed naa, Som fylder min Tanke og Sands.

3. Bort Verden ſaa usſel og ſyndig du eſt, Du ſkal ei bedrage mig mer, Hvad Herren vil ſende, Det tjener mig bedſt, Til Himmelens Bolig jeg ſer.

Tone: Jeg vil mig Herren love.

220. O, Herre Jeſus milde, O, dan mit Hjerte ſaa, At aarle det og ſilde Dit Tempel være maa, Hvor du er ſelv tilſtede I Ordet af din Mund Med Liv og Lys og Glæde Nu og hver Tid og Stund! Grundtvig.

Tone: Om nogen mig nu ſpørge vil.

221. O Salighed, ſom Herren gir Alt her paa denne Jord! I Naade han til Barnet ſer, Det føder med ſit Ord. Der faar vi ſidde hvert Minut, Og

Digitized by Google

Naaden tager aldrig slut. Halleluja, Halleluja, Halleluja, vor Gud!

2. Det er saa godt at elske Gud, Som os har elsket saa, — Saa godt at være Kristi Brud Og slippe at forgaa. Naar Verdens Fryd ophøre skal, Istemme vi i Himlens Sal, Halleluja, osv.

3. Vi slipper nu at sørge mer For Hjem og dagligt Brød; Thi dette alt os Herren gir, Saa det har ingen Nød, Han er os alle Dage nær, Hån os og vore Byrder bær. Halleluja, o.s.v.

4. Ja alt vi har i Jesus, tænk! Hvor god vor Frelser er, Som giver os en saadan Skjænk, Med ham nu hjem det bær: Vi gaa til Himlen hvert Minut, Og Reisen snart, ja snart er slut. Halleluja, o.s.v

5. Er det saa saligt nu alt her, At være Jesu Ven, Hvad skal det da ei blive der Engang i Himmelen! Der skal vi frydes hvert Minut, Vor Salighed tar aldrig slut. Halleluja, o.s.v.

6. Vil du faa Del i Glæden, O, saa skynd dig, kom idag Til Jesus Krist, paa ham at tro, Og Naade nu modtag! Velkommen, rækkes Broderhaand, Følg med til Herlighedens Land! Halleluja, o.s.v.

N. Frykman.

Tone: Hvem kan sige ud den Lykke.

222. O, hvor saligt det skal blive, Naar Guds Børn saar komme hjem. Ingen kan den Fryd beskrive, At faa bo i Himmelen, :,: Skue Jesus, skue Jesus, Som har hentet sine hjem. :,:

Digitized by Google

2. O hvor saligt, o hvor saligt, At faa tro paa Jesus her, Men hvor meget mere herligt At faa se ham, som han er! ,:,: Være hjemme, være hjemme, Fri fra Sorger og Besvær. :,:

3. Gud ske Lov, at snart saa ender Denne Tidens Vandring her, Dette Bud snart Jesus sender: Kom nu hjem, hvor selv jeg er! :,: Ak, den Dagen ,ak, den Dagen! Give Gud, at den var nær! :,:

4. Intet Farvel der skal høres, Thi vi skilles aldrig mer, Glædens Harper evig røres, Sorgens Aarsag borte er. :,: Ingen Taarer, ingen Taarer Rinde skal af Øiet mer. :,:

5. Uforsagt, du Zions Pilgrim! Trættes ei paa Veien hjem. Midt i Verdens travle Brimmel Løft dit Blik mod Himmelen. :,: Jesus kommer, Ja han kommer, Snart at hente sine hjem. :,:

Tone: O Gud, min Gud, hvor jeg er glad.

223. O, Jesu Krist, dit Lam jeg er, Og du min Hyrde god. Din er jeg, thi paa Korset her Du har mig kjøbt med Blod.

2. Ned til dit Lam du venligt ser, Og kjærligt staar det bi; Med Velbehag dit Øie ler, Naar det gaar ret din Sti.

3. Hvem værner Lammet hver en Dag, Det pleier Aar for Aar? Hvem hjælper mig, saa arm og svag, At vild jeg ikke gaar?

4. Er det min Jesus? Ja, just han! Han kjender

Digitized by Google

vel sit Lam, Han ved, at ingen Anden kan I Ømhed ligne ham.

5. I Himlen er en herlig Park, Hvor Engle gaa omkring Med Lammene paa Blomstermark Blandt underfulde Ting.

6. Og Hyrden, Herren Jesus kjær, Er med dem derudi. Ak, lad mig, kjære Jesus, der Dit frelste Lam faa bli'! Oscar Ahnfelt, d. 1882.

224. Om jeg paa Jorden kun er en Gjæst, Har jeg hos Jesus Nadværd og Fest; Længes til Himlen, der er mit Hjem, Did, hvor saa mange er naaet frem.

2. Der skal jeg træffe Abel, Guds Ven, Enok og Noa, Prædikeren, Abraham, Isak, Jakob og Lot, Som her paa Jorden Gjæster var blot.

3. Kvinderne Sarah, Rahab og fler, Som tjente Herren, træffer jeg der; Ja, Elieser, Jafet og Sem, Saa og den fromme Methusalem.

4. Josef og Job skal hilse os da, Moses og Aron, Elias, ja, Samuel, Josva, Ester og Ruth Med alle, som vandt Seier til Slut.

5. Otniel, Esra og Gideon, Kaldte og brevne af Herrens Aand, Asaf og David og Jonatan Synger og takker „Smerternes Mand".

6. Moder, din Søn staar syngende der, Datt'ren, den lille, Guldkronen bær, Fader og Mor, som salig gik hjem, Søster og Bror, som vandt Veien frem.

7. Nei, hvorfor nævne enkelte her, Tolv Gang tolv tusind møder os der, Der til en Skare utallig stor, Som der med Harpen synger i Kor.

Digitized by Google

8. Jesus, jeg giver mig i din Haand, Du mig bevare selv ved din Aand! Vendt mod mit Hjem jeg syngende gaar, Tror at tilsidst jeg Kronen og faar.

Tone: Søde Jesus, vi er her.

225. Over Havets Bølger blaa Naar et Raab hid til vort Øre. Millioner der nu gaa, Som ei Naadens Bud faar høre — Uden Haab og uden Glæde Trøstesløs til Graven træde.

2. „Kom herover! hjælp os nu!“ Raabe de udi sin Smerte. Hører du det Raabet, du? Os det gaar saa dybt til Hjerte. Hid i Jesu Navn vi møde For paa Hednings Nød at bøde.

3. „Kom herover, stil vor Nød!“ Raaber mangen Kvindestemme. Vore Hjerter slaar i Glød, Derfor samles vi her hjemme, For at arme Hednings-Moder Kan faa Del i vore Goder.

4. Tænk, naar du i Himmerig Frelste Hedninger kan finde, Som staar frem og takker dig For din Gave, kjære Kvinde. Tænk, naar de til Jesus sige: „Denne hjalp mig til dit Rige.“

5. Hør os, kjære Fader, du! Signe Gaven, som vi sende! Hjælp, at arme Hedning nu Maatte sig til dig omvende. Hjælp saa alle til at vandre Lysets Veie med hverandre. Lars Brænden.

Tone: Syng kun i din Ungdoms Vaar.

226. Over Hav mod ukjendt Kyst Eders Skib skal flyde, Snart i Sorg og snart i Lyst — Storm og Sol maa lyde — Hvad der møder, ved vi ei, Det alene kjen-

der Han, som har paa Bølgen Vei, Storm som Sol i Hænder.

2. Mangen fra den kjendte Strand Stævnet mod det Fjerne, Skjønne Viv og stærke Mand Uden Ledestjerne; Medens Skuden gik paa Grund, Mellem Bølger sorte Sank de ned til Havets Bund Og blev stedse borte.

3. Derfor, læg ei Skib fra Land Førend indenborde Han er kommen, Gud og Mand! Tager han tilorde, Stilles Storm og Bølgers Larm, Reisen endes herlig, Jog end Uveir Frygt i Barm, Var den end besværlig.

4. Lykke da paa Færden ud Over Livets Vover! Hver, som Reisen gjør med Gud, Vel skal komme over. Tro ham, lyd ham, pris hans Navn Medens Reisen varer, Da han fører jer i Havn Frelst fra alle Farer!

A. Wright.

Tone: Ret som Ørnen stiger.

227. Op mod Lysets Rige Bør i denne Stund Lovsangs Toner stige Fra vort Hjertes Grund. Godt at mødes saa I en Tro, et Haab, Ret Feststemning faa Gjennem Aandens Daab.

2. Vær velkommen, kjære, Velmødt hver især! Ifra Fjord og Fjære, Til vort Stævne her! I stjøn Harmoni, Høitidsfuld i Hu, Med os stemmer i Al Naturen nu!

3. Alt saa venlig vinker Mod os, hvor vi fer, Glædens Straaler blinker — Hvad kan ønskes mer? Saa-

dan Samlingsstund Løfter Sjæl og Sind, Den har Guld i Mund, Sendt fra Naadens Tind.

4. Lad da Sangens Toner Gaa af fulde Bryst! Gud, som hisset troner, Deri har sin Lyst, Sangens Gave brugt Til hans Lov og Pris, Vil som Troens Frugt Naa til Paradis.

228. Paa hin Side Jordan er Kana'an at finde, Det Land, som jeg inderlig længes at naa, Det Land, mig i Kristo beseglet er vorden Til Arv og til Eie i Evigheds Aar: Did længes jeg saare, ja hæster og stunder, Ak, var det dog naaet! Ak, var det alt vundet!

2. Men Veien derhen er jo Livets den trange, Jeg stedse uroes af Trængsel og Stød, Omgives af Saligheds Fiender mange, Som volde mig Kummer og Angest og Nød. Dog ved jeg, paa Trængsler skal følge en Hvile, Hvorfor jeg til Kanaan vil hæste og ile.

3. Velan, jeg fortsætter mod Maalet at ile! Jeg ved, jeg skal vinde; thi Jesus er min! Lad Stormene bruse, det fører til Hvile, Hver Bølge mig driver til Havnen jo ind! Snart Landet jeg øiner og Frihed erlanger, Om nogle Minuter for Tronen jeg pranger!

O. A. Berg.

Tone: Naar Tid og Stund den er.

229. Paa Enden tænk, i hvad du gjør! Derved du Syndens Snare og Verdens Ondskab fra dig før'; Vil du med Fryd henfare, Forløst fra evig Kval og

Strid, Da skal du her i Naadens Tid at leve ret begynde.

2. Hvormange i den bedste Tid Ret hastig ere døde! Hvormange uden Bedrings Flid med Ve er blevne øde! J dine Tanker dette bær, at hver en Stund den sidste er, Deri du kan bortrykkes!

3. Ak, lader os da frygte Gud, Gaa paa hans Vei med Glæde, Og, naar vi vandre i hans Bud, For Himlen os berede; Et frit Mod os da sendes til; naar Døden Hjertet knuse vil, da forberedt vi ere.

George Linzner.

230. Paa syndfuld Jord vor Jesus vandred' mange trætte Steg, Hans Fodspor hellige paa Livets Vei vi klare ser. Blandt Uro og Besvær Er Jesus steds' mig nær, Og han gaar med mig hele Veien hjem.

K o r: Han gaar jo med mig hele Veien hjem, ja lige hjem :,: Fordærvelse ei naar, Thi han min Sag forstaar, Og han gaar med mig hele Veien hjem.

2. Paa stormfuld Bølge Jesus her sin Vandring haver gjort, Fra sine Børn al Frygt og Nød og Uru han drev bort, Og han er endnu nær Og hellig Kraft mig gir, Han gaar jo med mig hele Veien hjem.

3. Hans Fødder gik de tunge Steg ud til Gethsemane. Hans Blodsved indtil Døden randt for arme Syndere J Nattens Mørke der, Han mig i Bøn frembær Og Fad'ren lydig er til Korsets Død.

Digitized by Google

4. Til Golgatha den sidste Vandring kjærligen han gik, Men der han Saar i Hænder, Fødder, Side ogsaa fik. I Døden gav han sig, At evigt frelse mig. Paa Korsets Træ for mig han ofred' sig.

231. Pris, o Sjæl, din Saliggjører, Pris din Hyrde og din Fører, Sig ham Tak, syng Frydesang! Glæd dig af dit hele Hjerte, Thi han bar din Synd og Smerte, Da han hist paa Korset hang.

2. Kristus led det vi forskyldte; Lovens Fordring han opfyldte, Dommen os ei ængster mer. Adams Slægt han lod løskjøbe, Slangens Hoved maatte bøde; Alt er fuldbragt, som du ser.

3. Ny Husholdning han indsætter, Sig uddelende i Retter Brydes han, — en kostbar Ret: Det er Legem mit, som brydes, Er mit Blod, for eder gydes, Tager hen og æder det.

4. Og saa ofte I det gjøre, Mærk nu vel, hvad her I høre: Gjør til min Hukommelse! Da I vil i mig forblive, Saa I holdes kan i Live Og min Lyst med eder ske.

5. Brødet, Vinen, signet, viet I hans Navn, som os har friet, Er jo Samfund med hans Kjød. Se i Tro til Jesu Vunder, Tænk, o Sjæl, hvad Naadens Under, At Guds Søn for os er død!

6. Dette er vor Grund til Glæde, Om i Tro til Gud vi æde, Hvilket Jesus sine bød Ved det Blod, som han lod flyde; Ham vi gjerne vil adlyde Og forkynde Herrens Død.

Thomas Brecken.

Tone: Lov, Ære, Pris og Herlighed.

232. Pris Gud, saa rig paa Kjærlighed! Pris ham, som Døden for os led! Pris ham for dette Broderbaand! Pris Fader, Søn og Helligaand.

Thomas Brecken.

Tone: Hvor salig er den lille Flok.

233. Saa er vi atter samlet nu En liden Mis-'jons-Flok, O gode Gud, kom os ihu Med Mod og Visdom nok Til Arbeidet i Jesu Navn Til mange, mange Sjæles Gavn. Velsign, hvad her blir sagt og gjort, Dit Rige vokse stort!

2. Det er din Vilje, kjære Gud, At samle alle Folk; Du derfor sender Brødre ud Som Sandheds Lys og Folk. Styrk dem i deres store Hverv, Velsign ogsaa vor lille Skjerv, Og lad den bringe Frugter der, Hvor du det tjenligst ser.

3. Naar vi til Arbeid og til Bøn os klynger om dit Ord, Giv da den Fred du ved din Søn Os sendte ned til Jord. At vi kan finde, hver især, Du selv med Kraft iblandt os er, Saa vi i Enighed Med Flid benytte vel vor Tid.

4. Ja, giv os, Gud, en stadig Aand Med Kjærlighed og Tro. Hjælp os som Søstend' Haand i Haand At søge Fred og Ro; Den „gode Del" at vælge ud Og evig bære Verens Skrud, Naar vi skal samles Ven med Ven Hist i dit Himmelhjem.

Anders Rogndokken.

Digitized by Google

Tone: I Jesu Navn skal al.

234. Saa farer vel, i Herren lever vel! I denne Kvelb søg Frelse for din Sjæl. Du formaar jo intet selv; Men kast dig ned for hans Fod, i hans Blod, I Jesu Blod, som kan dig rense fra al Skam. Jesus græber, græb du meb Over din Elendighed; Gud har megen Saligheb.

2. Ja, farer vel, i Herren lever vel! Den lever vel, som tor i Blod sin Sjæl, Vandrer ei som Syndetræl. Far, far da vel du, som gaar meb graa Haar Og du, som enb er ung, Din Vei bli'r ellers tung. Jesus lever, leb meb ham, Da ei Døben skade kan. Far, Farvel i Jesu Navn! Johh Fjeld.

Tone: Saa vil vi nu sige hverandre Farvel.

235. Saa samles vi atter, o Jesu, om dig, Din Naabe vi ville nebbebe; At Hjertet for Ordet maa oplabe sig, Og Syndere efter dig lebe. At mange meb Lyst Maa høre din Røst, Som lyder om Synd og om Naabe!

2. Lab Ordet velsignet iblandt os udgaa, Ei tomt lab bet vende tilbage! Lab saarebe Sjæle din Lægedom faa, Lab mange bin Kjærlighed smage! O, væk dog en Sjæl, Sit evige Vel I Naaben at søge og finde.

Tone: Salig i Jesu Arme.

236. Salige Paaskemorgen, Lys over Golgatha! Nu kan vi bytte Sorgen Om i Halleluja! Se, nu er Stenen borte, Svundet Langfredags Ve; Herren er

Digitized by Google

nu opstanden, Korset er Livsens Træ. Salige Paaskemorgen osv.

2. Nu har vi Naade fundet, Herren er evig god. Jesus har Seier vundet, Livet er i hans Blod. Hele vor Synd ebrøde Lagdes paa det Guds Lam, Alle i en er døde, Leve og skal i ham.

3. Salige Paaskeglæde, Liflige Syndertrøst: Vi kan til Graven træde, Lytte til Englerøst. Herren er nu opstanden! Lyder vort Frelsesbud, Priser og lover Lammet, Raab det for alle ud! M. Giverholt.

Tone: Jeg er træt og gaar til Ro.

237. Sabbatsdag, velkommen vær, Fra vor Gud en Gave kjær, Kom, o kom, at end en Gang Samle os til Bøn og Sang.

2. Efter Arbeidsugens Sved Faa vi sidde ned i Fred Ved vor Faders rige Bord Lyttende til Naadens Ord.

3. Gud, vor Gud, din Vilje ske, Giv os rig Velsignelse; Lad dit Evangelium Hos enhver faa Hjerterum!

4. Lad idag dit Sandheds Ord Gjøre Und're her paa Jord, Vore arme Sjæle fød, Hyrde god, med Livets Brød!

5. Kom og noget Bytte tag Fra den „Stærke" denne Dag. Mange Lam du samle ind Udi Faarefolden din.

6. Gud, lad komme snart den Tid, Da vi efter Livets Strid Udi evig Sabbatsro Faa hos dig i Himlen bo. John Keble.

Digitized by Google

238. Salig Forvisning, Jesus er min! O, hvilken Glæde fylder mit Sind! Himmelens Arving, indsat af Gud, Gjenfødt af Aanden, Frelserens Brud.

Kor: :,: Det er min Tale, det er min Sang, Prise min Frelser Dagen saa lang. :,:

2. Helt overgivet, alting er vel. Naaden i Kristo fryder min Sjæl. Synden tilgivet, Naadernes Flod Bragte mig Liv ved Frelserens Blod.

3. Naar saa min Vandring her er forbi, Jeg hos min Frelser for evig skal bli'; Med de forløste synger jeg da, Lammet til Ære, Halleluja!

Tone: Vær nu glad og vel tilmode.

239. Salig er den Mand, som ikke Vanker i de Ondes Sag, Gaar ei efter Synderstikke, Sidder ei i Spotterlag, Men hvis Lyst er Herrens Ord, Herrens Lov og Ret paa Jord, Og som alt sit Liv til Ende Grunder paa Guds Vei at kjende!

2. Som et Træ, der stander plantet Ved en Bæk i fagre Dal, Grønnes op fra Aar til andet, Og bær Frugter uden Tal, Saa den fromme hos sin Gud Staar i Aanden frisk og prud, Med Velsignelser han smykkes, Hvad han gjør, da skal det lykkes.

3. Men, o Kristne! anderledes Vorder med de Onde gjort, De er Avner lig, som spredes, Og af Veiret blæses bort. Derfor ei, naar Dommen gaar Over Jorden, de bestaar, Men, hvor fromme frelste mødes, Alle Syndere udstødes.

Digitized by Google

4. Thi de Gudes Værk og Veie Kjendes Gud af Naade ved, Den Velsignelse, de eie, Vare skal i Evighed, Men de Ondes Agt og Id Skal forgaa til evig Tid. Hjælpe Gud da os i Naade Til ret Vei og Vandringsmaade!

Paul Gerhardt, f. 1606, d. 1676.

Tone: Safe in the arms of Jesus.

240. Salig i Jesu Arme, Tryg i hans Naades Favn, Verden maa rundt mig larme, Jeg er i sikker Havn. Løst ifra Syndens Byrde, Borte er al min Frygt, Herren er nu min Hyrde, Og han mig leder trygt.

Kor: Salig i Jesu Arme, O, hvilken Hyrde god, Som vilde sig forbarme, Frelse mig med sit Blod!

2. Salig mod Hjemmet ile, Bort fra al Synd og Nød, Hjem til den Sabbatshvile Evig i Himlens Skjød! Englenes Lovsang toner, Hør deres Harpers Klang! Rundt gjennem Himlens Sale Lyder de frelstes Sang.

3. Salig i Jesu Arme, Tryg ved hans ømme Bryst, Varm af hans Hjertes Varme, Hvile jeg skal med Lyst, Her tør jeg tryg og freidig Vente min Herres Bud, Snart vil hans Engleskare Bære mine Sjæl til Gud.

F. J. Crosby

Tone: Naar mit Øie træt af Møie.

241. Se mod Himlen Jesu Venner! Vaager, beder, hvo, som tror. Binder op om Sindets Lænder, Snart opfyldes Herrens Ord. Tidens Tegn med Ordet spaar: Herrens Dag snart forestaar.

2. Se mod Himlen, Jesu Venner! Se vor Brudgom kommer snart. Verdens Lyst og Sorg forglemmer, Snart vi holde Himmelfart. Snart vi Jesum skulle se Iblandt Englers Tusinde.

3. Se mod Himlen, Jesu Venner! Tidens Dag snart veires bort, Se, hvor Solen, Maanen, Stjerner Slukkes ud og bliver sort, Lynet blinker Bud paa Bud Kommer fra vor Frelses Gud.

4. Hør Basunens stærke Toner, Skjælvende er Jord og Hav; Frem at grave i hver Zone, Unge, Gamle, Høi og Lav. Ja, saa langt som Øiet naar, Døde vaagner og opstaar.

5. Se mod Himlen, Jesu Venner! Se den store Konges Slot. Millioner, Ingen tæller, Stevne frem mod Livets Drot. Se de store med de smaa Foran Tronen samlet staa.

6. Se mod Himlen, Jesu Venner! Se den hvidklædt Skare stor, Hør de søde Englestemmer Og de frelstes Jubelkor. Se hans Troens Glands og Pragt, Som sig nu til Dom har sat.

7. Se mod Himlen, Jesu Venner! Se vor Brudgoms Herlighed. Hør hans milde Røst og Stemme Og hans Ord om Salighed. For sin Brud han alt har gjort; Alle Vantro vises bort.

8. Se mod Himlen, Jesu Venner! Se Guds Stad og Lammets Stol. Se Brudgommen Bruden henter, Skinnende som klare Sol, Frelst og salig Bruden staar, Jublende paa Harper slaar.

Digitized by Google

9. Kom min Jesus, Brudgom milde! Bruden venter paa din Dag. Ser mod Himlen aarle, silde, Skimter Tegn paa Himlens Tag, Ser at Figentræets Tegn Grønnes i hver Himmelegn.

11. Se, jeg kommer, snart jeg kommer, O, min Brud, vær paa din Vagt, Kommer med en evig Sommer, Vent taalmodig uforsagt. O, min Brud, hel liflig skjøn, Snart jeg kommer med min Løn.

12. Amen, kom min Brudgom kjære, Kom i Naade mild og blid, Amen, kom med Englehære. Kom, gjør Ende paa al Strid, Brudgom deilig, rød og hvid, Amen, ja, kom Frelser blid! E. Engh.

Tone: Om nogen mig nu spørge vil.

242. Se Stjernerne paa Himlen blaa, De vinker til mig ned, O, gid jeg snart bidop kan gaa Fra dette Smertested; Saa var den lille Annas Bøn Der sukkede til Gud i Løn; Hun lægtede til Hvilen sød Hist i sin Frelsers Skjød.

2. O, Mama tænk, naar vi engang Skal mødes hist hos Gud! Da skal vi synge Lammets Sang, Da faar vi Englekrud. Men Papa — hvordan vil det gaa Med ham, som Gud ei tænker paa? Nu blev den Lilles Stemme mat, Hun hvisked Godnat.

3. Saa slumred' hun en liden Stund I Drømme om sin Far; Men kunde neppe faa en Blund, Saa syg som hun da var. Da sagde hun: Beruset helst! Hvor kan vel Papa blive frelst! Men Anna bad: O, Papa hør Min Bøn førend jeg dør!

Digitized by Google

4. Nu maa du blive Afholdsmand Og siden elske Gud. Følg Mama hjem til Himlens Land, Thi det er Jesu Bud. Saa blev det stilt om hendes Mund, Hun slumred ind i sidste Blund; Og Faderen sit Løfte gav Til Blomst paa hendes Grav. A. O. S. og L. B.

243. Se, nu er Salighedens Dag For arme Synderen; Thi Gud til os har godt Behag: Han gav os Frelseren.

Kor: Pris ske Gud for saadan Naad'! Saadant var Guds Frelsesraad. Pris ske Gud i Evighed For denne Salighed!

2. Se, nu er Salighedens Dag, En lys, behaglig Tid, Da Synd're af alle Slag' Tilbydes Naad' og Fred.

3. Nu kan vi tro ved Jesu Blod Til Frelse fuld og fri, I Stedet gjøre Bedring, Bod, Og siden stemme i: Pris ske Gud osv. E. A. S—gh.

Tone: O, tænk, naar engang samles skal.

244. Se, hvilket deiligt Juletræ, Som for os pyntet staar I Fred i Kirkens Ly og Læ, Som i en yndig Vaar.

2. Er det ei smukt, som her det staar, Guds Rige billedlig, Med Blomst og Frugt, som Høst og Vaar Os giver rigelig.

3. Det sande Juletræ er dog Vor Herre Jesus født, Al Verdens Frelser mild og god, Som Julenat blev født.

Digitized by Google

4. Han er den Julegave stor, Som Verden glæde kan, Hvorom det kjære Livets Ord Gaar ud til alle Land.

5. Saa komme vi til dig med Bøn, At du velsigne maa Med din Velsignelse, Guds Søn, Os alle, som her staa.

6. Du er den sande Glæde selv, Lad os faa Del i dig, Bliv du i os et Kildevæld, Her paa vor Pilgrimsvei. P. E.

Tone: Far Verden Farvel.

245. Se, Naaden er fri! Hvi vil du da længer I Trældommen bli? Se, Fængslet er fanget Og Døren opladt, Hvi har du saa længe Din Frelse opsat? Du myrder din Sjæl Paa Fortabelsens Sti! :,: Da Naaden er fri. :,:

2. Se, Naaden er fri! O, stans kun i Løbet paa Trældommens Sti! Til Bryllup du bydes, hvor „der er beredt" Forløsning og Frelse — foragter du det Og flyder med Strømmen Guds Himmel forbi, :,: Da Naaden er fri. :,:

3. Se, Naaden er fri! „Nu alle, som tørster, o kommer til mig!" Se, Jorden er fuld af Guds Saligheds Vand, Som favnes i Hjertets formørkede Land, Saalænge ei Saligheds Morgen faar gry. :,: Hør: Naaden er fri! :,:

4. Se, Naaden er fri! I Vægtere alle, hvad sige vel I? Udraaber I Naadens Velsignelsens Aar For dem, som derinde i Dødsskyggen staar? O, giver Basunen en tydelig Lyd :,: Om Naade og Fryd! :,:

5. Ak, Naaden er fri For dig, som gaar frem paa Fortabelsens Sti! Den raaber: o Synder, ak, stans dog og hør: Om du mig i Vantro foragter og dør, Din Dom blir forfærkelig, ene fordi, :,: At Naaden er fri! :,:

246. Sig alting til Jesus, Han kjender dig saa vel, Han ved, hvad der ængster Og trykker din Sjæl. Om dine bedste Venner Dig end kan misforstaa, Din Jesus dig dog kjender, Til ham du trygt kan gaa!

2. Blir Veien dig ensom Og tornet og trang, O, sig det til Jesus, Han vandred den engang. Han dig en Ven vil være, At du ei ensom gaar, Og ømt i Favn dig bære Og læge dine Saar.

3. Den ringeste Smaating, Som kommer i din Vei, O, sig det til Jesus, saa vil han hjælpe dig! Thi intet er for ringe At Frelseren betro; O, sig det kun til Jesus, Saa faar dit Hjerte Ro! Mathilde Wiel.

247. Sig, har du hørt, hvad som har hændt, At Gud en falden Slægt sin Søn har sendt? Nu, Gud ske Lov, er ingen Nød; Thi Jesus frelse kan fra Død. Saa fat nu Mod du bange Sjæl, Thi Jesus alt vil gjøre vel. Nu, Gud ske Lov, er ingen Nød, Thi Jesus frelse vil fra Død.

2. Ja, saadan er vor Gud og Far, At han os altid kjært har havt og har; Thi mærk, saa er hans Hjertelag Til faldne Barnet Dag for Dag. Saa kom da frem i Jesu Navn, Han venter dig med aaben Favn. Thi, mærk, saa er hans Hjertelag Til faldne Barnet Daa for Daa.

3. Vel er det sandt du synded har, Og længe gaaet bort fra Gud, din Far; men derpaa han ei tænke skal. Han dig forlader Synden al. Saa vær ei ræd at vende om — Trods Synd og Frygt for Herrens Dom, Thi derpaa han ei tænke skal, Nei glemme vil han Synden al.

4. Se, Jesu Blod paa Korset randt, Hvorved saa mangen Synder Frelse fandt. Saa to dig nu i denne Flod, Som vælder ud ved Lammets Blod. Ei noget andet hjælpe kan End Blodet, som paa Korset randt; Saa to dig nu i denne Flod, Som vælder ud ved Lammets Blod. E. A. S—gh.

248. Snaren er sønder og Fuglen fri, Saa kan jeg nu i Sandhed si', Jesus har frelst mig fra Slaveri, Ære ske hans Navn!

Kor: :,: Ære ske hans Navn! :,: Den Sønnen frigjør er virk'lig fri. Ære ske hans Navn!

2. Fordum jeg var udi Synden død, Gjorde hvad Sindet og Lysten bød; Men nu jeg lever af Livets Brød. Ære ske hans Navn!

3. Frelst ifra Synden af blotte Naad', Efter Guds evige Frelses-Raad, Er han mit alt udi Raad og Daad. Ære ske hans Navn!

4. Kom nu til Livskilden hver og en, To dig i den og du blir ren; Syng da om Jesus din bedste Ven. Ære ske hans Navn! E. A. S—gh.

249. Snart kommer en Dag saa herlig og stor For alle, som elske Gud, Dens Sol skjules ei af Skyggernes Flor, Der høres ei Klage-Lyd.

Digitized by Google

Kor: O, herlige Dag, som kommer for mig! O, herlige Maal, paa Pilgrimens Vei! Min Længsel og Blik alt mer til dig drag, Du herlige Jesu Kristi Dag!

2. I Ære og Magt vor Konge vi ser, Han kalder da sine Hjem. Ei Afstand, ei Død da skiller dem mer, Ei Synden mer plager dem.

3. For Korset vi faar en Krone til Løn, For Ringhed en kongelig Glans. For tornbetraadt Sti en Bolig saa skjøn, For Sværdet en Seierkrans.

4. Vi vide ei Tid, vi vide ei Stund, Naar Dagen den bryder frem. Vi ved ligevel paa Sandhedens Grund: Da komme vi alle hjem. A. L. Skoog.

Tone: Hvor du end i Verden vanker.

250. Syndefaldets dybe Følger Kjender jeg ihvor jeg gaar, Jeg for dig, min Gud, ei dølger Min Misgjerning den er stor. Jesu Blod, Jesu Blod, Dette er min fulde Trøst, Renser mig, gjør mig god, Tor mig ren fra al min Brøst.

2. Naar det gode jeg skal gjøre, Finder jeg, at jeg er svag; O, hvor herligt da at høre: Blodet renser mig hver Dag. Jesu Blod, Jesu Blod osv.

3. Naar mod Synden jeg skal stride, Fattes der mig ofte Kraft; Taalmod mangler, skal jeg lide, Trænger stedse Blodets Magt. Jesu Blod, Jesu Blod osv.

4. Skal i Loven jeg mig speile, Se mig selv i Ordets Lys, Vises der mig tusind Feile, Synger dog, som jeg sang nys: Jesu Blod, Jesu Blod osv.

5. Min Samvittighed anklager Mig for Gud og kræver Dom, Jeg da frem min Harpe tager, Og paany jeg synger om Jesu Blod, Jesu Blod osv.

6. Naar jeg snart herfra skal drage, Livet slukner i min Død, Vil jeg ingenlunde klage, Synger kun som før det lød: Jesu Blod, Jesu Blod osv.

7. Og tilsidst i Himlens Høie Synger jeg om Jesu Blod, Ydmygt jeg mig der skal bøie For det Lam sig slagte lod. Jesu Blod, Jesu Blod, Synger Himlens Sangerkor; Dermed du, Jesu god, Kjøbte os til Gud fra Jord. P. G. Sand.

Tone: I will sing the wondrous story.

251. Syng om Jesus, Venner kjære, Han os elsker, han er god! Syng hans Pris og giv ham Ære; Han har frelst os med sit Blod!

Kor: Om min Frelser vil jeg sjunge, Om hans Kjærlighed til mig, Dertil bruges skal min Tunge, Medens her den rører sig.

2. Jeg var tabt, og Syndens Byrde Trykte haardt min arme Sjæl, Da en Ven, „den gode Hyrde", Kom og gjorde alting vel.

3. Syndens Vei mig voldte Smerte, Sorgens Taarer ofte flød; Jesus lægte saaret Hjerte, Frelste mig fra Synd og Død.

4. Saligt Aag er Korsets Byrde, Herligt Haab at skue Gud! Trofast er den gode Hyrde; Godt at være Kristi Brud!

Digitized by Google

5. Engster mig Dødsflodens Vande, Naar de synes ganske nær, Dog hans Ord jeg vist faar sande: Færgemanden er nok der.

6. Snart, ja snart saa er vi hjemme; Jublende til Harpers Klang, — Alle frelste da istemme Guds og Lammets nye Sang. Thomas Brecken.

Tone: Jeg behøver dig, o Jesu.
Eller: "By the cottage in."

252. Syng mig hjem til Norges Dale, Nu mens Blomster prange der; Hvor den lille muntre Svale Kvidrer skjønnere end her. Syng mig hjem, jeg længes over — Did hvor Natten er saa klar; Der hvor Søens blanke Vover Solens lyse Billed har.

2. Syng mig hjem til hine Lunder, Hvor jeg jublede saa glad! Hvor jeg saa Naturens Under Paa hver Gren og hvert et Blad; Syng mig hjem til Fjeldets Tinder, Der hvor tidt Heiloens Sang Vakte op saa mange Minder, Mens jeg ensom gik min Gang.

3. Syng mig hjem til Hæggens Krone Og dens Duft i Kveldens Fred; Hjem til Nattergalens Tone Der i Skovens Ensomhed. Syng mig hjem til nøgne Bidder. Til hver Sten i Fjeld og Ur; Hjem til Liens Fuglekvidder Og til Elvens Plask og Dur.

4. Syng mig hjem, jeg har saa længe Ønsket dvæle der engang; Hvor jeg flog paa Harpens Strenge Og jeg skrev min første Sang. Syng mig hjem til kjendte Steder, Hjem til Bjerg og Dal og Ø; Hjem til Midnatssol, som spreder Purpur over Land og Sjø.

Digitized by Google

5. Syng mig hjem, der vil jeg blunde, Der jeg ønsker dø i Fred, Naar at Livets Sol bag Lunde Synker træt til Hvile ned. Syng mig hjem og lad hvert Minde Tørre bort hver Taar' paa Kind; Lad hver bitter Tanke svinde, Hvisk om Fred du Aftenvind.

6. Syng mig hjem til Himlens Sale, Til den himmelhyse Strand, Til de eviggrønne Dale, Til det altid gode Land. Syng mig over Tidens Trængsel Ind i Hvilens lune Havn, Hvor jeg møder al min Længsel: I den Herres Jesu Favn.

Tone: Vær nu glad og vel til Mode.

253. Søde Jesu, giv mig Naade Ved din gode Helligaand, At jeg faa min Gang kan raade, Og veiledes ved din Haand, At jeg ei skal falde hen Udi Dødsens Svælg igjen, Hvoraf du mig engang rykte, Der du Døden undertrykte!

2. Tak for al din Fødsels Glæde, Tak for dit det Guddoms Ord, Tak for Daabens hellig' Bæde, Tak for Naaden paa dit Bord, Tak for Dødsens bitre Ve, Tak for din Opstandelse, Tak for Himlen, du har inde, Der skal jeg dig se og finde Thomas Kingo, f. 1634, d. 1703.

254. Søg de Forvildede, Arme, Forførte, Drag dem tilbage fra Afgrundens Rand! Trøst de Bedrøvede, Reis op de Faldne, Bring dem til Jesus, som frelse dem kan!

Kor: Søg de forvildede, Før dem tilbage, Jesus er Kjærlighed, Bring dem til ham!

Digitized by Google

2. Skjønt de foragter ham Venter han endnu, Vil for dem aabne sin kjærlige Favn; Bed dem saa inderlig, Nød dem at komme Hen til sin Frelser I Tro paa hans Navn!

3. Dybt paa hver Hjertebund Findes der Strenge, Slappet ved Synden, Dog stemmes de kan. Rør dem med Venlighed, Snart vil du finde, Kjærligheds-Haand kan slaa Tonerne an.

4. Søg de Forvildede, Jesus det kræver, Kraft vil han skjænke til alt, hvad han bød! Vis dem til Frelseren, Veien er aaben, Sig dem: For dig og for mig er han død! W. H. Doane.

Tone: Søde Jesus, vi er her.

255. Søndag er Vorherres Dag, Ikke dog som Daarer mene, Som om Salighedens Sag Var den Ugedags alene; Men Gudslyset og Gudslivet Herren os paa den har givet.

2. Paa en Søndag Himlens Gud Verdensskabelsen begyndte, Bød og sagde: Lys, spring ud! Som et Lyn det frem sig skyndte, Saa der blev, selv midt i Mørke, Skjel imellem Lys og Mørke.

3. Paa en Søndag Englehaand Velted bort den Sten i Haven, Hvor, i Døds og Mørkets Baand, Lys og Liv var lagt i Graven, Men stod herlig op af døde I en Søndags Morgenrøde!

4. Paa en Søndag Gud sin Aand Sendte med de Luetunger, Som, trods alle tunge Baand, Lyst ud-

Digitized by Google

raaber, skjønt udsjunger Naaden, som al Nød opveier, Lysets Kamp og Livets Seier.

5. Vær velkommen, Herrens Dag, Med de store Fortidsminder! I dig finder Velbehag Alle kristne Mænd og Kvinder, Og Guds Aand tar helst tilorde Paa den Dag, som Herren gjorde. Grundtvig.

256. Til Fredens Hjem, til rette Faderhuset Min trætte Sjæl med Længsel strækker sig; Til Fredens Hjem, fra Synden her og Gruset Jeg skuer hjem, min Frelser kjær, til dig. :,: Hernede findes ikke Ro, Vort Blik er sløvt og svag vor Tro, :,: Og Hyttens Baand os trykker. :,: :,:

2. Men Gud ske Pris, at Tiden fremad iler, Det kommer alt, som Herren lovet har; Saa tryg og glad i Herrens Ord jeg hviler, Thi han en trofast Ven mig altid var. :,: Og da er glemt al Jordens Sved, Og Fryd og Sang og evig Fred :,: Opfylder Paradiset. :,: :,:

3. Men, Jesus kjær, behold blot du mit Hjerte, Lad Tidens Strøm ei drage mig fra dig! I Lyst og Nød, i Glæde og i Smerte, Blot du, blot du, blot du husvaler mig. :,: Thi Herre, naar jeg haver dig, Maa ellers alt fratages mig. :,: Med dig jeg dog er salig. :,: :,: Agata Rosenius.

Tone: Herre, du levende Gud.

257. Timen er kommen at jeg skal fremtræde, Bede, formane og tale om Gud. Mange dyrt kjøbte nu her er tilstede, Ak, at de alle var Frelserens Brud!

Dem skal jeg stræbe til Jesus at føre; Fader i Himlen, hvad kan vel jeg gjøre?

2. Trofaste Frelser, hvad skal jeg vel svare? Viljen den har jeg, men Kraften er svag! Ordet til Frelse for Folket forklare, Det gaar jo være den Helligaands Sag. Aldrig i Hjertet den Tanke sig røre, At af mig selv, jeg det mindste kan gjøre.

3. Men paa dit Ord vil jeg Garnet udkaste, Du lad det lykkes at mange vi faa! Findes her dem, som til Døden mon haste, Hjælp, Herre Jesus, at frelses de maa! Gud Helligaand, vore Hjerter du røre, Giv os at tale og giv os at høre! N. Paulsen, f. 1815.

Tone: Jeg er et lidet Barn og svag.

258. Tænk, hvilket Kald paa os er lagt, De smaa for Himmelen At redde ud af Syndens Magt Til Jesus, ders Ven.

2. Vi staar vist i en Gjæld saa stor Og ansvarsfuld mod ham, Som lagde paa os disse Ord „Vogt mine kjære Lam."

3. Vi trænger Aandens Lys og Trøst Til dette høie Kald, At saa Guds Ord i Barnets Bryst, Saa det ei glemmes skal.

4. Almægtig Gud giv os din Aand, Læg Kraft i Viljen ind, Omslut os med din Faderhaand, Thi Værkets Frugt er din.

5. Og lad det aldrig blive glemt Vi for dit Aasyn staa, At ei vanhellig Tant og Skjæmt Din Sag vanære maa.

Digitized by Google

6. Saa gaar vi glad i Jesu Navn Til hver vor lille Flok, Omslut os alle i din Favn, Da har vi alle nok.

259. Tryggere kan ingen være End Guds Barneflok den kjære; De i Jesu Favn skal blive, Ingen skal dem fra ham rive.

2. Herren selv dem vel bevarer I sin Haand mod alle Farer; Over dem han sig forbarmer, Bærer dem paa sine Arme.

3. Ingen Nød og ingen Lykke Skal af Jesu Haand dem rykke. Vennen størst blandt alle Venner Sine Børns Bekymring kjender.

4. Han forlader dem ei heller, Deres Hovedhaar han tæller; Han dem pleier, føder, klæder, Og i Sorgen han dem glæder.

5. Glæd dig da, du Barneskare! Jakobs Gud skal dig bevare; For hans Vilje maa jo alle Fiender til Jorden falde.

6. Hvad han tager eller giver, Samme Fader han forbliver. Og hans Maal er blot det ene: Barnets sande Vel alene.

7. Pris ske dig, min kjære Fader; Jeg paa dig mig helt forlader; Naadens Rigdom jeg faar smage, Den du aldrig ta'r tilbage.

8. Pris ske dig, Guds Lam det kjære, Som hver Dag er os saa nære, Du, hvis Blod for os har runet, Synden, Døden overvundet!

9. Pris ske dig, Guds Aand saa milde! Lad ei no-

get os forvilde! Du os tugte og hufvale, Og om Jesus for os tale!

10. Og tilsidst, naar hjem vi fare, Samles med den frelste Skare; Da vi synge allesammen: Pris ske Gud og Lammet, Amen! Lina Sandell.

Tone: Her en Kilde rinder.

260. Tørstige som længes Og i Aanden trænges, Her er Livsens Flod, Kom, kvæg Sind og Mod.

2. Sjæl, om du vil høre, Brug nu godt dit Øre, Lytter nøie til, Hvad Gud sige vil:

3. Kom, som intet haver, Uforskyldt du tager Af Livskilden rød Vin og Melk saa sød.

4. Synden er udslettet, Livets Krans er flettet, Jesus Straffen bar, Evigt Liv du har.

5. Kjære Sjæl, hør nøie; Intet du tilføie, Alt er færdiggjort, Tænk, o Sjæl, hvor stort!

6. Livsens Flod den kvæger, Gjør den glad, som græder, Giver Naade, Fred, Liv og Saligheb.

7. Kom da, hver, som tørster! Hør det, Broder, Søster! Kom og øs med Fryd I din Armods Pryd.

8. Livets Dag den helder, Kom førend det kvelder, Kom, o kom idag! Det er Guds Behag. E. Engh.

261. Udaf Aanden henrykt fra Jorden engang En Johannes fik høre den himmelske Sang. En Sang af de frelste paa Saligheds Vang, Saa at Himlen gjenløb af den klangfulde Sang.

Kor: O, min nye Sang! O, min nye Sang! Jeg begyndte den her. — O, min nye Sang! Lov og

Digitized by Google

Pris og Ære Og Magt tilhører Gud Ifra Evighed og til Evighed.

2. Ære være Lammet os kjøbte fra Jord! Synge evigt i Hemmelen Lovsangens Kor. Nye Jorden og Himlene svare igjen: Ære, Halleluja være Lammet! Amen.

3. Snart skal Jesus komme i Ære og Magt At forløse de fromme, som før han har sagt. Da fuldkommen hos ham i al Evighed lang Faar jeg synge min nye, min himmelske Sang.

Tone: Herre, mit Hjerte.

262. Ungdom i Verden, sløs ei din Naadetid bort, :,: Hust under Færden: Lysternes Rus er saa kort! :,:

2. Alt for dig leger, alt sætter Hjertet i Brand. :,: Lokkende smigrer Verden med bræbende Tand. :,:

3. Alt til dig vinker: Sank nu mens Roserne gro, :,: Dog snart det stinker; — Sjælen faar derved ei Ro. :,:

4. Verden bedrager dig med bedaarende List, :,: Og se, den tager alting ifra dig tilsidst. :,:

5. Stands da, o kjære, stands nu idag for en Ven, :,: Som vil dig lære, hvor høit han elsker dig end. :,:

6. Han giver Lykke, han giver Glæde og Fred; :,: Han vil dig smykke, saa du kan findes bereb'. :,:

7. Lad ham faa trykke dig til sit elskende Bryst, :,: Det er din Lykke, O, maa det være din Lyst! :,:

8. Vaaren forsvinder hastigt, som Dagen igaar;
:,: Vel den, som finder Livet i Ungdommens Aar. :,:
F. L. Kullgren.

Tone: Jeg er saa fro jeg.

263. Ved Jesu Hjerte lunt der er Trods Stormene paa Jorden, Trods alt, som end mig trykker her, Er han min Fred dog vorden. Vist bruser Bølgen her og der, Men over Dybet han mig bær. Ved Jesu Hjerte lunt der er Trods Stormene paa Jorden.

2. Her kjæmper Kjød og Aand jo end, Ja ofte haarde Striber, Men Aanden seirer, Kjødet skal dog Ganske dø omsider, Ved Trængsel, Lidelse og Nød; En langsom Død er Korsets Død. Her kjæmper Kjød og Aand jo end, Ja ofte haarde Striber.

3. Her ser det ud saa mangen Gang Som skulde alt gaa under, Her blandes Sukke i min Sang, O. Herre, mange Stunder. Men ved dit Hjerte inden kort Dø alle Tidens Mislyd bort, Skjønt det ser ud saa mangen Gang, Som skulde alt gaa under.

4. Ved dig, o Herre Jesus Krist, Skal jeg beholde Seier; Thi du min Hjælper er forvist, Ved dig jeg Styrke eier. Det skal jo ske, som du har sagt, Jeg venter stille paa min Vagt; Ved dig, o Herre Jesus Krist Skal jeg beholde Seier. Lina Sandell.

264. Ved Basunens Lyd, naar alle Frelste samles skal engang, Vi skal møde der med Herren hist i Sky; Da de mange kjære Venner hilse vi med Fryd og Sang. Hvilket Møde af de Frelste det skal bli!

Kor: Hvilket Møde, Møde, Ved det store Herlighedens Jubeli! Hvilket Møde, Møde, Hvilket Møde af de Frelste der skal bli!

2. Tænk, naar Englen høit udraaber: Ingen Tid skal være mer, Vi skal samles med de Frelste glad og fri. Tænk at mødes der med Herren hist paa Fredens skjønne Strand, Hvilket Møde af de Frelste det skal bli!

3. Naar den store Dag er inde For alt Folk paa Hav og Land; Herren Jesus, Ærens Konge skue vi, Da han byder alle sine Samles ved hans høire Haand. Hvilket Møde af de Frelste, Der skal bli!

4. Naar Guds Engle høit forkynder evigt Jubelaar Engang, o hvad Glæde, o hvad himmelsk Harmoni, Alle Himlens Harper klinge, Højlydt bruser Lammets Sang. Hvilket Møde af de Frelste der skal bli!

Tone: Aldrig er jeg uden Vaade.

265. Ventetimerne de ile, Evig er Guds Sabbatshvile; Synes Veien tung og trang, Godt, den er da ikke lang!

2. Er her ofte Strid og Møie, Glindser Taarer i vort Øie, Hisset glemmes alle Savn I vor Herres Jesu Favn.

3. Er her Kamp i Stridens Dage, Hjertet maa for Herren klage, Hjemme er der varig Fred, Maalet fuldt af Saligheb.

Digitized by Google

4. Derfor vil jeg ſtille være Og mit Kors med Glæde bære, Mens jeg venter, gode Gud, Lær mig elſke dine Bud! Thomas Brecken.

Tone: Gjør Døren høi.

266. Velkommen, Jeſu Venner kjær, Velkommen, ja velkommen vær! Forenet i Guds Kirke-Baand :,: Vi række eder Samfunds-Haand. :,:

2. O Herre, giv de ſtedſe maa I Troens Samfund altid ſtaa, Saa her de blive Kirkens Pryd, :,: Og hisſet arve evig Fryd! :,:

Tone: Det er ſaa yndigt at følges ad.

267. Velkommen, hellige Julefeſt, Med høit velſignede glade Minder Om Barnekongen, vor høie Gjæſt, Der midt i Natten ſom Sol oprinder, Om Lys, der tændtes i Hytter trange, Om Hyrder bange og Engleſange. :,: O Gud, ſke Lov! :,:

2. O Julehøitid, velſignet vær! Ja, Gud ſke Lov, at vi nu kan mødes Med Brødre, Søſtre og dig iſær, Som vil paany i vort Hjerte fødes, Al Naadens Kilde, vor Frelſer milde, Som Brodernavnet os ſkjænke vilde! :,: Halleluja! :,:

3. O, vær velkommen, du Herre Kriſt, Til vore fattige Syndehjerter, Og lad os føle det faſt og viſt, At Lægedommen mod alle Smerter Er nu tilſtede for dem, ſom bede, For dem, herinde dig Plads berede! :,: O Gud ſke Lov! :,:

4. Men ak, ſaamange har intet Hjem For dig, Barnlille, vor Juleglæde; Lad Juleſtjernen dog lære

Digitized by Google

dem At stamme sig og for dig at græde I dybe Dale, at du kan tale Og sødt for fattige Sjæl afmale :,: Dit Naadens Ord. :,:

5. Velsign saa Julen, du kjære Gud; Dit Rige komme med Fred og Glæde! Luk ind i Hjertet dit Julebud, Saa vi maa føle, du er tilstede! O, da med Gammen vi synge sammen: Nu Ære være vor Gud, ja Amen! :,: Halleluja! :,:

Tone: Staa op og strid for Jesus.

268. Velkommen hid, Guds Venner, I kjælig Broderkreds, en Hilsen Jesus sender, som gjør os veltilfreds. Han er blandt os tilstede Med Ordet, Liv og Aand, Vil Hjerterne forene I Freds og Enheds Baand.

2. Bort Sorg og Nød og Klage! Vor Jesus ynder ei, At vi med det os plage, Og gaa paa Sorgens Vei, Her giver han os Glæde, Han giver Trøst og Mod, Hos sig et Herresæde; — O, hvor han dog er god!

3. Tak, Gud, vi kan os samle Om Naadens søde Ord, De Unge med de Gamle, Hvor Naaden den er stor! Lad Aanden det da føre! O, salv det selv, vor Gud! Saa det kan Hjerter røre, Os fri fra Synden ud!

4. Giv Hjerte, Mund og Tale Maa prise dig, vor Gud! Og Kjærlighed afmale For os dit milde Bud! Dit Ord skal da ei vende Med Tomhed bort igjen, Men Lys og Fred os sende Fra dig, vor Hjertens Ven.

Digitized by Google

Tone: O Helligaand, kom til os ned!

269. Velkommen hid paa denne Dag, Du Stridsflok for Missionens Sag, Du Kjærlighedens Følge! Velkommen med din Hjertetrang: At redde dem, hvis Dødsens Gang Er skjult bag Havets Bølge! Frelser! Frelser! O, vi bede, Vær tilstede, Led vort Møde! Ellers blir det mørkt og øde.

2. I Jesu Navn vi bede vil, At Pinsefestens Himmelild Maa lue over alle. O, da vil Ordet trænge ind Med Magt og Kraft i Sjæl og Sind Og Himmeldruggen falde. Frelser! Frelser! O, vi bede, Vær tilstede, Led vort Møde! Ellers blir det mørkt og øde.

3. Lad Enighed og Broderaand, Lad Kjærlighedens Rosenbaand Os alle sammen binde! Ei bitter Rod lad skyde op, — Men Mildheds fagre Blomsterknop, Lad Sol i Sjælen rinde! Frelser! Frelser! O, vi bede, Vær tilstede, Led vort Møde! Ellers blir det mørkt og øde.

4. Velsign hver Hedningsjæl, o Gud! Lad Madagaskar staa som Brud Engang for Himlens Trone! Lad Zululand og Natal staa Engang med Brudedragten paa Og Livets gyldne Krone! Frelser! Frelser! Lad din Naade Altid raade, Altid seire, Satans Magt du selv henveire.

5. O, Søskend! tænk at samles der, Hvor Synd og Sorg forsvunden er — I Himlens Brudesale! O tænk at samles glad med dem, Som Herren førte naadigt hjem Fra Hedenskabets Dale! Frelser! Frelser!

Digitized by Google

Hvilken Glæde At faa tvæde Seiersſangen Engle ſødt til Harpeklangen!

6. O, hellige Trefoldighed! Opløft din Haand og lyſ din Fred Og giv ei deiligt Møde! Lad Ord og Gjerning vies dig, Saa vorder Frugten ſkjøn og rig Og Sjælen finder Føde! Amen! Amen! Magt og Ære Evig være Dig, du milde, Som vor Frelſer være vilde!

Hans Utbøe, f. 1849, d. 1875.

Tone: Kom hid til mig, enhver iſær.

270. Velkommen er til Herrens Bord Enhver, ſom tror de Livſens Ord Om Jeſu Blod, alene; At feire hans Hukommelſe Som frelſte os fra Dødens Ve, Om ham vi os forene.

2. Hvor godt og lifligt ſammen bo For dem, til Gud har fælles tro Ved Jeſus Kriſtus, Amen; Og nyde af vor Frelſer kjær, Mens her vi Pilegrimme er, Og glæde os tilſammen.

3. Idet vi gjøre dette Bud, Bekjendende vor Tro til Gud, Vi Herrens Død forkynder, At Jeſus Kriſt, vor Frelſer god Paa Korſets Træ vor Straf udſtod For alle vore Synder.

4. Den Kalk, ſom vi velſigne her Med Kriſti Blod i Samfund er, Som og det Brød vi bryder. Vi æder, drikker det i Tro Til ham, ſom gav os Fred og Ro; Vor Sjæl i Gud ſig fryder.

5. Men den til Dom ſig æde faar, Som til Guds ord uværdig gaar Og ei Forſkjel vil gjøre Paa Her-

Digitized by Google

rens Legeme, som er hengivet for enhver især; Fra Syndens Vei os føre.

7. Thi prøve sig nu paa Guds Ord Hver Sjæl, som gaar til Herrens Bord, At han sit Hjerte kjender, Om han i Kristi Samfund staar Og ved hans Kraft, som alt formaar, Sig frem til Maalet trænger.

7. Saa lader os Enhver for sig, Som har begyndt paa Livets Vei, Af ganske Hjerte bede Ved Tro til Gud i Jesu Navn, At vi, vor Sjæl til evigt Gavn, Guds Maaltid værdig æde.

8. Ak, lad din Gjerning lykkes saa At vi fra Lys til Lys fremgaa, Fra Kraft til Kraft og Seier; Forventende fra Himmelen Vor Frelser, Dommer, Broder, Ven, I hvem vi alting eier! Thomas Brecken.

Tone: O Jesu, din Ihukommelse.

271. Vi samlet er i Herrens Navn, At virke til vor Næstes Gavn, Især for Hedninger, som ei Har Ordets Lys paa Livets Vei.

2. Naar vi, der har Oplysnings Aand, Hukommer dem i Hedningland, Der i Afguderi og Synd Sin Tid henlever ganske blind.

3. Bør vi ei ofre her vor Skjærv, Ei altid sørge for os selv? Jo, Skriftens Ord os svarer saa: Vi bør til de Betrængte gaa.

4. Med Hjælp og Trøst i deres Nød; Men særlig da med Livets Brød, Som er det glade Budskab om At Kristus ned til Verden kom

5. For at forløse Hver og En, Og gjøre dem fra

Digitized by Google

Synden ren. Ja Hedninger saavel som de Med Kristi Navn sig lader te.

6. Lad, Herre, Evangeli' Lys Udbredes til din Lov og Pris, Saa Mænd, der tolke vil dit Ord, Kan høres paa den ganske Jord.

7. Giv dem din Visdom paa sin Færd, Udrust dem selv med Aandens Sværd Og Troens Panser, at de kan Mod Sjælefi'nden holde Stand.

8. Hjælp og at vi ved Ord og Aand Maa blive Redskab i din Haand At bringe Sjæle til din Hjord, Som vildsom gaar paa denne Jord.

9. Lad her dit Ord opfyldes saa, Een Hjord, een Hyrde blive maa, Og at vi alle komme kan Til det forjættede Kanaan. A. Arnesen.

Tone: Jesu din søde Forening.

272. Venner af Frihedens herlige Gave, Kom lad os mindes de Tider, der svandt, At vi den gode Fortrøstning kan have: Lænken er løst, som i Trældom os bandt. Verden og Strømmen vi fulgte saa længe, Bundne ved Vanernes strammende Baand; Tabte vor Husfred og Lykke og Penge, Sløv blev vor Tanke, og sløv blev vor Aand.

2. Ikke ved Glasset vor Glæde kan findes; Det vil os lede paa Lasternes Spor. Hjertet det hærdes, og Øiet det blindes, Og saa til Fattigdom Veien den gaar. Lad os ei fristes ved Drikken at sælge Ære og Frihed for Spot og Foragt. Drankerens Veie vi ibrig vil vælge, Ingen de Hæder og Lykke har bragt.

Digitized by Google

3. Derfor: Totalafholdssagen til Ære, Lad i vort Hjerte den fæste sin Rod; Fredens og Frihedens Frugt vil den bære, Saa vi til Kampen faar Styrke og Mod. Saa lad da Tiderne vekslende svinde Dag efter Dag, det vil tælle til Aar! Lyse for os skal det herlige Minde: Vi ved „Guds Bistand" at seire formaar.

273. Vil du stue Jesus i de Frelstes Land, Broder gjør dig rede, Tag din Stav i Haand, Ud fra Leiren haste Med Guds lille Hær, Kjæmp saa til du vinder Seierskronen der.

Kor: Fremad, fremad! Fra Kraft til Kraft vi gaa, Til vi for vor Gud paa Zion Med Seier skulle staa.

2. Her har du ei hjemme, Her skal du ei bo. Først i Himlens Rige venter evig Ro. Hvor din Lod paa Jorden End maa falde ud, lykkelig du blir dog ene i din Gud.

3. Blir du træt af Veien, Synes Dagen lang, Tænk paa Sabbatshvilen, Syng en Seiers sang. Drik af Naadens Kilde endnu flyder den, Godt den vederkvæger Zions Vandringsmænd.

4. Renfede fra Synden ubi Lammets Blod, Med vor Gud vi drage Over Land og Flod, Ingenting kan hindre os paa Veien hjem. Med vor Gud vi altid Seirende gaa frem.

5. Naar til Himmelstranden Vi fremkomne er,

Digitized by Google

Ingen Pilgrim angrer, At han kjæmped' her. Høit vor Gud vi prise Og for Korset der, Om vi denne Kunst ei ret forstode her. N. Frykman.

274. Vi vandre glad til Glædens Hjem, — Gaar du med? Gaar du med? — Til himmelske Jerusalem, — Gaar du med? Gaar du med? — Hvor Millioner Brødre der Alt frydes hos vor Herre kjær, Mens vi endnu paa Reisen er — Gaar du med? Gaar du med?

2. Vort Maal det er Guds Himmerig, — Gaar du med? :,: At leve der evindelig, Gaar du med? :,: At skue og at prise ham, Der blødte for os det Guds Lam, Som baaret har vor Synd og Skam. Gaar du med? Gaar du med?

3. Vi stemme med i Himlens Sang — Gaar du med? Gaar du med? — Til Harpelyd paa samme Gang, — Gaar du med? Gaar du med? — Og Hosianna, Herre Gud! Saa lyde Helgners Seiersbud; Fra Himlens Hvælv gaar Gjenlyd ud, — Gaar du med? Gaar du med?

4. Besværede og trætte Sjæl! — Kom, gaa med! Kom, gaa med! — I dette Hus du rummes vel, — Gaar du med? Gaar du med? — Dig venter Herrens aabne Favn, Her er for dig en sikker Havn. Kom nu og tro i Jesu Navn, — Kom og tro! Kom og tro!

5. Og fri er Veien til Guds Stad — Kom, gaa med! Kom, gaa med! — For Hedning som for Kristen glad. —Kom, gaa med! Kom, gaa med! — Ak, arme Sjæl, hør Herrens Røst! Lad Vantro fare,

Digitized by Google

fat dog Trøst! Guds Fred vil bo udi dit Bryst. — Kom, gaa med! Kom, gaa med!

6. Det er en yndig, salig Vei. — Kom, gaa med! Kom, gaa med! —O, sig dog ikke længer Nei! — Kom, gaa med! Kom, gaa med! — Hør Frelseren jo raaber saa: Vil, kjære Sjæl, du med mig gaa, Min Herlighed du hist skal faa — Kom og se! Kom og se!

7. O sig af ganske Sind og Sjæl: Jeg vil gaa; Jeg vil gaa; Og sige Verden kort Farvel; Lad mig gaa! :,: Farvel, Farvel, mit gamle Hjem! O Jesus, frels mig, før mig frem Til Maalet, Ny Jerusalem! Lad mig gaa! Lad mig gaa!

Tone: Hør, hvad Under Gud har gjort.

275. Vi en liden Skare er, Som har Herren Jesus kjær, Som vil følge ham, om Veien end er trang. Han har kjøbt os med sit Blod, Er vor Ven saa huld og god; Han vil hente os til Himlens Hjem engang.

Kor: Syng, syng, syng du lille Skare, Hvil dig trygt i Jesu Favn; Herren bærer sine smaa, Snart for Tronen skal vi staa, Evig salig prise Lammets kjære Navn.

2. Vi en liden Skare er, Som mod Korset altid fer, Mens vi haste hjem til Lammets nye Stad. Lad os se hver Dag derhen, At vi samles maa igjen, Sees atter for hans Aasyn evig glad.

Tone: O, tænk, naar engang samles skal.

276. Vi vil ophøie Jesu Navn, Og synge Pris til ham, Som aabnede sin Hyrdefavn Og frelste sine Lam. :,:

Digitized by Google

2. Vi ere frelste ved det Blod, Som fra hans Vunder randt, I Tro paa ham vor Sjæl fik Ro, Ja, Salighed vi fandt. :,:

3. Vi har det Haab, at vi engang For Tronen frelst skal staa, Og synge Lammets nye Sang, Med Livsens Krone paa. :,:

Tone: Kom, du Naadens rige Kilde.

277. Visseligen har han taget Vore Sygdomme paa sig; Vore Piner ham har plaget, Som det, Gud, behageb' dig. Derfor stands o, arme Synder, Som med Strømmen endnu gaar. Hør, hvad Ordet dig forkynder: Der er Liv i Jesu Saar.

2. Han for vore Synder saaret, Knust for vor Misgjerning staar. Han for os har Straffen baaret, Lægedom er i hans Saar. Hør, hvad Ordet dig forkynder: Kom idag til Livsens Flod; Var du end den største Synder, Ren du blir i Jesu Blod!

3. Vi til hver sin Vei os vendte, Som vildfarne, tabte Lam; Herren vor Misgjerning kjendte, Men han lod den møde ham. Arme Sjæl, lad Gud dig vinde, Kom og tro i Jesu Navn. Ordet siger: du skal finde Herrens aabne Faderfavn. M. Giverholt.

Tone: Klippe, du som brast.

278. Vi vil, om vi ere smaa, Dog til Søndagsskolen gaa, For at lære Herrens Ord, Som han gav os her paa Jord; Thi vi kan det ei forstaa, Om vi ei Oplysning faa.

Digitized by Google

2. Vi dig bede, gode Gud! Ræk din Haand nu til os ud. Og dit Aasyn til os vend, Rette Lærere os send; Lys du over os din Fred; Fyld os med din Kjærlighed.

3. Led os, Fader, ved din Haand, Døb os med din Helligaand; Hjælp os, at vi stedse maa, Her dit Ord ret agte paa, At vi her paa Jorderig Altid maa ophøie dig.

Tone: O, tænk hvilket Land over der.

279. Vi tale om Saligheds Land, Et Sted for Guds Venner saa kjær, Dets Herlighed prises iblandt, Men tænk at en Gang være der!

Kor: Være der, være der, O, tænk at engang være der! Være der, være der, O tænk, at engang være der!

2. Vi tale om Goder af Guld, Om Mure af Ædelsten skjær, Om Fred hvoraf Himlen er fuld, Men tænk, at en Gang være der!

3. Vi tale om Harpernes Lyd, Om Kjortlerne Brudskaren bær, Om Sangen og Himmelens Fryd, Men tænk, at en Gang være der!

4. Vi tale om Frihed hos Gud Fra Fristelser, Sorg og Besvær, Fra alt, som her trykker hans Brud, Men tænk, at en Gang være der!

5. O, hjælp os, vor Herre og Gud, Fra alt, som vil hindre os her, At vi, som din elskede Brud befindes en Gang være der! Elizabeth Mills.

Digitized by Google

Tone: Vær nu glad og vel tilmode.

280. Verdens Børn har mange Venner, Lysets Børn kun søger en; O, men denne ene kjender Al din Nød og al din Meen! Sukker du til ham i Løn, Han ei glemme vil din Bøn, Naar dit Hjerte stille græder, Jesus med sin Trøst indtræder.

2. Verdens Børn har mange Veie, Lysets Børn kun søger en, Men den ene har i Eie Naadens Hovedhjørnesten. Derfor skræmmer Tornen ei, Som er strøet paa den Vei; Jesus vandred selv herneden Tornet Vei til Herligheden.

3. Verdens Børn har mange Glæder, Lysets Børn kun søger en, Men som Bæk langs Blomsterbredder Flyder denne klar og ren. Kilden til den Frommes Lyst Springer ud fra Jesu ryst; Derfor selv paa Trængsels Veie Kan du have den i Eie!

4. Verdens Børn har mange Riger, Lysets Børn kun søger et; Men naar alt i Verden viger, Evigt er og bliver det. For den frelste Sjæl paa Jord Synger Himlens Englekor: Fryd og Fred foruden lige Findes kun i Jesu Rige! Timm.

Tone: Hvo ene lader Herren raade.

281. Vor store Gud gjør store Under, Med Glæde ser vi det hver Dag; Han tager bort de falske Grunder, Som mange hvile paa i Mag; Han sønderriver Satans Garn, Han frelse vil hvert faldent Barn.

2. Guds Ord gaar frem med Magt og Vælde, Og Vantro's Mure falde ned; Gud kan de stærke Helte

Digitized by Google

fælde, Saa Gud de søger og faar Fred; De rene bli'r i Jesu Blod Og synger glad: Vor Gud er god!

3. Saa mange Brødre her paa Jorden Nu følges ad til Himmelen! I alle Land fra Syd til Norden, Ja Tusind elske Frelseren; Og mange sler han have skal, Hans Eiendom er Verden al.

4. O Gud, lad mig ei bli' tilbage, Mens andre tage Riget ind; Lad mig din Naade se og smage, Ja, lad mig altid være din, Du, som saa trygt mig lede kan, Før hjem dit Barn til Fredens Land.

5. Halleluja, snart Dagen kommer, Den Herlighedens Dag hos Gud, Den Dag, vor Frelser og vor Dommer, Skal føre hjem sin kjøbte Brud. O, salig Dag, da alt bli'r klart, Jeg venter dig kom snart, kom snart! N. Frykman.

Tone: Til Josef, til Josef.

282. Vor Bibel, vor Bibel! mer kostbar end Guld, Af evige Løfter og Naadesord fuld. Den taler om Jesus, hans Død og hans Blod, Og viser os Faderens evige Raad.

2. Vor Bibel, vor Bibel! det Sandhedens Ord, Hvor mildt det os leder til Naadernes Bord! Den kost'lige Perle henpeger det paa — At søge den, førend i Synd vi forgaa.

3. Vor Bibel, vor Bibel! vi sjunge dens Pris, Dens Ære, dens Sandhed paa Fædrenes Vis, Besynge dens Seire, dens frydfulde Bud — Til Jorderigs Ender vi bære det ud.

Digitized by Google

4. Vor Bibel, vor Bibel! vor Stav og vort Lys, Som lyser os hjem til vort himmelske Hus. Dens Ord er vort Skjold og vort Sværd udi Strid Paa Veien, indtil vi gaa hjem udi Fred.

Tone: Jeg behøver dig, o Jesu.

283. Verden er saa fuld af Farer, Fuld af Fristelser og Nød; Allevegne findes Snarer, Truer os med evig Død. Derfor er det godt at være Af den gode Hyrdes Faar; Dem og Byrden vil han bære, Til de frelst for Tronen staar.

2. Mange ere de, som sige: „Tjene Gud gjør Livet trist; Dine Venner fra dig vige, Tungt og mørkt det er forvist". Herren selv dog klart udtaler: „Glæd dig nu, og spring af Fryd! Glæd dig", atter han befaler „Juble høit og mig adlyd".

3. Hvo den Herre Jesus kjender, Skjuler sig udi hans Saar, Er frimodig, hvad som hænder; Thi jo før han Kronen faar. Dødens Braad er da borttagen, Helvede har tabt sin Magt; Han med Glæde venter Dagen, Da han slipper fra sin Vagt.

4. Kjære Venner, Broder, Søster, Som er med paa Reisen her, Hvad du saar, du hisset høster, O, betænk det, en og hver! Aldrig den kan Glæden miste, Som til Gud sig giver hen; O, at alle dette vidste: Jesus er den bedste Ven! Thomas Brecken.

Tone: Hvo ved, hvor nær mig er min Ende.

284. Vor Tanke bort fra Jorden iler Ved Synet af den stille Grav. Se! Haabet gjennem Graven smiler, Det store Haab, som Jesus gav. Vort Legem,

som her smuldrer hen, Skal engang vækkes op igjen.

2. Den store Dag vi gaa imøde, Da Gravene skal aabne sig; Da skal de Levende og Døde, O Frelser, stilles frem for dig, Vel den, som her har levet saa, At han for dig da kan bestaa.

285. Vor stærke Klippe Herren er, En Tilflugt udi Stormens Tid, Trods alle Farer findes der En Tilflugt udi Stormens Tid.

Kor: Ja, Jesus er vor Klippe her i fremmed Land, i fremmed Land, i fremmed Land; Ja, Jesus er vor Klippe her i fremmed Land, En Tilflugt udi Stormens Tid.

2. Et dagligt Skjul, et natligt Værn, En Tilflugt udi Stormens Tid, Han er mod Fiendernes Jern en Tilflugt udi Stormens Tid.

3. O, faste Klippe, trygge Borg, En Tilflugt udi Stormens Tid. Han er os nær i Nød og Sorg, En Tilflugt udi Stormens Tid.

Tone: Ret som Ørnen stiger.

286. Vær velkommen, Venner, Hid i Jesu Navn! Ved, at Herren sender Aanden til vort Gavn. Kun hvor Fredens Aand Knytter Hjertets Baand, Glædes vi som bedst Ved vor Venne-Fest!

2. Vær velkommen, Venner, Jesus er vor Gjæst! Hædersgjæsten sender Aanden til vor Fest, Aanden med Guds Ord Tænder i vort Kor Tonen i vort Lag, — Kronen paa vor Sag.

Digitized by Google

3. Vær velkommen, Kjære, Lyt til Jesu Røst, Til Gud Faders Ære, Os til Liv og Trøst, Sangen i vort Bryst Vækker Liv og Lyst, Liv i Jesu Ord, Lyst til Jesu Spor!

4. Vær velkommen, Kjære, I vort ringe Lag, Gjør os nu den Ære Og til takke tag! Som vor Hædersmand Gjør selv Vin af Vand, Da blir Glæden bedst, Naar du selv gjør Fest. C. A. Lindemand.

Tone: Hvo ikkun lader Herren raade.

287. Vær lovet du, som evig vaager, Mens Verdner slumre under dig! Dit Vink bortvisker Jordens Taager, Og Nat til Dag forvandler sig. Du kom dit mindste Barn ihu; Vor Gud, høilovet være du!

2. Du aabned vore Øienlaage, De lukkes stedse, naar du vil — O, lær os bede, lær os vaage Og prise dig, mens vi er til! Lad ogsaa Sjælens Øie se! Vor Gjerning i dit Navn lad ske!

3. Og hvad vi se, og hvad vi høre, Hvad Sjælen fatter af din Aand, Lad det til dig, vor Gud, os føre! Vor Salighed er i din Haand. Indslut al Verden i din Favn! Bønhør os, Gud, i Jesu Navn!

B. S. Ingemann, f. 1789, d. 1860.

Tone: Hvilken Ven vi har i Jesus.

288. Yngling, som gaar ud i Verden, O, lad Bib'len følge dig Til dit Lys paa Pilgrimsfærden, Lede dig den rette Vei. Værne dig for skjulte Snarer, Lage og din Fod af dem Og blandt Brændinger og Farer Pege mod et himmelsk Hjem!

Digitized by Google

2. Herrens Ord kan aldrig svige, Om alt andet sviger dig, Og end mer det har tillige Evigt Liv for dig i sig! Sig hvad gavner dig al Verden, Men du tabte saa din Sjæl, Om i Synd du under Færden Glemte bort dit sande Vel!

3. O, hvor tomt det Hjem og Hjerte, Der ei Herrens Naade bor, O, hvor bitter hver en Smerte Og hver Sorg, hvor trøstløs stor! Glædens Solskin kan ei finde Vei til saadant øde Rum, Mørket skulde dog forsvinde For Guds Evangelium!

4. Mange Røster skal du høre, Som ei udgik fra din Gud, Mange Toner naa dit Øre Med Foragt for Herrens Bud. Men den gode Hyrderøsten, Du har hørt i Livets Vaar, Maa den lige ind til Høsten Følge dig, ihvor du gaar!

5. Verdslig Visdom kan ei føre Fra den brede Dødens Vei, Jordisk Ære kan ei gjøre Graven blød og god for dig, Men det Ord, som evigt bliver, Ordet om vor Herre Krist Liv i selve Døden giver, Og et Rum i Himlen hist.

6. O saa lad det dyre Ordet Følge dig, ihvor du gaar, Ved det kostelige Bordet Kraft til Vandringen du faar! Ingen Nød og ingen Lykke, Ingen ting paa denne Jord, Skal af Herrens Haand dig rykke, Om du bliver ved hans Ord! Lina Sandell.

Tone: Himlen er mit Hjem.

289. Ære være Gud udi Himmerig, Som os har beredt saadan Julefryd! Sønnen han os gav — hvilken Gave stor Udaf Fader vor, som i Himlen bor.

Kor: Pris ske Gud, som Sønnen sendt, Og et Lys paa Jorden tændt! Pris ske Gud, som Sønnen sendt Og med ham et evigt Liv os skjænkt.

2. Os et Barn er født — ei af syndig Sæd, — Esaias skrev: „Barnet er vor Fred!" Se, i Bethlehem, i en Krybbe der, Ligger Barnet, som vor „Fredsfyrste" er.

3. Udi Fattigdom fødtes Himlens Prins, I Herberget Rum ei for ham der find's, Men et Englekor synger jublende: „Ære være Gud udi Himlene!"

4. Hvorfor kom han ned til en syndig Verd'? Hvorfor rammedes han af Dødens Sværd? Jo, paa det at han skulde frelse os, Som i Synd og Skam uden ham forgaa's.

5. Kom o, Synder, kom frem til Jesus Krist! Han nu frelse vil dig fra Synd og Brist. Kom og fryd dig nu i hans Frelserfavn, Kom just som du er, Tro kun paa hans Navn.

6. Den, paa Jesus tror, Salig Hjemmet naar, Om han fast i Tro indtil Enden staar. O, saa skjønt det blir Skue Jesus Krist, I hans Herlighed, Amen, det er vist! Tornqvist.

Tone: Jesu, din søde Forening at smage.

290. Øde er Landet og tørre dets Egne, Landet, som ikkun har „Verden" til Navn; Ofte jeg syntes af Mathed at segne, Naar jeg nedtrykkes af haardeste Savn; Dette maa bringe mig daglig i Tanke Frelserens Vandring i Ørken saa trang; Af ham, det le-

Digitized by Google

vende Brød vil jeg ſanke Smuler til Næring paa Trængſelens Gang.

2. Lad det ſaa trykke, ei længe det varer, Skal jeg end vandre paa blødende Fod, Ser jeg end ſtedſe tiltagende Farer, Stor er min Trøſt i Forſoningens Blod, Stor er den Hjælp, jeg hos Herren maa hente, Stor er den Naade, jeg nyder hver Dag, Stor er den Glæde, jeg haver i Vente; Jeſus, min Jeſus, har klaret min Sag.

3. Ude paa disſe fortørrede Egne Kan jeg erfare, han har mig ei glemt, Manna fra Himlen han lader nedregne, Medens det bedſte i Himlen er gjemt. Da, naar jeg ſlutter min Pilegrims Vandring, Naar intet mere mig Undergang ſpaar, Da, o da hvilken livſalig Forandring, Naar jeg fra Tro til Beſkuelſe gaar!

Peder Sørenſen.

Efterslät.

Tone: Ack, Värmeland, du ſköna.

291. Ak, hvor de arme Sjæle dog kan bedrage ſig, Som tro, at man kan blive Naaden værdig: Som førſt vil bøde Synden og ſiden tro paa dig Engang, naar Bedringen blir rigtig færdig, Som førſt vil blive ſtærke i Tro og Kjærlighed Og finde gode Frugter i Dyd og Helligheb Og ſiden blive Børn i Faderhuſet.

2. Det bleb mig aabenbaret, at jeg har Barneret; Thi Gud i Kriſto er jo dog min Fader. Og jeg, ſom gik og førgeb og fattede ei bet, At Gud for Dommen mig forſkaane laber; Jeg, ſom ubi min Bedring, min Anger og min Tro, Min Lydighed, min Fromhed ei nogen Tid fandt Ro, Jeg allerede er i Kriſto ſalig.

3. Thi førend Verdens Grundvold i Skabelſen bleb lagt, Har Gud til Barn i Kriſto mig antaget. Og jeg, ſom gik ſaalænge bedrøvet og forſagt Og paa bet tunge Trældomsaag har draget. Jeg nu forſtaar at fatte en Smule af bit Raab: O Herre, alt er Naade, og ei min egen Daad. Saa vil jeg blot af Naaden mig berømme.

4. Alt anbet mig bedrager, alt anbet ſviger mig; Beſtandig er blot Naaden i bit Hjerte. Jeg aldrig dig har elſket og aldrig frygtet dig, Og Savn af Kjærlighed mig volder Smerte; Men o, du har ei grundet min Barneret paa den, Da var fortabt jeg bleven, men ſe, jeg lever end, Jeg lever af din frie Naade ene.

Digitized by Google

5. Saa blir jeg da ei Salig først naar engang jeg dør, I Kristo er jeg salig her i Tiden. Er Fiendskabet dødet, jeg frygte jo ei bør; Det, som er dødt, kan ikke skade siden. Er Synden alt udslettet i Jesu dyre Blod, Da er den Haandskrift borte, som mig i Veien stod, Og hvo er den, som mig kan da fordømme?

6. Nu bort med alt, som ængster og alt, som trykker mig! I Jesu Nærheb er ei Rum for Sorgen; Og Jesus er jo med paa min farefulde Vei, Saa jeg er tryg og sikker inden Borgen. Hvordan end „Veiret blæser" og „Stormen støder paa", Og „Flod" og „Skylregn" komme, jeg dog ei frygte maa; Thi se, min Klippe kan jo ikke falde.

7. Ak, Herren være priset, som Seier givet har! Ved Jesu Blod jeg Frelse nu har vundet. Og da den store Sag mig engang bleb rigtig klar, Hvor megen Nød er ei meb et forsvundet; Hvad veier Verdens Venskab, naar Herren er min Ven? Og hvad er hele Verden og hele Himmelen Ved Siden af min Jesus og hans Naade.

Tone: Hvor godt og hvor lifligt det.

292. Al Skabningen sukker tilsammen i Smerte — Hvi slunder og higer og længes dens Hjerte? Forkrænkeligheben meb Trældom den trykker; Den higer at bryde sin Lænke istykker.

2. Forbandelsens Ord efter Menneskefaldet Vidt hen gjennem hele Naturen har gjaldet; Det lød over Jorden: til Dyret i Skoven, Til Træet, til Fuglen, til Riffen i Boben.

3. Se derfra er Suset i Skovtoppens Krone, Hint dæmpede Suk, hin Forlængelsens Tone. Se derfra den Blanding af Sorg og af Glæde, Som strømmer til Øret fra Smaafugles Kvæde.

4. Og kunde blot Stenen i Fjeldburen tale, Den skulde den samme Forlængsel os male — Forlængselen efter den nyskabte Morgen, Da alt eier Liv, uden Synden og Sorgen;

5. Forlægselen efter den Dag, der skal lue Med Evighedsglans over laveste Tue; Den Dag, da vor Herre skal løse det bundne Og reise det faldne og sunkne og svundne;

6. Da Ulven og Lammet skal græsse tilhobe Og fredelig drikke af Livsvandets Draabe, — Da Guds Børn skal stande med Palmer i Hænde, Med Sange og Jubel, som aldrig faar Ende. Jørgen Moe.

Rom. 8, 19—21; Es. 65, 25.

Tone: O, at jeg kunde min.

294. Der er et Hjerte, som for dig bløder, Du arme Fange, udi Syndens Band. Der er et Øie, Som altid gløder, Dig at opsøge i det fjerne Land.

2. Der er et Øre, Som ned sig bøier Og hører alle dem, som Hjælp begjær. Der er en Tunge, Som taler lifligt Til den forlorede, som sørger her.

3. Der er en Kilde for den, som tørster; For den, som hungrer, findes der et Brød. Der er en Fristad og tryg og sikker For den, som jaget er af Synd og Død.

Digitized by Google

4. For jaget Due der er en Rifte, For lille Svale er der og et Bo, For den udtrættede findes Hvile, For den besværede der findes Ro.

5. Er dette noget, som du behøver, Saa kjære, skynd dig nu, ihvo du er, Til Gud, som altid og allevegne Har haft og endnu han dig holder kjær.

6. O, kom til Jesus, Og du skal finde, Hvad du behøver til din Salighed; Thi Herren Jesus, og han alene, Er mer end nok for Tid og Evighed.

Joel Blomqvist.

Tone: O, hvor saligt det skal blive.

295. Hvem kan sige ud den Lykke At faa være Jesu Ven; Gaa i Friheds Brudesmykke, Hjem til Gud i Himmelen. :,: O, hvor saligt, o hvor saligt At faa være Jesu Ven! :,:

2. Da mit sønderbrudte Hjerte Viste mig de mange Brøst, Glæde fandt jeg i min Smerte. Jesu Blod blev da min Trøst. :,: Herren sagde, Herren sagde: „Du er min, jeg har dig løst." :,:

3. Før jeg laa i Skam og Vaade; Thi min Synd var tung og svar. Da kom Jesus med sin Naade, Gjorde mig til Ærens Kar. :,: Der han saa mig, der han saa mig, I mit Blod, — han sagde: „Lev!" :,:

4. O, den Dagen, o, den Dagen, Aldrig jeg forglemmer den; Da jeg blev til Naade tagen, Da jeg blev en Jesu Ven. — :,: Da han svøbte, da han svøbte mig i Retfærdskappen sin. :,:

Digitized by Google

5. Hvem kan sige ud den Lykke At faa høre Jesus til? Intet skal mig atter rykke Bort fra ham mig frelse vil. :,: Ham alene, ham alene Vil jeg altid høre til. :,:

296. Hver en Stund ved Jesu Bryst Faar jeg nyde Fryd og Lyst; Endog naar min Tro er svag, Fred i Jesus hver en Dag.

Kor: Fred i Jesus hver en Stund, Hvilken sikker Ankergrund! Komme hvad som komme vil, Jeg min Jesus hører til.

2. Lys af Kristi Klarheds Skin Lyser mig i Sjælen ind. Han mig leder ved sin Haand, Ved sin gode Helligaand.

3. Sang, naar Jesus glæder mig! Bøn, naar jeg ei ser min Vei. Udi Farer han jo vil Hjertets Nødraab lytte til.

4. Tro paa Jesu dyre Navn, Liflig hvile i hans Favn! — Bæres ind i Himlens Slot — O, hvor Barnet har det godt!

Tone: Det skal ske, hvad som.

297. Lille Fuglen finder Stedet, Hvor den tror sig være fredet, Jaget Due, hen i Klippen, til sit Bo. Nød kun Verden rundt mig larme, I min Jesu Frelserarme Faar jeg hvile udi Tryghed, Fred og Ro.

Kor: Til min Jesus vil jeg ile, Der alene har jeg Salighed og Fred. Ved hans Hjerte faar jeg hvile — Hvilket sikkert, godt og saligt Tilflugtssted.

Digitized by Google

2. Naar den Onde mod mig retter Sine Vredens Skud og fætter Som en Løve glubende at fluge mig, Jeg til Borgen skyndsomt iler, Og der naa mig ei hans Piler, O, hvor godt, min Jesus, at faa bo hos dig!

3. Hos min Jesus blir jeg stille, Da det ei kan gaa mig ilde Her i denne mørke Dødens Skyggedal. Snart han tar sin rædde Due Ifra denne Jordens Tue Hjem til sig i Himlens lyse Frydesal. A. L. Skoog.

Tone: Norges bedste Værn og Fæste.

298. Lover Herren, Lover Herren, Er vor Affredssang; Brødre, Søstre, kjære, Giver Herren Ære! Englefkarer Os bevarer Paa vor Pilgrimsgang.

2. Lover Herren, Lover Herren, Syng trods alt Besvær! Venner glade værer: Veien hjemad bærer! Løft dit Øie: Himlens Høie Ligger ganske nær!

3. Lover Herren, Lover Herren, Blir en Velkomstsang. Den skal Frelste kvæde, Naar vi ind saar træde Englelige I Guds Rige. O, hvad Frydeklang!

4. Lover Herren, Lover Herren, Syng med Kraft og Magt! Lammet, som blev slagtet, Og saa dybt foragtet, Det skal være Al vor Ære! Skjønne Affredspagt! Hans Utbs.

Tone: Jeg behøver dig, o Jesus.

299. Milde Jesus, i dit Hjerte Er det godt at gjemme sig; Uden dig er Død og Smerte, Ene du kan skjærme mig. Hos dig, Herre, vil jeg være, Skjule mig for

Nød og Harm, Hold og støt mig, Frelser kjære, Med din himmelstærke Arm.

2. Naar din Kjærlighed mig fryder, Er det godt at være til; Hjertets Fred jeg salig nyder, Bedre jeg ei have vil. I din Godhed lad mig vaage, Lad i den mig staa og gaa, Lad i den mig bede, love, Vandre, leve, dø, opstaa.

3. Uden dig kan jeg ei trives, Uden dig gaar det ei vel, Uden dig kan aldrig gives Fred og Ro for nogen Sjæl; Men i dine Almagts Arme Er et trygt og sikkert Slot; Skjønt det ofte om mig larme, Dog hos dig jeg hviler godt. C. A. Ruthström.

Tone: Kom hid og sæt dig.

300. Op, Zions Datter, nu kan du kaste Din Enkedragt! Det Ende har med din Graad og Faste; Thi Gud har sagt: „Saa sandt jeg lever, jeg er din Gud Og Zion er min udvalgte Brud."

3. Se, Jesse Rod, hvor den deilig flyder Et Livsens Blad! Derfor min Sjæl sig i Herren fryder Og er saa glad; Thi Jakobs Stjerne fra Bethlehem Mig viser Veien til Himlen hjem.

4. Min Sang jeg blander med Englemunde Som Jesu Brud. Jeg Vilje har, om jeg bare kunde Ret prise Gud; Thi han er kommen, Immanuel, Med Blod at rense min arme Sjæl.

5. Der ligger han, som er Engles Glæde, I mørke Stald. Han vil dig føre til Brudesæde I Himlens Sal. Kom alle Store, kom alle Smaa, Vi vil til Bethlehems-krybben gaa.

Digitized by Google

6. Se, der er Jesus, min Fryd og Ære, Min Sjæleskat! Min Sol og Stjerne han nu vil være I Verdens Nat. Om ham jeg synger en Julesang, Saa vil ei Tiden mig falde lang.

7. Bort Verdens Væsen med dine Skikke Paa Synd'ens Vei! At holde Jul blot med Mad og Drikke Det passer ei; Men prise Herren i Ydmyghed, Det giver Hjertet en salig Fred. A. Nilsen.

301. Se paa Jesus, o, se og lev! Se, hvor han har dig kjær! Kun et Blik gir dig evigt Liv, Det dig til-bydes her.

Kor: Fæst dit Øie paa Kristus nu! :,: Til ham maa du se! :,: Fæst dit Øie paa Kristus nu! Til ham maa du se og bli frelst.

2. Bed, og Jesus vil lytte til, Han jo den samme er. — Bed sit Blod han dig rense vil! Tænk, hvor han dig har kjær.

3. Om hans Kjærlighed du forsmaar, Ei noget Haab du har. Bort for evigt fra ham du gaar, Ei noget Haab du har.

4. Jesus frelser enhver, som tror, Se, hvor han har dig kjær! Bed om Naade og tro hans Ord, Tro ham just som du er!

Tone: Moders Navn er en himmelsk Lyd.

302. Sov, mit Barn, nu i Jesu Navn, Sov, frit fra al Livets Smerte! Sov, mit Barn, nu i Jesu Favn, Ja, sov ved din Frelsers Hjerte!

Digitized by Google

Kor: Sov, mit Barn, ja sov saa sødt! Hvil i Vuggen lunt og blødt; Bedst i Jesu Arme.

2. Barn, dig Jesus saa dyrt har kjøbt, Dig kjøbt ved sit Blod, det røde; Til sin egen han har dig døbt; Dig kom han saa huldt imøde.

3. Herrens Engle om Vuggen staa, De vogter dig trø — du hvile! Vist en Engel saa glad du saa, Da sødt du i Drøm fik smile.

4. Barn, hvis engang du bliver stor, I Verden du ud maa vanke! Død er baade din Far og Mor Men følger dig med sin Tanke.

5. Barn, naar engang du bliver stor, I Verden da ud du drager. Vil du glæde din Far og Mor, Din Frelser da med du tager.

6. Barn, om engang du bliver graa, Dig Herren dog ei forlader. Han, som Barn du har troet paa, Er altid en naadig Fader.

7. Barn, i dig er din Mama glad, En Del du er af mit Hjerte; Barn, mit Barn, jeg ømt for dig bad Den bedste Bøn, Gud mig lærte.

8. Barn, mit Barn, o din Mama glæd! Ei Synbens Vei du betræde! Barn, mit Barn, du m a a blive med — Ja med til Vorherres Glæde! S. Ekouge.

303. Syng Evangeliet om Jesus Saa enkelt og varmt du formaar; Syng om den Naad', som i Jesus For Synbere aaben staar!

Digitized by Google

Kor: Syng, ja syng Evangeliet For hver en Sjæl paa vor Jord; Syng for enhver, som vil høre Det dyre Naadens Ord.

2. Syng Evangeliet om Jesus, Det gjør fra Bekymring dig fri; Syng om det Blod, som os renser, At hvide som Sne vi bli'

3. Syng Evangeliet om Jesus, Du Sjæle kan vinde med Sang. Syng om den herlige Naade, Som løser fra Syndens Tvang.

4. Syng Evangeliet om Jesus, Forkynder hans hellige Navn; Syng om hans Glæder deroppe, Til selv du gaar ind i Havn.

Tone: Vi vandrer med freidigt Mod.

304. Ud, ud, i Guds fri Natur, Ud, ud, til Bjeldeklang og Lur, Ud, ud, til de grønne Sale, Ud, ud, til de stille Dale; :,: Thi Herren prydet har vor Jord Med Høitidsskrud, med Sommerflor. :,:

2. Derude i høien Hal Vor Takkesang gjenlyde skal, Og Herren til os skal tale, Sin Almagt deilig afmale. :,: Sin Visdom og sin Kjærlighed, Sin høie Ro, sin stille Fred. :,:

3. Ja, Herren skal trylle frem Et Billed af det Sommerhjem, Som glade vi da forvente, Naar Herren os hjem vil hente, :,: Og af hvis lyse Himmelpragt Et Glimt er i Naturen lagt. :,:

4. Ud, ud i Guds fri Natur, Ud, ud, til Bjeldeklang og Lur! O Herre, du med os være, Lad altinge ske dig til Ære! :,: Gaa med os hver en Gang, vi gaar, Til Sommerhjemmet hist vi naar! :,: P.

Digitized by Google

Tone: Vor store Gud, gjør store.

305. Vor store Gud gjør store Under, Det største har han gjort mod mig, Den Dag han kasted mine Synder, I Naadehavet bagom sig, Og mig udvalgte til sin Brud. O, hvilket Under af min Gud!

2. Jeg fattig er og syg og saaret Fra Hovedisse indtil Fod; Dog har han mig til Brud udkaaret, Og tvet ren ubi sit Blod. Jeg som til Helved skyldig var, Er Jesu Brud, og Gud min Far.

3. Nu faar jeg hvile ved hans Hjerte Og klage for ham al min Nød; Her er saa meget, som gjør Smerte, Saa tidt i Løn min Taare slød; Men dette siger jeg min Ven, Og da blir alting godt igjen.

4. Jeg ofte er i Frygt og Fare, Og tænker, alt er Selvbedrag; Jeg synes Livet ei vil svare, Som naar det ret var Hjertets Sag. Hvor skal jeg hen med denne Nød? Jo, ile til min Frelsers Skjød.

5. Saalænge jeg er her paa Jorden, Jeg plages daglig af min Synd, Jeg fattig var, er værre vorden, Ser mer og mer af Hjertets Dynd; Dog faar jeg være Jesu Brud. O, du forunderlige Gud.

6. Min kjære Gud, du mig bevarer, I Ydmyghed for hver en Dag; Her er saa fuldt af Fald og Snarer, Fienderne slaar Slag i Slag. O, gjem mig, bær mig i dit Skjød, Saa tro jeg blir indtil min Død.

Digitized by Google

7. Og naar jeg hjemme staar for Tronen, min Brudgoms Ansigt ser jeg paa, Naar han mig rækker Seierskronen, Da skal jeg paa min Harpe slaa, Og evigt skal jeg synge ud: „O, du forunderlige Gud!“

P. Nordsletten.

„Tornebusken“ er nu færdig —
Maa den ogsaa være værdig
Til et Medium at være
Der kan bringe Herren Ære.
Den tilegnes hver især,
Som har Herren Jesus kjær;
Den tilegnes hver og en,
Som har Navnet Synderen.
Maa den tolke manges Længsel,
Maa den lindre manges Trængsel!
Give Gud, den maa omvende
Mange til en salig Ende!

Digitized by Google

Jeg vil se Blodet og gaa eder forbi.

2 Mos. 12, 13.

Guds Folk er altid i Tryghed; men de er trygge kun ved Blodet; Herren ser Blodmærket paa deres Pande. De er kjøbte med Kristi dyrebare Blod. Intet kan skade dem, fordi de er bestænkede med dette Blod. Saaledes var det hin Nat i Ægypten; Gud sparede Israels Førstefødte, fordi han saa Blodmærket paa det øverste Dørtræ og paa begge Dørstolperne. Og saaledes er det med os. Israel havde Paaskelammets Blod. Vi har Jesu Kristi, Guds Søns, Blod. Blodet — Blodet af et guddommeligt udseet Offer. Jesus Kristus kom ikke til Verden af sig selv. Han var sendt af sin Fader. Synder! Kristi Blod er velbehageligt for Gud; thi han har selv bestemt og udvalgt Kristus til Frelser, og han selv lod alles vores Misgjerninger møde ham. Det var Guds egen Vilje, at Kristi Blod skulde blive udgydt. Jesus er Guds udvalgte og udseede Offerlam for Menneskene. Synder! Han er mægtig at frelse just dig.

Kristus var lig Paaskelammet, ikke alene et guddommeligt udseet Offer, men han var ogsaa pletfri. Havde der været en eneste Synd i Kristus, kunde han ikke være bleven vor Frelser. Men han var uden Synd. Vend da dit Blik mod Korset og se Jesus bløde og dø for dig. Kom ihu:

„Han døde ei for Synder sine at forsone".

Digitized by Google

Jesu Blod er mægtigt at frelse dig, fordi „han døde, en Retfærdig for Uretfærdige". Men hvoraf kommer det, at Kristi Blod har en saadan vidunderlig Kraft til at frelse?

Ikke alene derfor, at Gud selv har bestemt og udseet dette Blod af et uskyldigt og lydesløst Væsen, men fordi Kristus selv var Gud. Havde han blot været Menneske, vilde der ingen Kraft have været i hans Blod til at frelse. Dette Blod er een Gang udgydt til Syndernes Forladelse. Men Kristus har ved sit Offer den ene Gang tilveiebragt en evig Forløsning. Han sagde: „Det er fuldbragt!" Lad dette lyde i dine Øren.

Jesu Kristi Blod er et Blod, som er blevet antaget. Kristus døde, — han blev begraven; men hverken Himmelen eller Jorden kunde sige, om Gud havde antaget Offeret, indtil han bevidste det ved at lade Kristus opstaa fra de Døde, idet han løste Dødens Baand og Lænker. Blodet blev antaget, og Synden tilgivet.

Prøv et Øieblik at forestille dig Kristus paa Korset. Se op og betragt de tre Kors paa Golgatha Høi. Se der paa Korset i Midten Jesu Kristi tornekronede Pande. Se hans Hænder naglede fast til Forbandelsens Træ! Se hans Ansigt, mere mishandlet end nogen anden, — se det nu, som hans Hoved sænker sig ned paa hans Bryst i Dødens Angst! Kom ihu, han var et virkeligt og sandt Menneske. Det var et virkeligt Kors. Det er ikke blot og bar Indbildning elle

en Roman. Der var et Væsen, som døde, saaledes som jeg beskriver. Sid stille et Øieblik og tænk: den Mands Blod, som jeg nu ser dø, er min Gjenløsning; skal jeg blive frelst, maa jeg stole paa, at han led for mig. Gud siger: „Jeg vil se Blodet og gaa eder forbi".

Kristi Blod, og intet andet, formaar at frelse Sjælen. Om nogen blandt Israeliterne havde været daarlig nok at foragte Guds Forordning, sigende: „Jeg kan ligesaa godt stryge noget andet paa Dørstolperne eller smykke det øverste Dørtræ med Guld og Sølv", vilde en saadan omkomme. Intet kunde frelse hans Hus uden Blodet. Og nu, lad os komme ihu, at „ingen kan lægge en anden Grundvold end den, som lagt er, hvilken er Jesus Kristus". Mine Gjerninger, mine Taarer, mine Bønner kan ikke frelse mig. Blodet, Blodet alene har Magt til at frelse. Sakramenterne kan ikke frelse mig. Intet uden Jesu Blod har den mindste Frelsningskraft. O, I, som fortrøster paa eders Daab, Konfirmation eller Altergang, intet uden Jesu Blod kan frelse eder. Jeg bryder mig ikke om, hvor rigtig Formen maa være, og hvor skriftmæssig Anvendelsen er; det er altsammen frugtesløst, dersom I fortrøster paa noget saadant til Frelse. Gud forbyde, at jeg skulde tale et eneste Ord imod hans Anordninger eller de hellige Ting, en sæt dem bare paa deres rette Plads. Thi dersom gjør dem til eders Salighedsgrund, er de lettere end

Digitized by Google

Avner. Der er ikke — jeg gjentager det atter — den mindste Fnug af Frelsningskraft nogetsteds uden i Jesu Blod. Dette Blod er det eneste Middel, som har Kraft til at frelse. Kun Blodet holder Stand som vor eneste Salighedsklippe.

Men da maa dette frelse os alene. Sæt noget ved Siden af Blodet som Salighedsgrund, og du gaar fortabt; læg noget til Blodet, og du omkommer.

„Det er vistnok sandt," siger nogen, „at Sakramenterne ikke kan frelse mig, men jeg vil fortrøste paa dem, samt paa Kristus ogsaa."

Du gaar fortabt, kjære Ven. Saa ræd er Kristus for sin Ære, at hvis du sætter noget ved Siden af ham, hvor godt det end kan være i sig selv, blir det dog en forbandet Ting just derfor, at det stilles ved Siden af ham. Og hvad er det, du saaledes vil stille op? Dine gode Gjerninger? Hvad? Vil du koble sammen et usselt Kryb med en Engel, — spænde dig selv for Frelsens Vogn sammen med Kristus? Hvad er vel dine gode Gjerninger? Din „Retfærdighed er som et besmittet Klædebon"; og skal et besmittet Klædebon sættes sammen med Kristi ubesmittede, pletfri Retfærdighed? Det kan ikke gaa an. Stol ene og alene paa Jesus, og du skal ikke fortabes; men stol paa noget ved Siden af ham, og du vil ligesaa vist blive fordømt, som om du stolede paa dine Synder Jesus alene, — det er vor Salighedsklippe.

Digitized by Google

„O," siger en anden, „jeg skulde nok forlade mig paa Kristus, om jeg blot kunde føle mine Synder mere". Men, Kjære, skal da din Omvendelse være en delvis Frelser? Blodet skal frelse dig, ikke dine Taarer; Kristi død, ikke din Omvendelse. Du indbydes idag at tro paa Jesus, ikke paa Følelsen af dine Synder eller paa din Anger. Mangen en er kommen i stor Nød derved, at han saa mere paa sin egen Omvendelse end paa Kristus.

„Om jeg ingen Ro mig gav,
Om jeg græd et Taarehav,
Det for Synden ei blev Bod:
Derfra frelser kun dit Blod".

„Men," siger en tredie, „jeg føler, at jeg ikke vurderer Kristi Blod, som jeg skulde, og derfor er jeg bange for at tro". Min Ven, dette er blot en anden Form for den samme Vildfarelse. Gud siger ikke: „Jeg vil se din Vurderen af Blodet, og gaa eder forbi"; men „jeg vil se Blodet". Der er ikke din Vurderen af Blodet, men det er Blodet selv, som frelser dig, det byrebare, herlige Blod alene.

„O," siger en fjerde, „havde jeg bare en stærkere Tro, saa skulde jeg nok fatte Mod". Dette er atter en meget farlig Fremtoning af just det samme Onde. Du frelses ikke i Kraft af din Tro, men i Kraft af Kristi Blod. Jeg beder dig at tro, men jeg beder dig

ikke at se paa din Tro som din Saligheds grund. Ingen vil komme til Himmelen, som fortrøster paa sin egen Tro; du kan ligesaa gjerne forlade dig paa dine egne Gjerninger som paa din Tro. Din Tro maa have med Kristus at gjøre, ikke med sig selv. Jorden hviler vistnok paa intet; men Troen kan ikke hvile paa sig selv; den maa hvile paa Kristus. Du maa ikke tænke paa din Tro, men paa Kristus. Troen kommer gjennem at sysselsætte sig med Kristus. Fæst da dit Øie, ikke paa din Tro, men paa Kristus. Det er ikke „dit Tag i Kristus", men „hans Tag i dig", som frelser. Det er ikke Troens Kraft, men Kristi Blods Kraft, aabenbaret for dig ved den Helligaand, som frelser dig.

Jeg ved ikke at følge Satan paa alle hans Krogveie i det menneskelige Hjerte, men det ved jeg, at han altid søger at lægge Skjul paa den store Sandhed: Blodet og Blodet alene har Kraft til at frelse; men fæt noget ved Siden af det, og det frelser dig ikke.

„Ak," siger en femte, „havde jeg kun saadanne Erfaringer, saa skulde jeg nok tro". Min Ven, det er ikke dine Erfaringer, det er Blodet. Gud sagde ikke: „Jeg vil se dine Erfaringer", men: „Jeg vil se Blodet".

„Men," siger en sjette, „om jeg havde de og de Naadegaver, skulde det give mig Haab". Hør, ha sagde ikke: „Jeg vil se dine Naadegaver", men: „J vil se Blodet". Søg Naade, søg at faa saa meget so

muligt af Tro, Kjærlighed og Haab, men o, fæt ikke alt dette der, hvor Kristi Blod skal være.

Frembeles maa vi nævne, at Kristi Blod er alttilstrækkeligt. Der gives intet Tilfælde, i hvilket ikke Kristi Blod kan hjælpe, ingen Synd, som det ikke kan afto. Der er ingen Synd saa sort, at ikke Kristi Blod kan rense den, ingen Gjæld saa stor, at ikke Kristi Blod kan borttage den. Dine Synder maa være røde som Skarlagen, du maa have ligget i dine Synders Dynd i alle disse sytti Aar, men Kristi Blod kan alligevel borttage dem. Om du har bespottet ham næsten ligesaa mange Gange som du har trukket Aande; om du har foragtet ham ligesaa ofte, som du har hørt hans Navn nævne; om du har foragtet hans Godhed, forfulgt hans Tjenere og traadt hans Blod under dine Fødder, saa kan alligevel Kristi Blod borttage alt dette. „Jesu Kristi, Guds Søns, Blod renser fra al Synd".

Der er ingen saa dybt falden, intet saa stort Afskum, ingen slig Djævel i Menneskeskikkelse, at ikke det Blod kan to ham ren og reise ham op. Helvede maa have frembragt et Uhyre i Menneskeskikkelse ved at drage Synd til Synd, et Uhyre, afskyet af Menneskeheden; men Kristi Blod kan forvandle og omskabe Uhyret. Det kan uddrive Marias syv Djævle; det helbredede den Besatte og renser den dybt rodfæstede Spedalskhed. Der er ingen aandelig Sygdom, som ikke den store Læge kan helbrede. Hans Blod er det

store universal Lægemiddel for alle Sygdomme. Intet Tilfælde, hvor haardnakket det end er, kan trodse dets lægende Kraft; o, det alt-tilstrækkelige Blod!

Men lad os gaa videre. Kristi Blod er et sikkert Frelsesmiddel. Nogen siger kanske: „Nu, jeg vil haabe, at det frelser".

Min Ven, en saadan Tale er at sætte en Plet paa Guds Ære. Naar nogen giver dig et Løfte, og du siger: „Vel, jeg haaber, at han vil holde det", ligger da ikke deri udtalt en vis Tvivl om, hvorvidt du helt kan stole paa ham eller ikke? Nei, jeg haaber ikke bare, at Kristi Blod vil borttage min Synd; jeg veb, at det har tvet mig for alle mine Synder; den sande Tro ikke alene haaber paa Kristi Blod, den veb, at det renser fra Synden. I det Øieblik, det berørte min Samvittighed, borttog det al min Synd, og det renser fremdeles.

En Israelit, hvis han i Virkeligheden troede paa Midlet, gik ikke ind i Huset og sagde: „Jeg nærer Haab om, at Morderengelen skal gaa mig forbi"; nei, han sagde: „Jeg veb, han vil gaa mig forbi. Gud kan ikke slaa mig ihjel. Der er jo Blodmærket; jeg er tryg indenfor det; der kan ikke være den mindste Skygge af Tvivl om min Redning. Jeg er tryg; jeg maa frelses". Hver den, som tror paa Jesum Kristum, skal ikke fortabes, men have et evigt Liv". „Jeg giver mine Faar et evigt Liv", sagde Jesus, og „de skal slet ikke fortabes evindelig, og ingen skal rive dem af min Haand".

Digitized by Google

O, Synder, jeg har ikke den mindste Tvivl om, at Kristus frelser dig, hvis du fortrøster dig paa hans Blod. Jeg ved, han vil. Jeg er sikker paa, at hans Blod kan frelse dig; og jeg beder dig i Jesu Navn tro det; tro, at dette Blod er et sikkert Frelsesmiddel, ikke alene at det kan frelse, men at det virkelig frelser og renser dig fra Synden. Er vi renset i dette Blod, maa vi med Nødvendighed blive frelste, ellers kan ikke Gud være sandhru.

Og endelig, den, som er bestænket med dette Blod, er helt og fuldstændig frelst. Ikke et Haar af nogen Israelit blev krummet af Morderengelen. Paa samme Maade er den, som tror paa Kristi Blod, frelst fra alle Ting. Jeg synes om den gamle Oversættelse af Rom. 8, 1. Der var en gammel Martyr indstævnt for Bonner, og, efterat han havde adspurgt ham om hans Tro paa Kristum, sagde Bonner: „Du er en Kjætter og vil blive brændt." „Nei," sagde han, idet han citerede den gamle Oversættelse, „saa er der nu ingen Fordømmelse for dem, som tro paa Kristus Jesus." Herlige Tanke: ingen Fordømmelse for dem, som er bestænket med Jesu Blod. Nei, aldeles ingen! Lad kun Blodet blive stænket paa det øverste Dørtræ og paa begge Dørstolperne, saa skal ingen Fordærvelse naa dig. Der er en Morderengel for Ægypterne, men der er ingen for Israel. Der er et Helvede for den Ugudelige, men intet saadant for den Retfærdige. Kri-

Digitized by Google

stus frelser fuldstændig, enhver Synd aftoes, al Velsignelse skjænkes.

Jeg har talt om Kristi Blods Kraft, men ingen Tunge formaar at tolke dets store Værd. Imidlertid beder jeg, at Gud ved sin Helligaand maa give eder Naade til at sætte eders fulde, hele og inderlige Tillid til Jesu Kristi Blod.

Dette bringes os til den — ene Betingelse.

„Hvad," siger nogen, „prædiker du en betinget Frelse?" Jo, jeg gjør; der er den ene Betingelse: „Jeg vil se Blodet og gaa eder forbi."

Synder, jeg har et Ord fra Herren til dig. Hvis du ser dit Behov af en Frelser, saa er dette Blod mægtig at frelse dig, og du bedes simpelthen at sætte din Tillid til dette Blod, saa er du frelst og salig. Sætter du barnslig din Tillid til Kristi Blod, formaar dette at frelse dig. Men du siger: „Hvorledes skal jeg blive frelst? Hvad skal jeg gjøre? Der er intet, du kan gjøre. Hold ganske op med at gjøre; modtag først Kristus, og siden kan du gjøre saa meget du ønsker. Vend dig til Frelseren, som hænger paa Korset; se op til ham og sig: „Herre, jeg forlader mig paa dig; jeg har ingen anden at stole paa; det faar bære eller briste, jeg har ingen anden at gaa til end dig." Og saa sikkert, som du sætter din Tillid til Kristus, er du frelst og tryg. Hvo, som tror, skal blive frelst, om hans Synder end var nok saa mange; men den, som ikke

Digitized by Google

tror, skal blive fordømt, om end hans Synder var aldrig saa faa, og hans Dyder nok saa mange. Tro paa Jesus nu! paa Jesus alene.

Ei Anger, Bedring, Kjærlighed,
Ei Dyd, ei vor Retfærdighed,
Ei Offerblod paa Alterbord
Med Gud forsoner falden Jord.

Men Kristi dyre Blod formaar
At frelse hver, som til ham gaar;
Det er den Grund, jeg hviler paa
Og skal med Fryd for Gud bestaa.

Digitized by Google

Register.

	No.
Aabne du o Gud	12
Aand fra Himlen	10
Af! Druknenstaben	6
Af, hvem er saa	3
Af hør min Bøn	5
Af, Lammets Blod	1
Af lover Herren	2
Af, mon min Vei	7
Af, nu er mit	8
Af, se Guds Lam	4
Al Verden var	9
Amen! Jesus han	13
At saadan En	11
Bort fra Jordens	14
Bryd ud, min Sjæl	15
Brødre, lad os bede	16
Brødre og Søstre velkomne	17
Børn i Søndagsskolen	18
De kristne Folk	19
Deiligt det er	20
Deiligst er	21
Den Blomstertid	22
Den Port er trang	23
Den Tid er alt	24
Der er en Kilde	25
Der er Solstin	27
Der var nitti og ni	26
Det er saa yndigt	28
Det er saa yndigt	29
Det er saa yndigt	30
Det bedste en	33
Det koster mer	31
Det var en liden	32
Du blir ei glad	35
Du er falden	36
Du evige Klippe	37
Du herlige	34
Eia mit Hjerte	38
En Folkefkare	39
En liden Stund, og	40
En liden Stund med	41
En Lovlærd	42
En Sang jeg nu vil synge	43
Er det sde	45
Er du Fader	44
Er jeg i min	46
Fat kun mod	47
Farvel, farvel	49
Farvel I Drikke	50
Farvel nu Venner	41
Forlorne Søn	58
Forsag den stærke Drik	52
Fra Jesu Skik,t	53
Gaa ud min Sæl	54
Giv os end en Naadestund	56
Glad i mit Sind	57
Glad som Fuglen	55
Gud har i Naade	63
Gud Helligaand	61
Gud os sin Søn	60
Gud ske Lov, alt	62
Gud ske Lov for	59
Gud se til os i Naade	58
Guds Engle de sig glæde	65
Guds Navn er en Klippe	64
Guldet blinker	66
Halleluja	70
Han glædes ved Bruden	71
Hav Tak, vor Herre	72
Her er min Hilsen	74
Her samles vi	73
Her vil jeg banke, bede	75
Herre! Mit Hjerte	78
Herre samle nu	77
Herrens Venner	79
Hidindtil Herren	95
Himmelske Fader	67
Himlen er mit Hjem	69
Himlens Klokker	68
Hjemad nu staar	81
Hjerte, o Hjerte	80
Hos Gud er	82
Hvad blev der liden	76
Hvad ete vi	85
Hvad er al Lyst	84
Hvad er det godt	83
Hvil ud min Sjæl	86
Hvilke ere de	97
Hvem staar der	87
Hvem Sønnen	92
Hvergang i Jesu	96
Hvo vil mig Synder	90
Hvor du end i Verden	94
Hvor er den Nytaarsgave	89
Hvor godt det er, at Brødre	88
Hvor lifligt, naar	91
Hvor sødt at hvile ud	93
Hør den Herre Jesus	98
Hører du Raabet	99

Digitized by Google

I Aftenens Time ... 100
I Hus, som Herren bygger ... 101
I Jesu Navn vi ... 102
I Kristus har jeg Livet ... 10
I Lammets Død ... 103
I Søndagsskolen ... 111
I vor Herres Jesu Navn ... 104
Ja, du har sagt ... 106
Ja, Døden er en venlig ... 107
Ja, vi elsker Søndagsskolen ... 10
Jeg er en Gjæst ... 119
Jeg er et lidet, lidet Lam ... 110
Jeg er kommen hjem ... 122
Jeg er saa alad ... 114
Jeg er saa lykkelig og glad ... 115
Jeg ganske meget ... 125
Jeg har en Frelser ... 116
Jeg har en Ven ... 123
Jeg har en Vraa ... 118
Jeg har et Rudskab ... 117
Jeg har i Himlen ... 124
Jeg staar paa Bruderetten ... 113
Jeg staar paa Jordans ... 112
Jeg synger nu om Seier ... 109
Jeg nu til Hvile stunder ... 121
Jeg ved en Vei fra Verdens ... 120
Jeg ved min Frelser lever ... 126
Jesu kjære Brud ... 135
Jesu, Klippe, kløv't ... 132
Jesu Krist du dig forbarme ... 142
Jesus aabne du vort Øre ... 139
Jesus alene ... 130
Jesus du, som har ... 134
Jesus elsker Synderen ... 129
Jesus er kommen ... 131
Jesus er min Ven ... 133
Jesus er Navnet ... 128
Jesus for os bøde ... 137
Jesus har mit Hjerte ... 138
Jesus kalder ad de smaa ... 140
Jesus lever ... 127
Juleaften, du er skjøn ... 141
Julebudskab atter høres ... 136
Just som du er ... 144
Just som jeg er ... 143
Kan du synge den ... 145
Kald dem ind ... 153
Kast Redningslinen ... 146
Kjære Sjæl, som alt bort ... 149
Kjære Ven, du som ... 150
Kjære Venner, Guds ... 147
Kom Aand fra ... 152
Kom Brødre ... 157
Kom, du Naadens ... 159
Kom hid du tørstig ... 156
Kom lad os nu ... 160
Kom o Jesu, til ... 161
Kom Søgende i Gud ... 155
Kom, Synder, til Jesus ... 158
Kom til os, o himmelske ... 151
Kommer, hvo ... 154
Kristi Venner ... 148
Kristus er opstanden ... 162
Lad os synge om Jesus ... 163
Lad os vort Møde ... 165
Lad Stormen gaa ... 164
Lever du det nye Livet ... 167
Livet forsvinder ... 166
Livets Kilde flyde ... 168
Lov og Pris! Alter ... 169
Lov, Pris og Ære være ... 170
Lov, Pris og Ære ... 171
Lover Gud ... 172
Luk op, o Menneske ... 173
Lyt min Sjæl ... 174
Men hvorfor nu ... 176
Min Fremtids Dag ... 177
Min Ven, hvorledes ... 175
Mine Tanker drage ... 178
Mit Haab er ... 179
Mit Hjem, mit Hjem ... 180
Mit Valg er gjort ... 181
Naar jeg synger ... 182
Naar træt af ... 184
Naar Vandringen ... 183
Nu er behag'lige ... 188
Nu er min Trældom ... 185
Nu er vi forsamlet ... 189
Nu kan jeg se det ... 186
Nu vil jeg dig spørge ... 187
Nærmere dig, min Gud ... 190
Nød dem da ... 191
O, at den Ild ... 192
O, at jeg kunde ... 196
O, dyrebare Jesus min ... 198
O frydfulde Tanke ... 193
O Gud! Din Kjærlighed ... 211
O Gud, min Gud ... 195
O, Herre Jesus milde ... 220
O, hvor elskelig' ... 206
O, hvor godt det dog ... 203
O, hvor saligt ... 222
O, hvor stort ... 202
O, jeg er saa salig ... 200
O, jeg ved et Land ... 197
O, jeg ved om en Fred ... 201
O, Jesu Krist ... 223
O Jesus, bliv hos os ... 210
O Jesus, nu synger ... 214
O Jesus sød ... 213
O, Jesus, velsign' nu ... 212
O kjære Jesus ... 191

Digitized by Google

O Kjærlighed saa rig 215
O, lad din Aand 204
O, lad os nu af Hjertet 205
O, maa ingen bli tilbage 199
O, maatte Jesus være med 209
O Moder, o tag 208
O salige Stad 219
O Salighed, som 221
O, sig et Ord om Jesus 216
O skulde jeg mig stamme 217
O søde Sabbatshvile 218
Om jeg paa Forden 224
Om Negerslaven 207
Op mod Lysets Rige 227
Over Hav mod 225
Over Havets Bølger 226
Paa Enden tænk 229
Paa hinsides Jordan 228
Paa synd'fuld' Jord 230
Pris Gud 232
Pris, o Sjæl 231
Saa er vi atter 233
Saa farer vel 234
Saa samles vi atter 235
Sabbatsdag 237
Salig er den Mand 239
Salig Forvisning 238
Salig i Jesu Arme 240
Salige Paaskemorgen 236
Se, hvilket deiligt 244
Se mod Himlen 241
Se, Raaden er fri! 245
Se Stjernerne 242
Se, nu er Salighedens 243
Sig alting til Jesus 246
Sig har du hørt 247
Snaren er sønder 248
Snart kommer en Dag 249
Syndefaldets dybe 250
Syng mig hjem 252
Syng om Jesus 251
Søde Jesu, giv mig 253
Søg de forvildede 254
Søndag er Vorherres Dag 255
Til Fredens Hjem 256
Timen er kommen 257
Trygagere kan ingen 259
Tænk hvilket Kald 258
Tørstige som længes 260
Udaf Aanden 261
Ungdom i Verden 262
Ved Basunens Lyd 264
Ved Jesu Hjerte 263
Velkommen er til 270
Velkommen hellige 267
Velkommen hid Guds 268
Velkommen hid paa 269
Velkommen Jesu Venner 266
Venner af Frihedens 272
Ventetimerne de ile 265
Verdens Børn har 280
Verden er saa 283
Vi en liden Skare er 275
Vi samlet er 271
Vi tale om Salighedsland 279
Vi vandre glad 274
Vi vil om vi ere smaa 278
Vi vil ophøie Jesu Navn 276
Vil du skue Jesus 273
Visseligen har han 277
Vor Bibel 282
Vor store Gud 281
Vor stærke Klippe 285
Vor Tanke bort fra 284
Vær lovet du, som 287
Vær velkommen kjære 286
Yngling, som 288
Ære være Gud 289
Øde er Landet 290

Efterslæt.

No.

Ak, hvor de arme Sjæle 291
Al Skabningen sukker 292
Brødre og Søstre vi ..... Side 20
Der et Hjerte som 294
Hvem kan sige ud 295
Hver en Stund ved 296
Lille Fuglen finder 297
Lover Herren 298
Milde Jesus i dit 299
Op Zions Datter 300
Se paa Jesus 301
Sov mit Barn 302
Syng Evangeliet 303
Ud, ud i Guds fri 304
Vor store Gud gjør 305

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google